

Ji bo azadi û wekhevî sosyalizm!

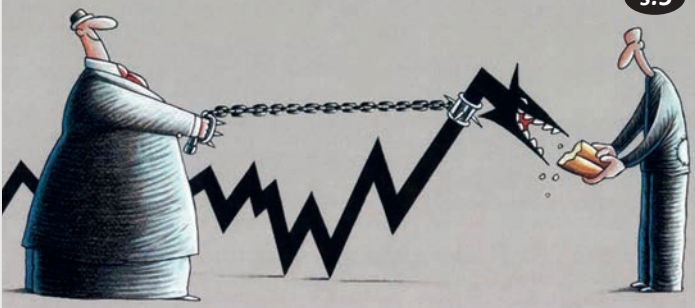

İşçilerin birliği halkların kardeşliği için

NEWROZ ALANLARINA!

DÜZENİN BÜYÜYEN EKONOMİK KRİZİ

s.5

GRUP SÖZLEŞMELERİ, İMKANLAR VE ÇIKIŞ ARAYIŞI

s.12

Grup sözleşmelerinin işçi sınıfı mücadelesini ilerletme ve sınıf sermayenin karşısına bir güç olarak çıkarma yönünde bir avantajları bulunsa da sendikal hareketin tablosu avantajların kazanımlara dönüştürülmesini sakatlamaktadır.

SYRIZA VE GÜCÜNÜN SINIRLARI

s.24

Toplumsal sorunlar toplumsal devrimlerle çözülür

Türkiye’de Kürt sorunu üzerinden son derece hızlı gelişmeler yaşanıyor. Tarafların birbirine oldukça ters uçlarda duran açıklamalarının, dozu giderek artan restleşmelerinin ardından yine aynı şey oldu. Kürt hareketinin Kandil’deki önderliği, “çözüm süreci”nin bir aldatmacadan ibaret olduğunu belirttikten sonra bir kez daha, “son sözü önderliğe bırakıyoruz” diyerek topu Öcalan’a attı. Her zamanki gibi HDP’nin İmralı heyeti Öcalan’a koştu. Dönüşte bir açıklama yapmaları bekleniyordu. Ne var ki, bu kez herhangi bir açıklama yapılmadı. Sadece bir açıklamanın yapılacağı ama bunun AKP ile ortaklaşa yapılacağını belirtilmesi ile yetinildi.

Beklenildiği gibi İmralı heyeti vakit geçirmeden, hakkında açıklama yapmaktan kaçındıkları yeni anlaşmayı sunmak ve görüşlerini almak üzere yine Kandil’e gitti. Dönüşlerinde hareketin Kandil’deki önderliğinin özü-özeti AKP ve çözüm sürecine güvensizlik olan, dozu oldukça sert değerlendirmelerini aktardılar. Bu kez temkinli olacaklarını, devlet ve AKP cephesinden vaat edilen adımlar atılmadıkça kendilerinin adım atmayacaklarını açıkladılar.

Haliyle ipler yine gerildi. Taraflar yine karşılıklı olarak birbirine zıt açıklamalar yaptılar. AKP, çözüm konusunda samimiyetin PKK’nin silah bırakması olduğunu dile getirdi. Bununla da kalmadı, Öcalan’ın en geç Newroz’da PKK’ye silah bırakma çağrısı yapacağını iddia etti. Dahası, PKK’nin önümüzdeki dönemde bir kongre yapacağı ve silah bırakmanın burada kararlaştırılacağı ileri sürüldü. Hem KCK Eşbaşkanı Bese Hozat hem de Duran Kalkan, çok sert bir tonda bunu, “ne yapmışlar ki bizden silah bırakmamızı istiyorlar” diyerek, cevapladılar. Bu konuda son noktayı ise Cemil Bayık koydu: “A. Öcalan kongreye katılmazsa bu karar çıkmaz.”

Süreç yine inişli-çıkışlı bir seyir izleyerek, AKP kurmayları ile HDP heyeti arasında Dolmabahçe’de yapılan toplantıya gelindi. Nihayet, sözü edilen ortak açıklama yapıldı. Özellikle Kürt cephesinden bu yeni anlaşmaya önemli anlamlar ve misyonlar yükleniyor. Ne var ki, kamuoyunun merakla beklediği söz konusu bu açıklama, neresinden bakılırsa bakılsın, öze ilişkin olmayan kimi söz ve vaatler dışında herhangi bir yeniliğe sahip değildir. Her şey bir yana sorun her zamanki gibi kabul bile edilmiyor. Sermaye devleti ve AKP için Kürt sorunu hâlâ bir “terör sorunu”dur. PKK’nin silah bırakması şartının dayatılması da bunun en somut ifadesidir.

Sermaye devletinin ve onun adına AKP’nin sorunu bir “terör sorunu” olarak gördüğü, “Kürt açılımı”nın ve şimdi gündemde olan “çözüm süreci” manevrası ile gerçekte Kürt hareketinin silahlı kanadını tasfiye edilmek istendiği bir sır değildir. Bunu Kürt hareketinin önderliği de biliyor. Sorun her tıkanma noktasına geldiğinde bunu yüksek sesle dile getiriyorlar. Fakat buna rağmen süreç devam ediyor.

Kürt sorunu toplumsal-siyasal bir sorundur

Şimdi gündemde 7 Haziran’da yapılacak genel seçim var. Taraflar şimdiden bir varlık-yokluk sorunu olarak gördükleri ve özel bir misyon yükledikleri bu seçime odaklanmış bulunuyor. AKP iktidarını iyice sağlamlaştırmak ve kalıcı hale getirmek için yeni bir başarıya ihtiyaç duyuyor. Buna en çok da dünün başbakanı, şimdinin cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ihtiyacı var. HDP ise ne yapıp edip %10 barajını aşmak ve AKP karşısında elini güçlendirmenin peşindedir.

Seçim sonrası dönem yeni gelişmelere gebe dir. Komünistler olarak güncel gelişmeleri izler ve gözetiriz. Ancak, güncel gelişmelere fazla bir misyon da yüklemeyiz. Zira biz, süreçlere ve bu süreçlerdeki gelişmelere parlamenter ölçülerle bakmayız. Tam tersine ilkesel ve stratejik ölçüleri esas alırız.

Tek başına parlamenter zaferler esası değiştiremezler. Tarih ve bilim bir yana, Kürt hareketinin bu alanda elde ettiği başarıların kendisi de bizi doğrulamaktadır. Yine böyle olacaktır. Gerçekleşip gerçekleşmeyeceğinden bağımsız olarak, HDP’nin %10 barajını aşması da dahil, bu seçimin sonuçları ne olursa olsun, Kürt sorununda yine esasa ilişkin bir değişiklik olmayacaktır. Olmayacaktır, zira, söz konusu olan Kürt sorunudur. Kürt sorunu ise, toplumsal-siyasal bir sorundur. Ve her toplumsal-siyasal sorun gibi ancak ve ancak toplumsal bir devrimle çözüme kavuşturulabilir.

Kürt hareketi ise, sorunun çözüm aşamasına geldiğini, ancak, AKP’nin çözüme yaklaşmadığını, sahip olduğu zihniyetin bunun önünde engel olduğunu ileri sürüyor. Yani sorunu bir zihniyet sorununa indiriyor. Bu anlayış tartışmasız olarak temel toplumsal gerçeklere tümüyle yabancı bir anlayıştır ve gerçek bir çözüme zerre kadar bir yararı yoktur.

Bu düzenin bir sınıfsal özü ve niteliği var. Tepeden tırnağa gericilik yüklüdür. Damarlarında her daim inkarcılık ve imha olarak kendisini dışa vuran en iğrencinden bir ırkçılık ve şovenizm zehri akmaktadır. Bu onda içseldir, yapısaldır. 90 küsür yıllık pratik bu durumu ayrıca güçlendirmiş, kemikleştirmiştir. Tam da bu nedendir ki, bu düzen ne işçiye, ne emekçiye ne de Kürtlere özgürlük ve eşitlik sunmaz. Bu onun doğasına aykırıdır. Ondan demokratikleşme beklemek ya da onun demokratikleşeceğini ummak ham bir hayalden, her türlü dayanaktan yoksun bir beklentiden başka bir şey değildir. Her şey bir yana, resmi adı “TC” olan sermaye devleti, kuruluşundan itibaren işçilere, emekçilere, Kürtlere ve toplumun tüm ezilen kesimlerine karşı tepeden tırnağa anti-demokratik bir devlettir. Demokrasinin inkarı, Kürt ulusunun varlığının inkarı onun varlık nedenidir ve bu devlet toplumsal bir devrimle yıkılmadıkça bu hep böyle olacaktır.

Toplumsal-siyasal sorunlar toplumsal devrimle çözülür

Bugünkü düzende belli sürelerle belli sınırlar içinde sorunu yatıştırmak, aynı anlama gelmek üzere reforme etmek ve denetlenebilir hale getirmek mümkündür. Ya kurulu düzen buna ihtiyaç duymuştur ya da ezilen ulusun mücadelesi düzeni buna zorlamaktadır.

Nitekim, Kürt sorunu gelinen yerde bir bölge sorunu haline gelmiş, bir ağırlığa dönüşmüş ve tüm yakıcılığıyla çözümünü dayatmaktadır. Öyle ki, sadece Kürt hareketi değil, en başta ABD olmak üzere emperyalizm de, işbirlikçi Türk sermaye devleti de, şüphesiz ki kendi çıkarları çerçevesinde sorunu bir biçimde çözmek istemektedirler.

Türk sermaye devletinin temel hedefi sorunu yatıştırmak ve idare edilebilir bir kültürel zenginlik çerçevesinde bir çözmektedir. Türk sermaye devletinin Kürt sorunu konusundaki çözümünü budur. Daha önce gündeme getirilen “Kürt açılımı” da, şimdi gündemde olan “çözüm süreci” manevrası da bunun ifadesidir.

Kürt hareketine gelince, o, çoktandır devrimi kategorik olarak gündeminden çıkarmıştır. Sorunu anayasal düzenlemeler çerçevesinde bir çözüme kavuşturmak için mücadele etmektedir. Bu artık inkardan gelinemez bir gerçektir.

Kürt sorunu toplumsal-siyasal bir sorundur. Toplumsal-siyasal sorunlarsa bu düzenin içinde köklü ve kalıcı biçimde çözülemez. Kalıcı ve köklü bir çözümün, bu anlama gelmek üzere gerçek bir özgürlük ve eşitliğin yegane yolu devrimdir.

Kürt hareketi güçlenmekte, her geçen gün daha etkin bir konum kazanmakta, politik-pratik sürükleyici bir cereyana dönüşmektedir. Dolayısıyla, devrimciler olarak devrimde ve devrimci çözümde ısrar etmek, ideolojik-politik bağımsızlığımızı korumak ve ilkesel konumumuzu yitirmemek, günümüzde, her zamankinden de yaşamsal bir önem kazanmıştır.

Önem kazanmıştır, zira biz komünistler biliyoruz ki, bugünkü durum geçicidir. Kürt sorununun tüm ağırlığı ve yakıcılığıyla uzun süredir siyasal sahenin ön planında olması bir gerçektir ama bu durum geçicidir. Dönem bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemidir. Ve adım adım sınıf mücadelelerinin yeniden siyasal sahenin ön planına geçeceği bir döneme doğru gidiyoruz. Deyim uygunsuzsa, tarih yeniden sınıfı göreve çağırılmaktadır. Hiç ama hiç unutulmamalıdır; Kürt sorununun çözümünün düşünülmesi an, tüm yakıcılığı ile devrimci çözümün kendisini dayattığı andır.

Bunun için soluşumuzu tutmalı, yılmadan-yorulmadan devrimi savunmalı, devrimci çözümde ısrar etmeli, her alanda ve her bakımdan geleceğe hazırlıklı olmalıyız.

AKP'nin öfkeliileri çekilirken...

Geçtiğimiz yıl birçok kenti IŞİD çetelerine teslim eden Irak ordusu, ABD ve İran'ın hamiliği altında Tikrit'te operasyona başladı. Utanç verici bir yenilgi ve aylarca süren hazırlıkların ardından IŞİD'in önemli kentlerden sökülüp atılması için düğmeye basılmış oldu. Eğer başarıya ulaşırsa ülkenin en önemli birkaç kenti arasında olan Musul'un çetelerden geri alınacak olması bölgedeki akbaların iştahını epeyce kabarttı. Güney Kürdistan'ın egemen güçleri, İran ve Şii güçler ve ABD gibi birincil derecede konuyla muhatap güçlerin yanı sıra Türkiye ve Suudi Arabistan gibi akbalar da savaşın ardından 'özgürleşecek' Musul'dan 'ne koparabilirim'in telaşına düştüler.

Suudi Arabistan ile birlikte 'Sünni ittifakı' kurma planları olduğu söylenen Türkiye'nin başbakanı Ahmet Davutoğlu, Irak devletinin yanında olacaklarını söyledi. Geçtiğimiz günlerde "Ankara'dan askeri malzeme taşıyan iki kargo uçağı Bağdat'a gönderildi" şeklindeki bir soruyu yanıtlayan Davutoğlu, uçakların Irak devletinin isteği üzerine gönderilen malzemeleri taşıdığını söyledi. Davutoğlu, daha sonra şu şekilde konuştu:

"Genelkurmay Başkanımız geçen ay Riyad'da yapılan toplantıya katıldı, daha önce yapılan toplantılara bakanlarımız katıldı, Milli Savunma Bakanımız yakında Washington'daki toplantıya katıldı. Bütün bu istişare süreçlerinin içindeyiz. Musul halkının kendisinin de içinde olduğu bir süreçle tekrar barışa, huzura, istikrara kavuşması ve her türlü baskıdan azade, mezhepçilikten de mezhepçi bir baskıdan da terör baskısından da azade bir şekilde Musul'da istikrara kavuşulması, bizim için tarihi ve stratejik bir misyondur."

Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz ve Iraklı mevkidaşı arasında yapılan toplantıda da benzer mesajlar verildi ve Türkiye'nin IŞİD karşıtı koalisyonun bir parçası olarak sorumluluklarını yerine getireceği söylendi.

Kısacası Türkiye, daha pasif bir şekilde IŞİD çetelerine karşı yapılacak operasyona destek vereceğini açıklamış oldu. Burada Türkiye'nin geçtiğimiz yıl IŞİD Musul'u ele geçirdikten sonra yaptığı açıklamaları hatırlamakta fayda var. O dönem dışişleri bakanlığı görevinde olan Davutoğlu, IŞİD Musul'u ele geçirdiğinde bunu meşrulaştırmak için elinden geleni yapmıştı. IŞİD'in içinde "Türkmenler ciddi çoğunlukta, Sünni Araplar var, Kürtler var" diyen Davutoğlu şunları söylemişti: "Daha önceki hoşnutsuzluklar, öfkeler, dışlanmışlıklar ve hakaretler bir anda büyük bir cephede geniş reaksiyon doğurdu."

Şimdi IŞİD çetelerine karşı yapılacak ittifaka katılacağını zikreden Erdoğan ise aylar önce insan kıyımı yapan çetelerin Kobanê'yi kuşatmasını coşkuyla karşılamış ve 'Kobanê, düştü, düşecek' demişti. Ancak çetelere verilen onca desteğe karşın Kürt halkının kararlı direnişi kırılmadı ve IŞİD kentten sökülerek atıldı. Şimdi Irak'ta da benzer bir durum yaşanması bekleniyor. Çetelerin hamiliğine soyunan AKP'nin 'öfkeliileri' Tikrit kentinden söküldü ve birkaç aya kalmadan ülkenin ikinci büyük kenti Musul'un Irak

güçleri tarafından geri alınacağı öngörülüyor.

Suriye'de iç savaşın başladığı zamandan bu yana Türkiye'nin el Nusra, IŞİD ve gündem benzer çetelere verdiği destek tüm dünyanın gözleri önüne serildi. İlk başta AKP ile paralel bir politika izleyen Batılı emperyalistler zaman içerisinde kendilerini de vurabilecek 'radikal' unsurlarla 'ılımlılar' arasında ayırım yapma ihtiyacı hissetti ve yaptı da. Emperyalizmin gayrimeşru çocuğu IŞİD'in önce Suriye ardından da Irak'ın önemli bir bölümünü ele geçirmesi ise zaten kalıcılığını büyük oranda hissettiren Esad yönetimine dahi olumlu olarak bakılmaya başlandı.

Bunun karşılığında ise efendilerine öfkelenen Ankaralı işbirlikçi takımı, kaprisler eşliğinde çeteleri kollamaya devam etti ve Esad karşıtı stratejisini korumaya devam etti. Ancak bu efenemeler de bir yere kadar sürdü. Erdoğan ve 'eski' AKP aday adayı olan Hakan Fidan'ın ABD şefi Obama tarafından azarlanması, kirli işbirliğinin rejim krizi ile birlikte her geçen gün daha da deşifre olması ve en son IŞİD'in Kobanê'de başlayan gerileyişi ortaya bambaşka bir durum çıkardı.

Ortadoğu'da kendi çizgisine yakın Sünni 'Müslüman Kardeşler' isteyen Neo Osmanlılar, 'Stratejik Derinlik'lerinin çökmesi üzerine öfkelenildi ve zararlar da oturdu. Irak ile olan ilişkiler Ankara'nın senelerdir altını oymaya çalıştığı Maliki'nin ABD baskısı ile uzaklaştırılmasının ardından bir nebze düzelirken Mısır ve Libya'nın içişlerine karışılması sonucu bu devletler Türkiye ile olan ilişkilerini asgariye indirdi. Ankara'nın 'öfkeliileri' ise Yemen'den Libya'ya dek silah ve çete taşımacılığına giriştiler.

Gelinen yerde IŞİD'in düşüşe geçmesinin yanı sıra İran'ın yükselişi farklı ittifak arayışlarını gündeme getirdi. IŞİD'in elinden alınacağı öngörülen Musul'un

geleceğinde kimin söz sahibi olacağına dair hesaplar yapılmaya başlandı. Türkiye IŞİD'e karşı yapılacak operasyona destek olacağını açıklayarak oyunda 'ben de varım' diyerek 'ne koparabilirsem'in hesabını yapmaya başladı.

Musul'daki Sünni güçler üzerinde hamilik kurmaya çalışarak kendisini Irak'ta var etmeye çalışan Türkiye'nin ne kadar başarıya ulaşabileceği meçhul. Büyük ölçekte yaşananlara bakıldığında Suudi Arabistan, Mısır ve Türkiye'nin yükselen İran nüfuzuna karşı ittifaka gidebileceği geçtiğimiz günlerde en çok tartışılan konulardan biri oldu. 'Ne hikmettir ki' Erdoğan kanlı bıçaklı olduğu Mısır Başkanı Sisi ile aynı günlerde Suudi Arabistan'a yolculuk yaparak yeni kral ile görüştü. En son Yemen'de İran'a yakın duran Husiler'in ülkenin önemli bir bölümünü ele geçirmesi, İran ordusunun Irak ve Suriye'de savaşmasının yanı sıra Lübnan Hizbullah'ı ve Körfez ülkelerinin çoğundaki Şii azınlıklar Suudi Arabistan'ı -ve İsrail'i- endişeye sevk etti. Müslüman Kardeşler, IŞİD ve hepsinden önemlisi İran'ı da kendisine tehdit olarak gören ortaçağ rejimi, Şii mollalara karşı Sünni güçlerle ittifak arayışına girdi. Bunlardan biri ekonomik olarak ayakta tutulmaya çalışılan Sisi rejimi olurken diğeri de 'Sünni Türkiye' oldu.

Hayata geçtiği takdirde İsrail'in de rahatlıkla eklenebileceği bu ittifak, Ortadoğu halkları için uğursuz gelişmelere gebe olacağı kesin. Gözler önüne serilen gerçek ise Türkiye'nin 'NATO'nun ne işi var' diyerek Libya'ya yönelik NATO saldırısına katılması gibi 180 derece dönerek emperyalistler için hizmete girişmesidir. Kim ne ittifak yaparsa yapsın, Ortadoğu'da sadece saatler dahi bunları eskitebilecek kadar hızlı akıyor ve halklar bir o kadar öfkeli...

'Demokratik cumhuriyet' hayallerine karşı devrimci sınıf çizgisi!

Evrin Erdoğan*

Kapitalist dünya sömürü, savaş, açlık, yıkım, ırkçılık, gerici, militarizm, ulusal baskı, doğanın yağması gibi pek çok soruna karşı büyüyen militan kitle hareketleriyle sarsılıyor. Kapitalizmin derinleşen ekonomik ve siyasi krizine karşı her sınıf ve temsilcileri kendi çıkarlarına uygun çözüm arayışı içerisinde. Burjuvazi her türlü kirli oyun ve politikayı devreye sokarak kitlelerin öfkelerini kontrol altına almanın ve düzen sınırlarında tutmanın yollarını arıyor. Sertleşen sınıf mücadelesini yumuşatmak ve krizin faturasını işçi ve emekçilere ödeterek bataktan çıkmak için liberal sol partileri iktidara getirmekten temel hak ve özgürlükleri yok eden polis devleti uygulamalarını tırmandırmaya kadar geniş bir yelpazeye uzanan politikaları kesintisiz bir şekilde uyguluyor. Amaçları kapitalist bunalım karşısında büyüyen 'düzeni yıkmak' mücadelesinin önüne geçmek, giderek yükselen proleter kitle ve halk isyanlarını her ne pahasına olursa olsun ezme ve teslim almaktır.

İşte bu nedenle devrimci iktidar mücadelesinin dinamiklerinin sosyal mücadeleler ve halk hareketleri içinde mayalandığı böyle bir tarihsel dönemde; parlamenter hayallerle kitlelerin umudunu seçimlere bağlamak, kapitalizme soluk aldırma anlamına geliyor. Son olarak Yunanistan'da krizin faturasını ödemeyi kabul etmeyen işçi ve emekçilerin mücadelesiyle sol bir dalga büyümüş oldu. Onu düzen sınırlarında tutmak hedefinin bir parçası olarak Syriza iktidara geldi. Türkiye'de liberal reformist solun parlamentarist düşleri bu gelişmenin etkisiyle daha da depreşti. Bu vesileyle Türkiye'de burjuva demokratizminin ufkuna daralmış liberal reformist sol, sermaye düzeninin aradığı iktidarı kurmaya aday olduğunu şimdi daha yüksek bir perdeden heyecanla söylüyor. Kürt hareketinin lokomotifi olduğu HDP-HDK ve ulusal cumhuriyetçi Birleşik Haziran Hareketi de aynı reformist kimlik ve konumdan beslenerek parlamentarist çizgileriyle sermaye iktidarının siyasal tıkanıklığını açmaya talipler. Burjuva reformizminin en güçlü temsilcisi olan Kürt hareketinin söylem ve çizgisi 7 Haziran genel seçimi öncesi belirgin bir şekilde öne çıkarılmaktadır.

İşte bu noktada burjuvazinin mülkiyet ilişkilerine dokunmayan 'belediye sosyalizmi' ve 'burjuva parlamentarizminin' bileşkesinden oluşan 'demokratik modernite projesinin' felsefesi ve programı pratiğe dökülüyor. Sosyal adaletçi ve adil bölüşümü vaadeden burjuva sınıf ilişkileri ile egemenlik sorunu olmayan 'belediye sosyalizminin' değişik formasyonundan başka bir şey olmayan küçük burjuva toplum hayalleri, kapsamlı sorunlarla boğuşan kitlelere kurtuluş olarak sunuluyor.

Tepeden tırnağa burjuva parlamentarizmine saplanmış bu anlayış, düzeni sosyal bir dizi reformla demokratikleştirmek istiyor. Aynı zamanda 'demokratik özerklik' sivil toplumcu bir anlayışla burjuvazinin sınıf egemenliğine rağmen halkın yönetimde söz sahibi olacağı alternatif toplum modeli olarak sunuluyor. Kürt hareketinin öncülüğünü yaptığı demokratik cumhuriyet programı, çözümsüzlüğü derinleşen

kapitalizmi restorasyondan geçirmek anlamına gelen bu ideolojik platformu ile kitlelerin umudunu düzene bağlamış oluyor. Yani demokratik özerklik projesi sermaye düzeninin çok yönlü saldırılarına karşı yükselen sınıf hareketinin devrimci ve militan karakterini düzenin potasında eritmenin koşullarını yaratıyor. Neden? Çünkü kapitalist özel mülkiyet, artı-değer sömürüsü üzerinden ayakta duran sermaye iktidarı yıkılmaksızın insanca yaşanabilecek demokratik hak ve özgürlüklerin tanındığı bir toplumsal yaşamın mümkün olduğunu vaat ediyor. 'Demokratik özerklik' projesi 7 Haziran seçim kampanyasında özyönetim şiarı ile formüle ediliyor. Hem sermaye iktidarı ile sürdürülen 'müzakere süreci' sonucunda anayasal haklar kazanılmaya çalışılıyor, hem de Kürt halkının dinamizmine dayanarak demokratik özerklik programının siyasal, hukuki, ekonomik, kültürel ve öz savunma boyutları üzerinden sermaye iktidarının oyalama politikasına karşı 'kendin yap' çağrısı yapılıyor.

6-8 Ekim Kobanê Direnişi sonrasında Cizre'de 3 mahallede özerklik ilanı, tarım kooperatiflerinin kurulması, Gültan Kışanak'ın Diyarbakır'da petrol gelirlerinden pay talep etmesi gibi gelişmeler yaşandı. Bu girişimlerin en son HDP'li belediyelerin DEDAŞ'a olan borçlarını ödememek konusunda siyasal iktidarla yaşanan sertleşme ile sürdüğü görünüyor. Tüm bunlar esasında dinci partinin verdiği sözleri tutmaması ve oyalama taktiği karşısında geliştirilen, İmralı'da kurulan çözüm süreci masasında Öcalan'ın elini güçlendirmeye yönelik hamleler olarak görülmelidir, ki bilindiği gibi sermaye devleti bu gelişmelere geleneksel inkarcı-imhacı çizgisiyle yanıt vererek, kamu düzenini başta Cizre olmak üzere, çocukları ve gençleri kurşunlayarak tahsis etmeye devam etti. Sermaye iktidarının sorunu tümüyle düzen sınırlarındaki demokratik özerkliğin ya da somut ifadeyle 'özerkliğin' niteliği ile ilgili değildir. 'Yerel Yönetimler Yasası'nda bu çerçevede bir mutabakat vardır. Sorun her geçen gün büyüyen ve devrimci dinamikleri içinde barındıran Kürt direnişini tasfiye etmektir. Çünkü Türk sermaye devletinin sömürü politikalarında en ufak bir değişiklik söz

konusu değildir. Rojava'ya yönelik tahammülsüzlük bunun en bariz göstergesidir. Devrimci politikanın, teorisinin, programın reddi üzerinden yol yürüten Kürt hareketinin bugünkü strateji ve taktiği burjuva reformist ideolojik çizginin ürünüdür. 'Toplumun devlet dışında örgütlenmesi, az devlet çok toplum, az yasak, çok özgürlük' gibi söylemlerle sermayenin siyasal iktidarının denetiminin dışında kapitalist ve sosyalist olmayan üçüncü bir yolun mümkün olduğunun propagandasını sıklıkla yapıyor. Kapitalist üretim ilişkilerine ve sınıflar arası çelişkilere özenle dokunmayan, devrimci sınıf mücadelesini reddeden AB'ci bu çizginin devrimci iktidar perspektifinin içeri boşaltmaya dönük çabaları burjuva reformist programının doğal bir yansımasıdır. 'Köy komünleri', 'kooperatifler', 'meclisler', 'kantonlar' bütünüyle burjuva katmanlarla yoksul köylü, emekçi ve işçileri birbiriyle çelişen sınıf çıkarlarını görmezden gelerek kurgulanmış, özünde sınıf dışı ve çıkarları taban tabana zıt sınıflar arası mücadeleyi yumuşatan bir biçimde örgütlenmektedirler. Tüm bu aygıtlar ya da başka bir ifade ile örgütlenme modelleri Kürt hareketi önderinin liberal-anarşist ideolojinin etkisinde kurguladığı haliyle devlet dışı olarak lanse edilmektedir. Devlet aygıtını sınıflar üstü olarak gören, üretim ilişkileri ve maddi üretici güçlerin gelişim alanının dışında tanımlayan bu anlayış; ekonomik altyapının toplumsal düzenlerin siyasal ve hukuki üst yapısının oluşturduğu bilimsel marksist görüşünü doğallığında altüst etmeyi özel bir görev olarak görüyor diyebiliriz.

Toplumların oluşumunu sınıflar arası çelişkilerin sonucu olarak değerlendirmeyip tarihsel materyalizmin ve artı-değer teorisini tahrir ederek Marksizm'in bilimsel dünya görüşü ile açık bir savaş yürüten Kürt hareketi bugün burjuva parlamentarist-reformist çizgisinin etki alanını genişletmek açısından avantajlı durumdadır. Bölgede son süreçte elde ettiği başarı, inisiyatif ve Rojava kazanımını elde tutmak için ortaya koyduğu irade demokratik özerklik projesinin Türkiye cephesinde burjuva liberal hayallerin canlanmasının kaldırıcı haline getirilmeye çalışılıyor.

Emperyalist-kapitalist sistem bunalım içinde debelenirken ve sonunu getirecek gelişmeler hızlanırken toplumsal devrimin ve sosyalist alternatifin kurtuluşu için tek çıkar yol olduğu gerçeği işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesi içinde belirgin bir şekilde güçleniyor. 'Düzene karşı devrim' çizgisinin karşısına barışçıl kapitalizmi yaratmak isteyen burjuva liberal platform sermaye iktidarına ve çıkarlarına özenle dokunmuyor. Bu nedenle ki karşı karşıya kalınan tüm sorunların günah keçisi olarak ulus-devlet hedef alınırken, sınıfsal kimliği es geçiliyor. Sermayenin küresel boyunduruğu altında kurulan köy komünlerinin, kooperatiflerinin, kantonların, kısacası özerklik modellerinin küçük de olsa sermayelerini ortaklaştıkları üretici-tüketici birlikleri olmanın ve tekelleşmeyi hedeflemediklerini iddia ettikleri grup ya da topluluk mülkiyeti ekonomisi inşa etmenin ötesinde bir hedefi de yok.

* **TKİP dava tutsağı**

Saray basınının dilleri KABA, vicdanları TAŞ, cepleri para dolu!

Haziran Direnişi'yle kimyası bozulan AKP ve yandaş basın son günlerde yine Kabataş yalanına sarıldı. Kabataş'ta başörtülü bir kadının saldırıya uğradığı yalanı üzerinden Erdoğan ve avanesi Kabataş'ı gerici söylemlerine dolgu malzemesi olarak kullanmaya çalışıyor.

Saray basını son olarak hazretlerinin kullanmayı pek sevdiği Kabataş yalanına inandırıcılık katmak için kalemlerine sarıldı. Zira Haziran Direnişi esnasında Kabataş'ta başörtülü bir kadının eylemciler tarafından şiddet gördüğü, taciz edildiği Star gazetesi yazarı Elif Çakır tarafından iddia edilmişti. Ancak yakın bir zaman önce Çakır'ın avukatı Fidel Okan tarafından da bu düzmece yalanlanmıştı. İş de haliyle yandaş basına düştü. Yandaş gazetelerin 13 yazarı aynı başlığı atarak bu yalanı savunmaya devam etti. Elbette bir yalanın kırk kere tekrarlanırsa doğru kabul edileceğine kendileri de inanmıyorlardır. Ancak gazete sütunlarına yerleştirdikleri yalanlarının efsunlu olduğunu, böylece okuyanda inanabileceğini düşünüyor olmalılar. Saray basınının 13'ü "Diliniz KABA, vicdanınız TAŞ" başlığı ile yayımlanan yazılarıyla Erdoğan'ın Kabataş iddiasını ispatlamaya çalıştı.

Sabah gazetesinden Mahmut Övür, Yeni Şafak'tan Kemal Öztürk, Yasin Aktay, Merve Şebnem Oruç, Star'dan Ahmet Kekeç, Ardan Zentürk, Halime Kökçe, Saadet Oruç, Murat Çiçek, Türkiye'den Fuat Uğur, Yeni Akit'ten Ersoy Dede ve Kenan Alpay bugünkü köşe yazılarında "Diliniz KABA vicdanınız TAŞ" başlığını kullandı. Yeni Şafak'ın bir diğer yazarı Abdülkadir Selvi ise "Diliniz KABA Yüreğiniz TAŞ" dedi.

Ancak yalan, Kabataş senaryosunun bu derece detaylandırılarak piyasaya sürülmesinden de belliydi. Zira bir yalan söylenirken inandırıcılık katmak için hep fazlasıyla ayrıntıya girilir. Şimdi saray basını durumu kurtarmaya çalışıyor. Utanmazca bu yalanı kadına yönelik her türlü aşağılamanın bizzat AKP'liler tarafından yapıldığı, hedef gösterildiği, şiddetin,

tecavüzün yasalarca önünün açıldığı bir dönemde, kadına yönelik şiddet ve tecavüz örneği göstererek tekrarlıyorlar. Hatta Star'dan Halime Kökçe gibileri de sebebi oldukları düzenin bedelini Mersin'de hayatıyla ödeyen Özgecan Aslan ile Kabataş yalanını benzeştirerek durumu açıklamaya çalışıyor.

Sermaye medyasının içinde şu saray dalkavukları da dahil tümünün dilinin ne kadar KABA, vicdanlarının ise ne kadar TAŞ olduğunu görmek için arşivlenemeyecek kadar fazla örnek var. Sanırsız bu konuya dair bilgisayar bellekleri bile yetmez. Ancak bu toplumsal belleğin zayıf olduğuna, tarihin bu yazılanları ve yaşananları kaydetmediği anlamına gelmiyor. Bu topraklarda 12 Eylül dahil askeri faşist darbelere alkış tutanlardan devletin yasal mermileriyle öldürülen çocukları "terörist" diyerek haber konusu yapanlara, vaktiyle hapishaneleri hedef gösterip ardından "sahte oruç, kanlı iftar" başlığını atanlardan Sivas gibi katliamları meşrulaştırmaya çalışanlara, haber konusu işçiler olunca ta ki yüzlerce işçi cinayetlerinde katledilinceye kadar görmezden gelenlerden kadın bedenini meta haline getirenlere, haberleriyle kadın cinayetlerine davetiye çıkaranlardan sermaye devletinin bir bebekten tecavüzcü yetiştirmesi için gazetelerini emirlere amade yapanlara, tümünün yayın çizgisi aynıdır.

Saray basınının ne umurunda; Berkin'in ölümünün üzerinden bir yıl geçmiş, hırsız, arsız, tecavüzcüsü, katili korunmuş... Varsa yoksa Kabataş! Yalanlarından nerdeyse Kabataş çatladı çatlayacak. Ancak şaşırılmamak lazım. Ne de olsa Haziran Direnişi'nde penguen belgeselleri yayınlayanlardan, haber merkezlerini sarayın içine kuranlardan krallarını çıplak gösterecek bir yayın çizgisi izlemelerini beklemek mümkün değil. Asıl onların dilleri KABA, vicdanları TAŞ ve cepleri para dolu. Ve elbette çocuklar bile görüyor ki "Kral çıplak!" En çok da çocukların öldürülüyor olması bu yüzden olsa gerek.

Polis de 'Kabataş yalan' dedi

Dinci-gerici AKP iktidarının Haziran Direnişi'ne yönelik karalama ve manipülasyon saldırılarından biri olan 'Kabataş yalanı', genel seçimlerin gündemdeki ağırlığının giderek arttığı şu günlerde bir kez daha gündeme sokuldu. Yalanın sahipleri ve savunucuları -ki baş savunucusu Tayyip Erdoğan-Haziran Direnişi günlerinde türbanlı bir kadının İstanbul Kabataş'ta saldırıya uğradığını iddia ettiler.

Olaya ilişkin hazırlanan polis raporu ise böyle bir olayın yaşandığına dair delil bulunmadığının belirtilmesinin yanında, sırf bu iddia üzerine bazı kişilerin polis tarafından sorgulandığı, sosyal medya hesaplarına girildiği, gözaltına alındığı ortaya çıktı. Yüzlerce sayfa yazı, görüntü ve fotoğraftan oluşan raporun hazırlanması için yüzlerce kişi 'makul şüpheli' muamelesi gördü.

'Kabataş yalanına' ilişkin olarak hazırlanan polis raporunda polisin tüm aramalarına rağmen iddia edilen olaylara ilişkin bir delil bulamadığı ortaya konuldu.

Patronlar Erdoğan'a çalıştı

AKP'nin 13 yıllık hükümetliği süresince fazlasıyla ihya ettiği patronlar dinci-gerici partinin daimi şefi Cumhurbaşkanı Erdoğan'a şükranlarını Antep'teki mitingde sundu.

Erdoğan'ın 'seçim mitingine' dönüştürdüğü Antep'teki toplu açılış törenine büyükşehir belediyesi başta olmak üzere AKP'li Şehitkamil ve Şahinbey Belediyesi'nin işçileri servislerle alana taşındı. Gaziantep Organize Sanayi Bölgesi'ndeki birçok fabrikanın patronu ise işçilerini aynı şekilde baskı yoluyla mitingde gönderdi.

Fabrikalarda yoklama alan patronlar, servislerle binlerce işçiyi Erdoğan'ın mitingine taşıdı. Farklı siyasi görüşlerde olan işçiler ise bu duruma tepki gösterdi. İşini kaybetmekten korkan işçiler, "Bizi zorla servislere bindirip Erdoğan'ın mitingine götürdüler" şeklinde tepki gösterdi. Erdoğan'ın programına halk otobüsleri de gün boyu ücretsiz taşıma yaptı. Otobüslerin ücretsiz olduğu önlerine konulan pankartla da belirtildi.

Mitinge katılan çok sayıda kişinin, alanı Erdoğan'ın konuşması bitmeden terk ettiği görüldü. Alandan ayrılanlar arasından, kendilerine dağıtılan Türk bayraklarını deryeye atanların olduğu görüldü. Bazı belediye işçileri ise mitingde imza karşılığında zorla getirildiklerini söyledi.

Düzenin büyüyen ekonomik krizi

AKP'nin ebedi şefi Erdoğan, Merkez Bankası ve AKP'li bakanları faiz tartışmaları nedeniyle adeta azarladı. Hararetli tartışma burjuva basınında önemli gündem maddelerinden biri olarak öne çıktı. Erdoğan'ın bu saldırganlığı, doların yükselişe geçmesine neden oldu. Hayat pahalılığı da arttı. Kapitalist sistemin dengelerinin hoyratça bozulmaya çalışılması sermaye düzeninin istikrarsızlığını daha da büyüttü. İstikrarsızlık aynı zamanda AKP ve onun şeflerini de köşeye sıkıştırdı.

Erdoğan'ın baskıcı tutumunu dengelemeye ve uluslararası sermayeye güven vermeye çalışan bakanlar 'Merkez Bankası bağımsızdır' dediler. Bu açıklamalarla Merkez Bankası'nın prestijini de kurtarmaya çalıştılar. Bu çerçevede Ahmet Davutoğlu ve Ali Babacan ikilisi ABD'de Goldman Sachs'ın da aralarında bulunduğu sermaye devleriyle görüştüler. Türkiye'nin "yatırım yapılabilir ülke" ve Merkez Bankası'nın da bağımsız olduğunu anlatmaya çalıştılar.

Erdoğan'ın faiz indiriminde bu kadar ısrarlı duruşunun temel nedeni politik beklentilerdir. Faiz üzerinden yaptığı sert açıklamaların arka planında neye mal olursa olsun seçimden başarılı çıkma kaygısı bulunuyor. Erdoğan'ın ekonomi politikalarına yaptığı müdahalenin arka planında ekonomiyi canlandırma kaygısı var. Zira o, canlandırılmış bir ekonominin durgunluktan yakınan kitleleri yatıştırarak ve oy kopmalarını önleyeceğini düşünüyor. Ayrıca iç pazardaki durgunluktan yakınan başını inşaat tekellerinin çektiği kodamanların beklentilerine yanıt vermek istiyor.

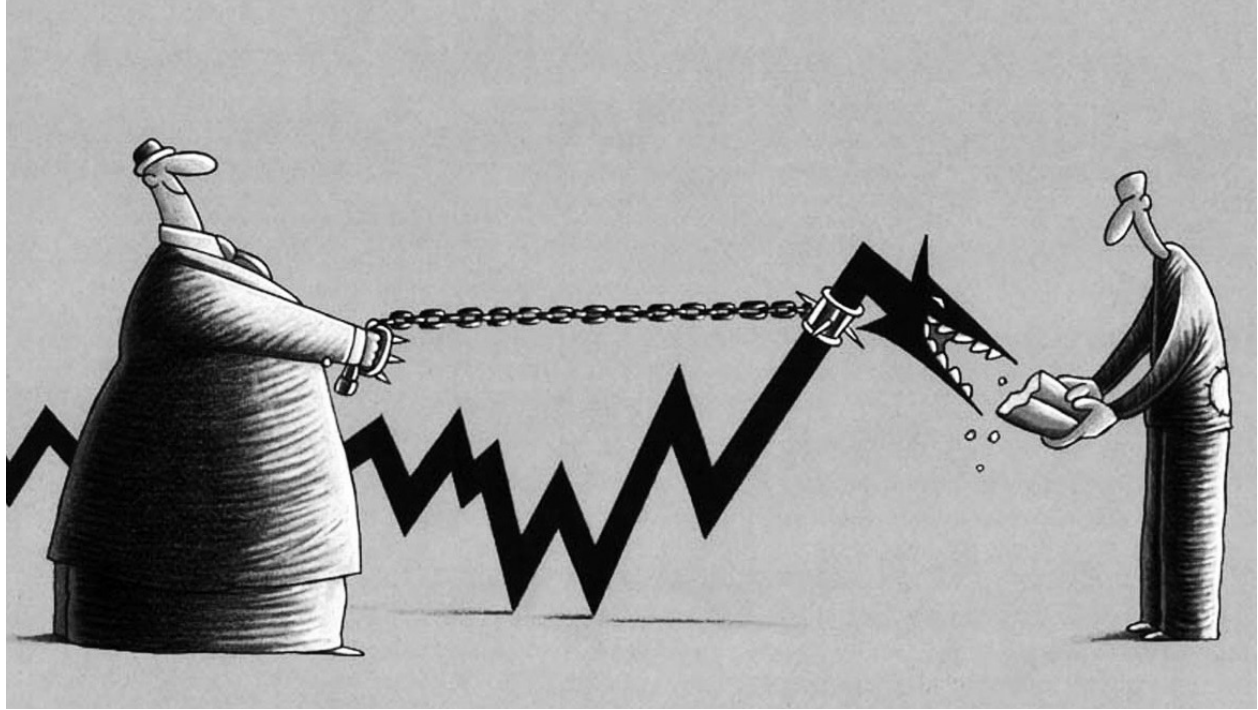
Merkez Bankası başta olmak üzere "bağımsız" kurul anlayışı uluslararası sermayenin temel bir ilkesidir. Merkez bankalarının bağımsız olması emperyalist ekonomi düzenleyicileri, IMF-Dünya Bankası açısından yaşamsaldır. Uluslararası sermaye odakları aynı zamanda Erdoğan vb. burjuva siyasetçilerin kendi dar hesapları ve gelecekleri ile ilgili kaygılarıyla ekonomiyi müdahale etmesine, merkez bankalarını diledikleri gibi kullanmasına izin vermezler.

AKP'nin ebedi şefinin siyasi hedefleri için

Güllüce'den 'yoksuluz' edebiyatı

Asgari ücret sefaletine mahkum edilen milyonlarca işçi ve emekçiden 15 kat fazla maaş alan ve türlü ayrıcalıklara sahip olan milletvekillerinin maaşları Çevre ve Şehircilik Bakanı İdris Güllüce'ye az geldi. Güllüce, milletvekilliğinin çok paralı bir iş olmadığını, hatta ay sonunu bile zor getirdiklerini iddia etti.

Samsun'da Emine Yeni-Ahmet Yeni Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi'nin imza töreninde konuşan Çevre ve Şehircilik Bakanı İdris Güllüce, "Allah hayrınızı kabul etsin. Ne mutlu size. Siz de sanmayın milletvekilliği öyle çok paralı maralı iş değildir. Milletvekili olduğunuzda sanırsınız ki, çok parası

ekonomiyi araç olarak kullanmak istemesi, bunun için de Merkez Bankası'nı dilediği gibi faiz indirimine zorlaması, uluslararası sermaye açısından tehlikeli bulunuyor. Nitekim bu durumun farkında olan AKP iktidarının kurmayları Ali Babacan, Mehmet Şimşek gibi bakanlar, TOBB, TÜSİAD ve Erdoğan'la çatışma pahasına Merkez Bankası'nın somut koşullara ve kapitalistlerin genel çıkarlarıyla uyumlu faiz politikalarını destekliyorlar.

Merkez Bankası aslında burjuvazinin, patronların çıkarlarını çözmeye çalışan bir işlev görüyor ama bunu dahi yerine getiremiyor. Avrupa'da faizler sıfıra çekiliyor. Ortalığa para saçıyorlar, ne yatırım artıyor, ne de istihdam artıyor. Tam tersine yatırımda da, istihdamda da daralma yaşanıyor. Yani emperyalist-kapitalist ülkeler de sorunlarını çözemiyorlar. Kapitalizmin giderek derinleşen ekonomik krizi devam ediyor. Kapitalizm krizi üretiyor, bedelini ise emekçi kitlelere fatura etme yaklaşımında ısrarını sürdürüyor.

marası olur. Milletvekilleri ay sonunu zor getirir, onu da söyleyeyim. Bu hayır işi paranın çokluğundan değil, gönlün çokluğundan. Allah nice paraları var, çuvalcılara sığmıyor ama hayır nasip etmiyor. Allah hepimize hayır nasip etsin. O yüzden Ahmet Yeni ve eşi Emine Yeni'yi tebrik ediyorum" ifadelerini kullandı.

Geçtiğimiz yılın Ekim ayında meclise sunulan bütçe yasa tasarısında vekillerin maaşında aylık 'bin lira' artış yapılırken, halen görevli olup emekli aylığı da alan milletvekiline 1700 lira zam verilmesi kararlaştırılmıştı. Böylelikle kıyak emeklilikten yararlanan ve halen emekli aylığı alıp çalışmaya devam eden milletvekilinin eline geçen aylık para bin 700 lira artarak 23 bin 200 lira olmuştu. Buna karşılık kamu emekçilerinin maaşlarına yalnızca 60 liralık zam yapılmıştı. 2015 yılının ilk altı ayı için geçerli olan net asgari ücret ise 949 TL.

Türkiye'nin kapitalist ekonomisi uzunca bir süredir dışarıdan gelen paralarla fonlanıyordu. Dışarıdan para gelmesi için de faizler yüksek tutuluyordu. Gerek dünya kapitalist ekonomisinin krizi tetikleyen durumunun, gerekse de Türkiye kapitalist ekonomisinin iç sorunlarının AKP iktidarı ve ebedi şefinin siyasi ikbali açısından bir tehdit oluşturduğu gerçeği özel bir açıklama gerektirmiyor.

Tekelci kapitalizmde sermaye akışının serbestliği yaşamsaldır. Bunun için uluslararası ticaretin önündeki tüm engeller kaldırılmıştır. Uluslararası sermayenin çıkarlarını esas alan bağımsız merkez bankaları da yaşamsal önemdedir. Özelleştirmeler, uluslararası sermayenin önündeki engellerin temizlenmesi neoliberal politikaların olmazsa olmazıdır. Doğası gereği AKP şefinin, siyasi hırslarının öne geçmesi kapitalizmin baronları tarafından mutlaka önlenecektir.

Kapitalist toplum sınıflı bir toplumdur ve böyle bir toplumda tüm ekonomik ilişkiler çatışmalıdır. Böyle bir sınıfsal çatışma ve karşıtlık durumu üst yapı kurumlarına da yansır. Nasıl ki devlet, mahkemeler, kolluk güçleri, din vb. böyle bir çatışmalı durumun dışında kalamıyorsa merkez bankaları da bu sınıfsal çelişkilerin neden olduğu ekonomik çatışmaların dışında kalamaz.

Tarihsel olarak kapitalist paranın yaratılmasında merkezi bir rol oynamış merkez bankaları toplumsal sınıflar, gruplar ve çıkarlar arasındaki kök salmış çatışmalar karşısında hep taraf olmuşlardır. Aldığı kararlarda belli baskılara uğramışlardır, ama sonuçta aldığı kararlar mutlaka burjuvaziye fayda, emekçi sınıflara ise zarar vermiştir. Bu nedenle Merkez Bankası kapitalizmin genel çıkarları doğrultusunda ekonomi politikalarını oluşturmaya ve uygulamaya devam edecektir. Nitekim Erdoğan'ın baskılarına rağmen Merkez Bankası yönetimi kapitalizmin genel çıkarları doğrultusunda para politikalarını yönetmekte ısrarcı bir yaklaşım sergilemektedir.

Berkin için Okmeydanı'nda militan direniş

Berkin Elvan 11 Mart günü Okmeydanı'nda vurulduğu yerde anıldı. Polis anma öncesinde mahalleler, köprüler ve merkezi meydanlar başta olmak üzere İstanbul'da olağanüstü hal uygulamasına geçti. Berkin'i anmak için Sarıgazi, Gazi ve Armutlu gibi mahallelerden Okmeydanı'na gelmek isteyenler polis tarafından engellendi. Yer yer çatışmalar yaşandı. Çekmeköy'den Okmeydanı'ndaki anmaya gitmek isteyenler polisin tazyikli su ve biber gazı saldırısına maruz kaldı. Gazi ve Ümraniye Şehitleri'nin aileleri de destek için Okmeydanı'ndaydı.

Ayrıca Gezi Parkı merdivenlerinde de Liseli Anarşist Faaliyet üyesi 8 kişi pankart açınca polis saldırısıyla karşılaştı.

DLB: Berkin'e sözümüz devrim olacak!

Okmeydanı'nda ilk anmayı DLB gerçekleştirdi. DLB'liler okulları boykot ederek Berkin için Okmeydanı'na geldi. "Berkin'e sözümüz devrim olacak!" pankartıyla mahalle içinde yürüyüş yapan DLB'liler ve BDSP'liler Berkin'in vurulduğu sokakta saygı duruşunda bulundu.

ÇHD İstanbul Şubesi Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdikten sonra Okmeydanı'na yürüdü.

Sanat Meclisi de Berkin'in vurulduğu yerde anma gerçekleştirdi. Mehmet Esatoğlu'nun sunumuyla başlayan anmada Okmeydanı'ndan gençler de Berkin için şiir okudu. Grup Yorum Berkin için yazdığı şarkıyı seslendirirken Hilmi Yarayıcı da 'Uğurlama'yı seslendirdi.

Okmeydanı'ndaki anmada Halk Cephesi'nin yaptığı açıklamanın ardından Berkin için pankart açtığı için tutuklanan ve yakın zamanda serbest bırakılan Hicri Selviler bir konuşma yaparak adalet mücadelesinin

engellenemeyeceğini vurguladı. ÇHD'den Güray Dağ ve HHB'den Ebru Timtik'in soruşturma sürecine ilişkin konuşmalarının ardından mahalledeki anma sonlandırılarak Berkin'in mezarına yürüyüş için kortejler oluşturuldu.

Kitle mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. Ana cadde üzerinden Perpa yönüne doğru sloganlarla ilerleyen kitle polisin tazyikli su ve gaz bombalı saldırısıyla karşılaştı.

Mahalle içine çekilen kitle sağlık ocağı ve cemevi çevresindeki sokaklarda barikatlar kurarak polis saldırısına karşılık verdi. Kitle polis saldırısına taş, molotfokteyli ve havai fişeklerle karşılık verdi. Mahalle içine giremeyen polisler mahalleyi gaza boğarken akreplerin içinden de plastik mermiyle kitleye saldırdı.

Berkin'in sokağında militan direniş

Çatışmalar sürerken kitle, barikatı Berkin'in vurulduğu sokağa taşıyarak direniş burada devam ettirdi. Polis Berkin'in vurulduğu yerdeki eylemcilere yoğun gaz atarken fişekler yer yer kafa hizasından geçti. Polis azgınca saldırsa da kitlenin militan duruşuyla polis çekilmek zorunda kaldı. Yoğun molotfokteyli atışı nedeniyle polis TOMA olmadan ilerleyemedi. Yoğun saldırının ardından TOMA ile barikatı yarmaya çalışan polis başarısız oldu. Kitle barikatı güçlendirmeye çalışırken ara sokaklardan akrep tipi zırhlı araçlarla ani bir saldırı başladı. Yakın mesafeden kitleye plastik mermi ve gaz bombası atan polisler sağlık ocağı çevresini gaza boğdu. Yoğun saldırı ve gaz nedeniyle kitle ara sokaklara çekildi. Bütün barikatları açan polisler bu esnada yine yoğun gaz kullandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Berkin mezarı başında anıldı

Berkin Elvan ölüm yıldönümünde binlerce kişi tarafından anıldı. Ailenin ve Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla 7 Mart Cumartesi günü ilk önce Okmeydanı Cemevi'nde yemek verildi. Burada açıklama yapan baba Sami Elvan, herkesin davanın takipçisi olması çağrısı yaptı. Ailenin avukatlarından Selçuk Kozağaçlı da bu anmanın anlamının katillerin peşinde olmayı gerektirdiğini ifade etti. Hukuki olarak yapılması gerekenin, bilinen faillerin açıklanması ve derhal yargılanmaları olduğunu ifade etti.

Yemeğin ardından kitle Taksim Dayanışması'nın "Gülüşün gibi onurlu güzel yarınlara kuracağız" pankartı arkasında Berkin'in vurulduğu yerde saygı duruşunda bulundu. Anmanın ardından binlerce kişi

Berkin'in mezarına yürüdü.

Yürüyüş sırasındaki konuşmalarda mahkemelerde adalet olmadığı, Haziran Direniş'i'nde katledilenler için açılan tüm davaların aynı akıbeti yaşadığı ifade edildi.

Haziran Direniş'i sırasında katledilen Ethem Sarısülük'ün annesi ve iki kardeşi, Ali İsmail Korkmaz'ın babası ve Hasan Ferit Gedik'in annesi ve Haziran Direniş'i'nde gözlerini kaybeden yaralıları da Elvan Ailesi'ni yalnız bırakmadı.

Elvan'ın mezarına ulaşıldıktan sonra burada da saygı duruşu gerçekleştirildi. Gofretlerin bırakıldığı mezara kızıl karanfillerin atılmasıyla anma sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Berkin devrimci liseli mücadelesinde yaşıyor!

Polis tarafından katledilen Berkin Elvan'ın ölüm yıldönümünde çeşitli kentlerde sokağa çıkan Devrimci Liseliler Birliği (DLB), Berkin'i ve devlet dersinde katledilen çocukları andı. Anma eylemleri çeşitli merkezlerde liseli gençlik örgütleriyle beraber gerçekleştirildi.

İsyan sokakta, Berkin mücadelede

İzmir'de Karşıyaka İzban önünde bir araya gelen DLB'liler "İsyan sokakta Berkin Elvan mücadelede!-DLB" pankartı arkasında Berkin'in fotoğraflarıyla yürüdü.

Karşıyakalı emekçiler yürüyüşe alkışlarla destek verdi. İş Bankası önüne gelindiğinde Berkin Elvan şahsında Haziran Direnişi'nde katledilenler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Açıklamada, Haziran Direnişi'nin polis terörüyle bastırılmaya çalışıldığı hatırlatılarak "Kimileri doğrudan polis silahı ile, kimileri sokak ortasında polis tarafından azgınca dövülmek suretiyle, birçoğu ise gaz kapsülleriyle hedef gözetilerek katledildi" ifadeleri kullanıldı.

Eyleme Devrimci Gençlik Birliği, Anarşist Komünist İnişiyatif ve Karşıyaka Halk Forumu da destek verdi. Eylemin ardından Gençlik Kültür Evi'ne geçen liseliler eylem değerlendirmesi ve önümüzdeki döneme dair planlamalar yaptı.

Ankara'da eylemlere polis saldırısı

Batkent

Batkent'te 10 Mart akşamı Berkin için DLB ve Özgür Lise'nin çağrısıyla eylem yapıldı. LÖB, Dev-Lis ve Emek Gençliği'nin destek verdiği yürüyüş öncesinde Meydan AVM önünde ve içinde eyleme çağrı yapıldı.

Batkent Boyalı Merdivenler'e doğru yürüyen kitle basın açıklamasını okudu ve ardından DLB ve Özgür Lise adına konuşmalar yapıldı. Bir AKA-DER üyesi ise şiir okudu.

Eylemlere saldırı

Ankara'da DLB, Özgür Lise ve Liseli Yeni Demokrat Gençlik'in çağrısıyla gerçekleştirilen anma eylemine polis saldırdı.

Ziya Gökalp Caddesi Mithatpaşa Köprüsü altında buluşan liselilerin önü polis barikatıyla kesildi.

Mithatpaşa Caddesi üzerinden Güvenpark'a geçmek isteyen kitlenin önü Karanfil Sokak'ta kesildi. Barikat önünde bekleyişlerini sürdüren liseliler oturma eylemine başladı. Halaya duran liseliler barikat açılıncaya dek Yüksel'de eylemli bekleyişlerini sürdüreceklerini duyurdular. Yüksel'i iki taraftan çeviren çevik kuvvete kararlılıklarını gösteren liseliler Yüksel İnsan Hakları Anıtı önünde bekleyişlerini sürdüreceklerini belirttiler.

Yüksel Caddesi'nde tekrar oturma eylemine başlayan kitle bir süre sonra Konur Sokak'a doğru yürüyüşe geçti. Polis kitleyi iki taraftan sıkıştırarak çok yoğun gaz kullanarak saldırdı.

Konur Sokak'taki polis saldırısında toplam 8 kişi gözaltına alındı. DLB'den Sevgi Su Malçok, Eray Şimşek, Begüm Kanmaz ve EKK'dan Meryem Kalaycı gözaltına alındı. Eray Şimşek polis saldırısı sırasında başına aldığı darbeler nedeniyle hastaneye kaldırıldı. Ayrıca etraftaki emekçilere ve basına da saldıran çevik kuvvet kamera ve kayıt cihazlarına zarar verdi.

Tuzluca'yır'da polis terörü

Tuzluca'yır'da liselilerin yanı sıra Mamaklı emekçilerin de katılım sağladığı eyleme gaz bombalarıyla saldıran polis eyleme katılan liselilerden bazılarını gözaltına aldı.

Polis saldırısına bölgedeki esnaf da tepki gösterdi. Saldırıda çok sayıda kişi gözaltına alındı.

İstanbul

Kartal DLB Berkin'i andı

10 Mart'ta Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirilen etkinlikte, staj yaptığı sırada elektrik akımına kapılarak can veren Oğuzhan Çalışkan, okul harçlığını çıkarmak için girdiği fabrikada pres makinesine sıkışarak yaşamını yitiren Ahmet Yıldız, havan mermisiyle bedeni paramparça edilen Ceylan Önkol da unutulmadı. Anmada Berkin Elvan için hazırlanan sinevizyon izlendi. DLB adına yapılan konuşmada ise, polis şiddetinin sadece alanlarda, sokaklarda olmadığı vurgulandı. Baskılara boyun eğmemenin örgütlü mücadeleyi büyütmeğe geçtiği vurgulanan konuşmanın ardından anma etkinliği Üç Fidan Şiir Topluluğu'nun Adnan Yücel ve Nazım Hikmet'ten şiirler okumasıyla devam etti. Berkin Elvan anısına "Memik Oğlan" ve Berkin Elvan'ın annesi

Gülsüm Ana'ya atfen "Saçlarına yıldız düşmüş anne" türkülerinden oluşan müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Anma etkinliğinin sonraki bölümü ise söyleşiye ayrıldı. Söyleşide, sistemin ne kadar örgütlü olduğu vurgulanarak liselerde uygulanan f tipi eğitim sistemi teşhir edildi. Anmanın ardından "Berkin Elvan ölümsüzdür" sloganları eşliğinde "Berkin'in hesabını soracağız" şiarlı pankart çay bahçelerinin karşısındaki parka asıldı.

Ardından toplu bir şekilde Bankalar Caddesi'nde de *Liselilerin Sesi* dergisinin satışı gerçekleştirildi.

DLB Berkin'i vurulduğu yerde andı

Okmeydanı'nda Berkin için anma düzenleyen DLB'liler okulları boykot ederek Berkin'in vurulduğu yere yürüdü. "Berkin'e sözümüz devrim olacak!" pankartıyla mahalle içinde yürüyüş yapan DLB'liler ve BDSF'liler "Berkin Elvan ölümsüzdür!", "Berkin'in katili sermaye devleti!" sloganlarıyla Berkin'in vurulduğu yere geldi. Berkin'in vurulduğu sokakta saygı duruşu yapan DLB'liler anmanın ardından alandan ayrıldı.

Halkalı'da Berkin için anma

İstanbul Küçükçekmece'deki Halkalı Gazi Anadolu Lisesi'nde DLB'liler öncülüğünde Berkin anması yapıldı. Öğrenciler gün boyu yürüttükleri faaliyetlerle Berkin'i andı, okul çıkışında eylem gerçekleştirdi. Berkin'in resimlerini bastıran ve yakalarına takan liseliler sıralara, tuvaletlere yazılar yazdılar. Berkin'in resimlerini panolara astılar.

Okul müdürü ise "bu tip faaliyetlerin okulun huzurunu bozacağını, bir daha böyle bir durum olursa okuldan atacağı" tehdidinde bulundu.

Okul çıkışında ise Ali İsmail Korkmaz Parkı'nda buluşan liselilere bir DLB'li konuşma yaptı. Ardından saygı duruşuna geçen liseliler anmanın ardından sohbet ettiler.

Gebze'de anma

Gebze DLB'nin çağrısıyla Eski Çeşme önünde bir araya gelen liseliler, dersane öğrencileri, gençler ve emekçiler AKP binası önüne doğru yürüdüler. AKP önüne gelindiğinde ise yapılan konuşmada AKP'nin "Yeni Türkiye" masalında katliamların olduğu belirtilerek Gezi şehitlerinin ismi haykırıldı ve hep bir ağızdan "Yaşıyor" denildi.

AKP önündeki eylemin ardından Kent Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında yapılan konuşmalarda Kürdistan'da, Ortadoğu'da, iş cinayetlerinde katledilenlerin yanı sıra staj sömürsü sonucu yaşamını yitiren Oğuzhan Çalışkan da unutulmadı. Kent Meydanı'na gelindiğinde bir DLB'li basın açıklamasını okudu. Basın açıklamasında Haziran Direnişi'nin ardından liselilerin sokaklarda olduğu ve bundan sonra da sokakların boş kalmayacağı belirtildi.

Gebze Devrimci Gençlik Birliği ve Gençlik Muhalefeti'nin de destek verdiği eylem basın açıklamasının ardından sona erdirildi.

Berkin unutulmadı!

Berkin Elvan'ın ölüm yıldönümünde çeşitli kentlerde basın açıklamaları ve yürüyüşler gerçekleştirildi.

İstanbul

Sarıgazi'de Berkin için Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanarak Demokrasi Caddesi girişine yürüdü. Berkin şahsında mücadelede yaşamını yitirenler adına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından trafik tekrar açılarak basın metninin okunmasına geçildi. Basın açıklamasından sonra eylemi sürdüren kitleye polis saldırdı. Saldırının ardından polisle çatışmalar başladı.

Kadıköy'de HDP/HDK, AKADER, Halkevleri ve DAF'ın çağrısıyla yüzlerce kişi Altıyol'daki Boğa heykeli önünde toplanarak yürüyüş gerçekleştirdi. DLB ve DGB'nin de katıldığı eylemde Bahariye Caddesi üzerinden sloganlarla yürüyen kitle Mehmet Ayvalıtaz Meydanı'nda saygı duruşunda bulunarak Berkin Elvan ve Haziran Direnişi'nde katledilenleri andı. Yürüyüşle Kilit Meydanı'na ulaşan kitle buradan tekrar Bahariye Caddesi'ne dönerek Yapı Kredi Bankası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını Gökçe Çiçek Köseadağı okudu. Açıklamanın ardından havai fişek atılmasını bahane eden polis biber gazı ve plastik mermilerle kitleye saldırdı. Polis saldırısı sırasında yaklaşık 10 kişi gözaltına alındı.

İzmir

Adliye önünde eylem

ÇHD, ÖHD, İHD ve ÇAG, Berkin Elvan'ın katledilişinin birinci yıldönümünde İzmir Adliyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Valiliğin keyfi yaşağını tanımıyoruz! Berkin için adalet istiyoruz!" pankartının açıldığı eylemde basın

açıklamasını okuyan ÇHD üyesi Av. Eylem Yıldız, Berkin Elvan açıklamaları nedeniyle haklarında soruşturma başlatıldığını ve bu soruşturmanın hukuki olmadığını söyledi. "Emniyet güçlerinin kim olduğumu bulmada zorlanmasınlar. Baro sicil numaramı ve ismimi söyleyerek basın açıklamasını okumaya başlıyorum" diyerek açıklamaya devam eden Yıldız, "Kamusal ya da, özel sosyal kuruluşlar, mahkemeler, idari makamlar veya yasama organları tarafından yapılan ve çocukları ilgilendiren bütün faaliyetlerde, çocuğun yararı temel düşüncedir" diye konuştu.

İç Güvenlik Paketi'ne 'çocuklar sokak ortasında öldürülmesin' diye karşı çıktıklarına vurgu yapan Av. Yıldız "İç güvenlik paketi henüz geçmedi ama İzmir'de erkene alındı. Valilik İzmir için genel arama kararı çıkarttırdı, adliye önünde basın açıklaması yapılması yasaklandı, İzmir cumhuriyet baş savcısı Adliye'den ses vermemizi istemiyor, soruşturmaya konu oluyor" ifadelerini kullandı.

Basın açıklamasının ardından eylemi örgütleyenler tek tek isimlerini ve sicil numaralarını söyleyerek "suç işlemeye devam edeceğiz" dedi.

Kitlesel yürüyüş

Akşam saatlerinde ise yüzlerce kişi Berkin için yürüdü. İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından düzenlenen eylemde basın metnini SES İzmir Şube Başkanı Rukiye Çakır okudu. Çakır, devlet tarafından öldürülen çocukların sayısının yüzleri bulunduğunu söyledi.

Öldürülen çocukların "gelecek" olduğunu belirten Çakır, "geleceğimizi size bırakmayacağız. Buradan tekrarlıyoruz, öldürdüğünüz çocuklarımız yaşıyor" sözleriyle devlet yetkililerine seslendi.

Çakır, öldürülen her çocuğun hesabının sorulacağını söyledi. Uğur Kaymaz'dan Ceylan Önkol'a, Berkin Elvan'a kadar öldürülen çocukların isimleri sayıldı.

Bursa

Bursa'da Setbaşı'nda toplanan yüzlerce kişi Heykel'e yürüdü. Yürüyüşte AKP ve devlet protesto edildi.

Eylemde en önde "Berkin Elvan 15'inde bir fidan! Unutmayacağız, hesap soracağız!" pankartı taşındı.

Kitle Heykel'e vardığında burada konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda Berkin Elvan'ın katillerinin iktidarda olduğu belirtilirken katillerden hesap sorulacağı vurgulandı.

Bolu

Bolu Emek ve Demokrasi Güçleri Berkin'i andı. Akbank önünde bir araya gelen kitle Kardelen Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Kitleye evlerin balkonlarından ve işyerlerinden de birçok kişi alkışlarla destek verdi.

Coşkulu sloganlar ve zılgıtlarla meydana gelinerek

burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasının ardından Haziran Direnişi'nde yitirilenler için dilek fenerleri uçuruldu.

Manisa

KESK Manisa Şubeler Platformu tarafından gerçekleştirilen eylem için Eğitim Sen Manisa Şube binası önünde toplandı. Manolya Meydanı'na yürünen eylemde caddenin tek şeridi trafiğe kapatıldı. Kitle meydana Haziran Direnişi'nde yaşamını yitirenleri anarak girdi.

Alkış, ıslık ve sloganlarla Berkin'in katledilişi protesto edilirken basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme KESK, SES, Eğitim Sen, TTB, BDSP ve DGB de katıldı.

Mersin

Mersin Emek ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla Forum AVM önünde Berkin Elvan anıldı.

Basın açıklamasında, İç Güvenlik Paketi'yle beraber yeni Berkin'lerin katledilmesinin önünün açıldığı vurgulandı. Basın açıklamasına Birleşik Haziran Hareketi de destek verdi.

Eskişehir

Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencileri İletişim Bilimleri Fakültesi'nde toplandı. Dersliklere girilerek yapılan boykot çağrısında Reklamcılık Bölümü öğretim üyelerinden Levent Özkoçak'ın sınıfına girildiği anda hoca ve hocanın tepkisinden güç alan öğrenciler devrimci ve ilerici öğrencilere saldırdı. Kısa bir arbedenin ardından yatışan olay fakülte dekanının gelmesiyle yeniden alevlendi. "Buranın patronu benim. 5 dakikaya dağılın yoksa olacaktaklardan ben sorumlu değilim" diyen dekana öğrenciler tok bir yanıt vererek dekani uzaklaştırdı ve fakültede yarım saatlik bir oturma eylemi yapıldı.

Sonrasında tek tek fakülteler dolaşarak boykot çağrısı yapıldı ve yemekhaneye geçildi. Cumhuriyet Kapısı önünde araç girişine izin verilmeyerek oturma eylemi gerçekleştirildi. Okunan basın açıklaması ve söylenen türkülerin ardından tekrar İletişim Bilimleri Fakültesi'ne dönüldü.

Ankara

Ankara'da yapılan eylemlere polis saldırdı. Polis Mithatpaşa'da 4 kişiyi gözaltına aldı. Ayrıca eli palalı faşistler de kitleye polisle birlikte saldırdı.

Mamak'taki eylemde de polis saldırısı yaşandı. Polisin azgın saldırısında birçok kişi gözaltına alınırken aralarında BDSP'lilerin de olduğu kitleye saldıran polis Mamak İşçi Kültür Evi'ni de hedef aldı. Polis saldırısı sırasında akrep, bir BDSP'li köşeye sıkıştırarak bacağını kırdı. BDSP'li hastaneye kaldırıldı. Saldırının ardından cami-cemevine doğru ilerleyen polis, bir lokantadaki emekçilerin tepki göstermesi üzerine geri döndü ve burada gözaltına başladı. Gözaltına aldıklarını yerlerde sürükleyen polis, bir BDSP'liyi de coplarla dövdükten sonra bıraktı.

Devrimci ve ilerici güçler ile mahalleli emekçilerden oluşan yaklaşık 200 kişilik kitle Tuzluca Meydanı'nda toplanarak yürüdü.

ODTÜ Berkin için eylemdeydi

ODTÜ'de Berkin için boykota katılan ilerici ve devrimci öğrenciler alkış ve sloganlarla kitleye eşlik ederken bölümdeki öğretim görevleri de eyleme destek verdi. Hazırlık E Binası'nın önünde toplanıldıktan sonra ise Berkin Elvan davasında müdahil olarak yer alan bir avukat konuşma yaptı. Avukat, Berkin'in katilini tanıdıklarını ancak katilin devlet tarafından korunduğuna dikkat çekti.

Konuşmanın ardından müzik dinletisi gerçekleştirildi. Hazırlık Fakültesi'nden gelen kitle Fizik Binası'nın önünde okulun diğer fakültelerindeki öğrencilerle buluştu. ODTÜ Öğrencileri imzalı basın açıklaması metni okunduktan sonra programa müzik dinletisiyle devam edildi. Berkin için uçurtmalar gökyüzüne bırakılarak eylem sonlandırıldı.

Berkin Beytepe'de anıldı

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde Berkin için Edebiyat Fakültesi önünden yürüyüşe başlandı. Devlet tarafından katledilen çocukların fotoğraflarını taşıyan öğrenciler 'Berkin'in hesabını soracağız' pankartı arkasında yürüdü. Yemekhane önüne gelen öğrenciler burada yapılan konuşmaların ardından Berkin Elvan ve tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulundu.

Sokağı susturma girişimi

'İç güvenlik paketi' adı altındaki sıkıyönetim yasaasının görüşmeleri mecliste sürerken fiili OHAL uygulamaları da hız kazanıyor.

İzmir'de sokak eylemlerini bastırmaya çalışan AKP, valilik eliyle kent genelinde bir dizi keyfi yasak getirirken İçişleri Bakanlığı ise yayınladığı genelgeyle eylemlerde öne çıkan eylemcilere daha fazla ceza verilmesini istedi.

Ege Üniversitesi'ndeki faşist saldırı sırasında ülkücü Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun ölümünün ardından faşist baskı ve terörün arttığı İzmir'de, son yayınlanan valilik genelgesinde 'kamu güvenliği ve huzuru' adı altında en basit demokratik hak ve özgürlükler dahi ayaklar altına alındı.

Sokağa darbe girişimi

Basmane-Konak güzergâhının eylemlere yasaklanmasının ardından Konak YKM mevkisi ve Bayraklı Adliye önünde eylem yaşağını AKP parti binaları önünde eylem yaşağı izledi.

Eylemleri engellemek isteyen valilik çerçeveyi geniş tutarak yeni yasakları kamuoyuna açıkladı. Valilik bu karara uymayanların Kabahatler Kanunu'nun 32'nci Maddesi hükmü uyarınca idari para cezası ile cezalandırılacağını duyurdu. Bu para cezasının 208 TL olduğu belirtildi.

Öne çıkan eylemciye ceza

İçişleri Bakanlığı, "terör eylemleri ile şiddet içeren toplumsal olaylarda kamu ve kişilerin mallarına verilen zararın ne şekilde karşılanacağı" üzerine yürüttüğü yeni dönem çalışmaları kapsamında bir genelge yayınladı. Genelgeyle sermaye hükümeti uygulamada 'birliğin sağlanması' adına nasıl tazminat verileceğini tüm illerin valiliklerine bildirdi.

4 madde halinde sunulan genelgede ilk maddede 'Ahlaka aykırı fiil' tanımı yapılarak şunlar ifade edildi: "Öncelikle söz konusu eylemlerde kamuya veya kişilere ait mallara verilen zararlar ve eylemleriyle bu zararlar sebebiyet verenler tüm imkanlar kullanılarak delilleriyle birlikte tespit edilecektir."

"Zarar veren kişiler" in tespiti halinde ise bu eylemcilere Türk Borçlar Kanunu'nun Haksız Fiilden

Doğan Borç İlişkileri 49. Madde ve 61. maddesinden dava açılacak.

Bakanlık böylece "zarara neden" olduğunu iddia ettiği eylemi yasaklayan bir hukuk kuralı bulunmasa da "ahlaka aykırı bir fiille zarar vermek"ten işlem yapacak. Genelgede geçen 61. maddeye göre grup halinde zarara neden olanlara ödenecek miktarın nasıl pay edileceği de belirtiliyor.

Buna göre çatışmada yer alan eylemci grubunda miktar pay edilirken "yarattıkları kusurun ağırlığı" ve "yarattıkları tehlikenin yoğunluğu" göz önüne alınacağı iddia ediliyor. Çatışmada önde bulunana daha fazla, geride olana daha az miktar tazminat cezası öngörülerek eylemciler korkutulmaya çalışılırken bakanlığın ahlaksız teklifi de burada devreye giriyor.

100 avukata soruşturma

İzmir'de Birleşik Haziran Hareketi üyesi Onur Kılıç'ın 'Erdoğan'a hakaret' gerekçesiyle gözaltına alınarak tutuklanmasına tepki amacıyla basın açıklaması yapan avukatlara soruşturma açıldı.

Kısalar ve İstihbarat Şube Müdürü Mustafa Arık tarafından Ertay'ın dövülmeye çalışıldığını söyledi.

Polis aracının bagajına konulduğunu belirten Ertay, bagaja konulduktan sonra aracın durduğunu ve bir grup polisin kendisini dışarıya çıkarmak için dövüklerini anlatmıştı. Eskişehir Devlet Hastanesi ve Yunus Emre Devlet Hastanesi'ne ait kameralarda Ertay'ın bagajdan çıkarılıp hastaneye götürüldüğü ana ait kayıtlar da ortaya çıkmıştı. Eskişehir Başsavcılığı, polise yazı yazarak, Ertay'ın bagajında taşındığı aracı sormuştu. Gelen yazıda '26 A 0357' plakalı 'Ford Connect' marka aracın C Büro Amirliği'ne ait olduğu ve Saldoğan'a zimmetlenildiği bildirilmişti.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) üyesi yaklaşık 100 avukat hakkında "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet" gerekçesiyle soruşturma açıldığı ortaya çıktı.

Alan yasaklarına protesto

Keyfi yasaklara karşı sendikalar ve meslek örgütleri 11 Mart'ta ortak basın toplantısı düzenledi.

İzmir Barosu'nda düzenlenen basın toplantısına TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu, Türk-İş 3. Bölge Temsilciliği, KESK İzmir Şubeler Platformu, İzmir Veteriner Hekimler Odası, İzmir Tabip Odası, İzmir Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası, İzmir Eczacı Odası, İzmir Diş Hekimleri Odası, İzmir Barosu, DİSK Ege Bölge Temsilciliği, Birleşik Kamu-İş İzmir İl Temsilciliği, Türkiye Gazeteciler Sendikası İzmir Şubesi ve İzmir Gazeteciler Cemiyeti temsilcileri katıldı.

Kurumlar adına ortak metni İzmir Barosu Başkanı Av. Aydın Özcan okudu. Özcan, valiliğin çıkarmış olduğu yasak genelgesini okuyarak başladığı açıklamaya, "İzmir faşizme teslim olmayacak" diyerek devam etti.

Özcan, yasakların anti-demokratik bir uygulama olduğunu söyleyerek derhal bu yanlış karardan dönülmesini istedi. Valiliğin aldığı kararın Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile teminat altına alınan düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğünü, 'kamu güvenliği ve genel asayiş yönünden düzenleme' gerekçesiyle ortadan kaldırıldığına dikkat çeken Özcan, İzmir'de OHAL dönemi uygulamaları olduğunu altını çizdi. Özcan, İzmir Barosu olarak, uluslararası anlaşmalar ve üst hukuk normlarının tümüne açıkça aykırılık teşkil eden valilik kararına karşı İdare Mahkemesi'nde iptal davası açtıklarını ve bu yasağın yürütmesinin durdurulmasını talep ettiklerini ifade etti.

Ali İsmail'in katili amirlerini suçladı

Haziran Direnişi sırasında Ali İsmail Korkmaz'ı katleden polis Mevlüt Saldoğan benzer bir davadan daha ifade verdi. Eylemler sırasında polisler tarafından demir sopalarla dövülen ve bir aracın bagajına konarak dolaştırılan Tefik Caner Ertay davasında ifade veren Saldoğan, Ertay'a amirlerinin vurduğunu, kendisinin ise vurmadığını iddia etti.

Saldoğan, dönemin İl Emniyet Müdür Yardımcısı Mustafa Aygün, Çevik Kuvvet Şube Müdürü Halil

Grup sözleşmeleri, imkanlar ve çıkış arayışı

Türkiye’de birçok işkolunda ‘örgütlü’ sendikalar ile patronlar arasında yürütülen toplu sözleşme süreçlerinin hiç kuşku yok ki en çok etki yarattığı alan grup toplu iş sözleşmeleridir.

Sınıf hareketinin mevcut tablosunda işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyiyle paralellik gösteren toplu pazarlık süreçleri hemen her zaman sermaye ve işçi sınıfı arasındaki güç dengelerinin en çıplak biçimde açığa çıktığı hesaplaşma alanlarına dönmüştür. Bu dönemler, sermayenin örgütlülüğünü gösterdiği kadar sendikal hareket cephesinden de turnusol işlevi görmüştür. Sendikalar, ülkede uzun yıllardır bulunan ve kapitalist pazarda kendisine belli bir yer edinen işletmelerde toplu iş sözleşmelerinin mümkün merteye kazasız-belasız sonuçlanması için yoğun bir çaba sarf ettiler. Bazı sektörlerde on yıllar boyunca grevin adı dahi ağza alınmadı.

Örneğin, tekil olarak uzun yıllardır toplu sözleşme süreçlerinin yürütüldüğü Migros’ta en son grev on yıllar önce yaşandı. Buradaki varlığını, sermaye karşısında büyük tavizler vermeye veya enflasyon oranındaki TİS’lere imza atmalarına borçlu olan sendikal korucular ise her dönem satış sözleşmelerine imza atmakta beis görmedi.

Ülke genelindeki mağazalarında binlerce işçisi bulunan Migros veya Kipa gibi dev şirketlerde sözleşme süreçlerinin işleyişi aşağı yukarı böyledir. Bu işletmelerde çalışan işçiler toplu sözleşme hakkına kağıt üzerinde sahip olsalar da asgari ücretin biraz yukarısındaki sefalet ücretlerine talim ederler. Bunun ötesini talep etmek ise sermaye cephesiyle çetin bir mücadeleye atılmak anlamına gelir. Ancak, sermayenin Truva atları konumundaki sendikal korucular, sektördeki işçilerin gerçek bir örgütlülüğe sahip olmamasından güç alarak bu sözleşmelere kolayından imza atarlar. Yani, sendikacılık oynarlar.

Yer yer fabrikalarda veya işyerlerindeki örgütlülüklerde ise şirketlerin uluslararası işleyiş kriterleri nedeniyle ekonomik ve sosyal anlamda görece “iyi” sözleşmelere de imza atılabilir. Kuşkusuz bu tarz durumlar, bu TİS süreçlerinin yaşandığı fabrikaların yönetimlerinin ‘insan canlısı’ olmalarından ileri gelmez. Uluslararası işçi sınıfının uzun yıllara dayanan köklü mücadeleleri sonucu, özellikle de Avrupa’daki mücadelenin gücüne bağlı olarak böyle ‘sürpriz’ anlaşmalar yapılabilir.

Birtakım uluslararası tekellerin Türkiye’deki fabrikalarında örgütlenen sendikalar ise zaman zaman belli kazanımlar elde edilen bu sözleşmeleri ise kendilerine yontmayı ihmal etmezler. Halbuki çoğu zaman, bu şirketler Türkiye’de üretime başlar başlamaz uluslararası plandaki prestijleri gereği faaliyet yürüttükleri işkolundaki sendikaları kendileri çağırırlar. Bu kapsamda, ilaç tekellerindeki sendikal örgütlülük önemli bir fikir sunar. Bu fabrikalardaki (Bayer, Sandoz, Pfizer vs...) sendikal örgütlülüğün varlığı ise dünya devi şirketlerin yönetim politikalarıyla çoğu zaman uyumlu gelişir. Meşhur, ‘sosyal diyalog’ söylemi rehber edinilir.

Grup sözleşmelerinin patronlar karşısında mücadeleyi büyütme adına barındırdığı olanakları tartışmak açısından yakın dönemin en iyi örneği ise AKP-MESS eliyle yasaklanan metal grevi olmuştur.

Toplu pazarlık, toplu mücadele

Ancak, çeşitli işkollarında örgütlü sendikaların ülke genelinde birçok işletmeyi kapsayan TİS süreçleri ise işçi sınıfı mücadelesi açısından birçok avantajı beraberinde getirir. Çünkü her şeyden önce, üretimden gelen gücün kullanılabilmesi bu süreçler patronları işkolunda yaşanabilecek olası bir grev karşısında korkutur. Birçok fabrikayı kapsayan sözleşmeler işçiler açısından belli imkanlar sağladığı gibi patronlar cephesinden de önemli avantajlar taşır. Kapalı kapılar ardında sendika bürokratlarıyla yapılan görüşmeler patronlar sınıfının tek tek görüşmelerle oyalanmayıp işi topluca halletmeleri açısından sermaye lehine görülebilir. Diğer yandan, grup sözleşmeleri, aynı talepler ekseninde ve koşullarda mücadeleye hazırlanan işçiler için avantajlar taşıdığı gibi kendi örgütlülüklerini yaratan patronlar için de bir dizi olanak barındırır. Bu mücadelede hem maddi hem de moral açıdan güçlü bir konumda bulunmayan sendikal yapılar tabandan herhangi bir zorlamayla karşılaşmadıkları oranda satış sözleşmelerine imza atmakta tereddüt etmezler. Bu durum ise, son MESS grup TİS sürecinde görüldüğü üzere Türk Metal çetesinin 3 yıllık kölelik-satış sözleşmesine imza

atmasıyla sermaye cephesini sevindirir. Böylelikle, yer yer bazı fabrikalarda çıkan ‘çatlak sesler’ de genel suskunluk içerisinde susturulur.

Metal grevi ışığında grup TİS’lerinin önemi

Grup sözleşmelerinin patronlar karşısında mücadeleyi büyütme adına barındırdığı olanakları tartışmak açısından yakın dönemin en iyi örneği ise AKP-MESS eliyle yasaklanan metal grevi olmuştur. Metalde 29 Ocak grevi öncesinde 42 fabrikada başlayan eylemlerin bambaşka bir etki yarattığına tanık olduk.

Fabrikalardaki işçiler birbirlerinden öğrenmeye, sloganlarını ortaklaştırmaya başladılar. Sosyal medya kanalının etkin kullanımıyla bu ruh fabrikalara olumlu bir etki yaydı. Bu etkinin doruğa çıktığı an ise 14 kentte 42 fabrikayı kapsayan grev oldu. Birleşik Metal-İş üyesi 15 bin işçiyi kapsayan grev, sermayeye soğuk terler döktü. Tüm bu panik havası, greve çıkan fabrikaların sektördeki büyük fabrikalara üretim yapan çoğunluğu yan sanayi şirketlerde olmasına rağmen yaşandı. Örneğin, hükümetin grev yasağına gerekçe olarak gösterdiği TOMA üretimini, Birleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu ISUZU fabrikası yüzde 1 oranında

kapsıyordu. Sonuç olarak, toplu pazarlık süreci işçi sınıfının gücünü ve grevin toplumsal hayata etkisini gösterdi.

Bu duruma daha bir açıklık getirmek için ise Türk Metal'in örgütlü fabrikalara bakmak yeterlidir. Grup sözleşmelerinde 100 binden fazla işçi adına masaya oturan Türk Metal'in elinde tuttuğu fabrikalar Türkiye kapitalizminin can damarlarıdır. Tofaş, Renault, Bosch, Ford gibi fabrikalarda üretimin bir gün durmasının bile patronlar cephesinde açacağı gediğin büyüklüğü dikkat çekici olacaktır. Ancak, bu fabrikalarda kurulan sendikal düzen, halihazırda sermayenin elini rahatlatan bir araca dönüşmüştür.

Grup sözleşmelerinin işçi sınıfı mücadelesini ilerletmek ve sınıfı sermayenin karşısına bir güç olarak çıkarma yönünde bir dizi avantajları bulunsa da sendikal hareketin mevcut tablosu ne yazık ki bu avantajların somut kazanımlara dönüştürülmesi noktasında mücadeleyi sakatlayan bin etkene dönüşmüştür.

Yasalıcı-bürokratik ufuksuzluk

Sadece ekonomik-sosyal hak kısıntıları üzerinden kurgulanan TİS mücadeleleri daha en baştan işçi sınıfının bu mücadeleye daha baştan yenik başlaması anlamına gelir. Yine metal grevinde yaşananlar bu gerçeği bir kez daha doğruladı. 1980 askeri faşist darbesinin ardından işçi sınıfı mücadelesinin önünü kesmek için fabrikalara sokulan işbirlikçi-ihanetçi sendikal çetelerin yanı sıra yasalıcı-bürokratik sendikal anlayış da grup sözleşmesi sürecinde metal işçisinin mücadelesini baltalamak için elinden geleni yapmıştır. Türk Metal-MESS'in kölelik düzenine karşı tabanın basıncıyla tutulan grev yolunda ufuksuz ve dar sendikal hesaplara dayalı mücadele anlayışı süreci bambaşka bir noktaya getirmiştir. Tüm bunların üzerine sermaye usağı hükümet grevi yasaklayarak mücadeleyi bir üst evreye, siyasal alana taşımıştır. Dar sendikal ufuksuzluk bu evreden sonra ise yelkenleri suya indirerek fabrikalardaki mücadele ateşini söndürmüştür.

İlk günden itibaren, örgütlü fabrikaların patronlarıyla tek tek masaya oturma ve anlaşma eğilimi grevin coşku ve kararlılığını zedelediği gibi metal işçisinin, fabrikası dışına taşırarak toplumsal mücadelenin bir parçası olarak gördüğü grevi tek tek fabrikaların içerisine hapsedmiştir. Elbette, bir grev nihayetinde tek tek fabrikalardaki mücadeleyle kazanıma ulaşır. Ancak, sınıf dayanışması ve ülke genelinde onlarca fabrikanın aynı anda şalterleri indirmesi ise bu grevin kazanması için temel olandır.

Bu gerçek, grevin öngünlerinde MESS kapsamındaki fabrikaların patronlarına MESS'ten ayrılıp sözleşme masasına gelmeleri çağrısıyla görülmüştür. Metal grevinde yaşananların yakın bir örneği ise geçtiğimiz yıl Şişecam işçilerinin ülke genelindeki grevinde görülmüştür. Uzun yıllardır grev deneyiminin yaşanmadığı cam işkolundaki grup sözleşmeleri yarattığı etkiyle sermaye ve AKP'nin şimşeklerini üzerine çekmiş, sendikal bürokrasi ise satış sözleşmesiyle bu süreci noktalamıştır.

Özetle, yaşanan yakın dönem deneyimleri grup sözleşmelerinin sınıf hareketinin gelişimi bakımından taşıdığı önem kadar sermayenin sendikal bürokrasi eliyle bu süreçleri baltamasının veya kontrol altına almasının imkanlarına da işaret etmektedir. Böylelikle, tekil veya grup tüm mücadelelerde taban örgütlülüğünün hayati önemi bir kez daha görülmektedir.

Madencilerden yürüyüş ve imza kampanyası

Madenlerdeki kölelik koşullarına karşı seslerini duyurmaya çalışan maden işçileri öncü işçilerin çağrısıyla 9 Mart'ta Madenci Anıtı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını maden işçisi İsmet Hacı Bektaşoğlu okudu. İmza kampanyasının taleplerini açıklayan maden işçisi, TTK'ı özelleştirme çabasında olan ve kıdem tazminatını kaldırmaya çalışan AKP'nin sürdürdüğü politikaları eleştirdi.

Basın açıklamasının ardından Zonguldak Valiliği'ne doğru yürüyüşe geçen maden işçileri, yürüyüş boyunca alkışlar ve sloganlarla seslerini duyurmaya çalıştı. Maden işçileri, valilik önüne geldiklerinde 20 gün boyunca sürecek olan imza kampanyası için stand açtılar. Eyleme GMİS şube başkanları da katıldı.

İmza kampanyasına Devrimci Gençlik Birliği de üniversitelerde ve gençliğin yoğun olduğu yerlerde

bildiri dağıtımları gerçekleştirerek destek verdi. DGB'lilerin bu faaliyeti polis tarafından engellenmek istendi.

9 Mart sabahı Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi (BEÜ) İncirharmanı Kampüsü'nde bildiri dağıtmak isteyen DGB'lilere önce ÖGB engel olmak istedi. Rektörlüğün okul içinde bildiri dağıtımını yasakladığını söyleyen güvenlik görevlileri karşısında eğitimcilerin de desteğini alan DGB'liler yasakları tanımadıklarını belirterek bildiri dağıtımına devam etti.

Ardından gelen polisler ise DGB'lilere GBT dayatmasında bulundu. Kısa süreli gerginliğin ardından polisler okuldan ayrıldı ve DGB'liler maden işçileri ile dayanışma bildirilerinin dağıtımına ve bildirimleri panolara asmaya devam etti.

Kızıl Bayrak / Zonguldak

Atapol'da işçi kıyımı

Mersin Limanı'nda Atapol Nakliyat'ta çalışırken TÜMTİS'e üye oldukları için işten atılan işçiler 10 Mart'ta eylemdeydi.

İşten atılan 12 işçi için TÜMTİS Mersin Şubesi tarafından gerçekleştirilen eylem Mersin Uluslararası Liman İşletmeciliği (MIP) önünde yapıldı.

Eylemde konuşan TÜMTİS Mersin Şube Başkanı Savaş Gürkan, Mersin Limanı bünyesinde taşeron olarak faaliyet gösteren Atapol'da çalışan işçilerin, düşük ücretlere ve 12 saate varan kötü çalışma koşullarına karşı sendikaya üye oldukları için işten atıldığını belirtti.

İşçilere sendikadan istifa etmeleri için baskı yapıldığına dikkat çeken Gürkan, sendika olarak mücadelede kararlı olduklarını, yasal ve meşru tüm haklarını kullanacaklarını ifade etti. Gürkan, işten atılan işçilerle dayanışma çağrısı yaptı.

Görüşlerini aldığımız işçiler patronun uyguladığı baskıları aktardılar. Patronun işçilerin sendikaya üye olup olmadığını öğrenmek için e-devlet şifrelerini istediğini, bu yönlü baskı yaptığını belirttiler. Patron tarafından "sendikadan istifa ederek işe gelin" çağrısının yapıldığını söyleyen işçiler, sendikalı olarak işbaşı yapmak istediklerini belirtiyorlar.

Kızıl Bayrak / Mersin

ÇATES'te eylem geri adım attırdı

Zonguldak'ta Çatalağzı Termik Santrali'nin (ÇATES) özelleştirilmesinin ardından maaşları düşürülen işçilerin eylemi sonuç verdi.

Yaklaşık 130 temizlik işçisinin maaşlarının asgari ücrete çekilmesine karşı başlattığı eylem sonucunda ÇATES yönetimi geri adım attı. İşçilerin santral girişindeki kararlı bekleyişi sonucunda şirketin geri adım attığını açıklamasının ardından işçiler eylemlerini sonlandırdılar. ÇATES'te 1200-1400 TL olan maaşlar 950 TL'ye indirilmek isteniyordu.

Baran: Taşeron köleliğine karşı taban örgütlülüğü!

DİSK'e bağlı Devrimci Yapı İşçileri Sendikası (Dev Yapı-İş) Kayseri Bölge Temsilcisi Haydar Baran'la taşeron köleliği ve mücadele üzerine konuştuk...

- Son yıllarda katliam boyutuna ulaşan iş cinayetleriyle birlikte taşeron köleliği ülke gündemine daha yoğun biçimde girdi. Öncelikle, taşeron sisteminin işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşulları açısından nasıl bir etkisi var?

- İşçiler açısından taşeron sisteminin anlamı özel bir açıklama gerektirmiyor aslında... Açlık sınırında ücret, demokratik hak ve özgürlüklerden yoksunluk, sendikal örgütlenmenin engellenmesi yani örgütlü hak arama yollarının kapalı olması ve güvencesiz çalışma taşeronluğun sonuçlarıdır. Her gün taşeronluk kışkıracıdaki işçiler bu sorunları yaşıyorlar. Onun için işçiler taşeronluk sistemini kölelik sistemi olarak görüyorlar zaten.

Soma'da yaşanan işçi katliamı taşeronluk sisteminin doğrudan sonucuydu. AKP iktidarı işçilerin ruhuna Fatiha okunmasını çözüm yolu olarak gösterdi. Oysa ruhuna asıl Fatiha okunması gereken taşeron köleliğiydi. Kapitalistlerin kârı artsın diye taşeron köleliği zinciri daha da kalınlaştırılmaktadır. AKP iktidarının 'yeni Türkiye'sinde taşeron işçi sayısı tam dört kat arttı. Ölümlerde ayyuka çıktı. Sırf daha fazla kâr etmek için taşeron firmalar işçi güvenliğini ve sağlığını hiçe sayıyorlar. Bu nedenle on binlerce işçi ölüm soğuk yüzünü her an yanlarında hissediyorlar. 301 maden işçisine mezar olan Soma işletmesi, taşeronluğun ölüm demek olduğunu gösterdi.

- Geçtiğimiz dönemde düzenlenen etkinliklerin ardından önümüzdeki günlerde Kayseri'de taşeron köleliğine karşı kurultay ve toplantılar yapılacaktır. Bu toplantılar nasıl bir etki yaratıyor? Önemli nedir?

- Taşeron köleliğine karşı mücadele ülke genelinde geçmişe oranla daha fazla artıyor. Bildiğiniz gibi Kayseri bölgesinde taşeron işçiliğe karşı 27 Ekim 2013'te bir sempozyum düzenlenmişti. Amaç taşeron köleliğine karşı işçilerin bilincini geliştirmek, örgütlülüğünü büyütme idi.

22 Mart Pazar günü "İşçilerin Birliği Kurultayı" düzenlenecek. Kurultayın en önemli başlıklarından biri taşeron köleliği ve taşeron köleliğine karşı mücadele olacak. Bu çerçevede karayolları şube şeflikleri başta olmak üzere, toplam 70 bin taşeron işçisinin çalıştığı Kayseri'de bir dizi toplantılar gerçekleşti ve bir kısım toplantı da planlandı.

Taşeronluk köleliğine karşı bilinç açıklığı yaratmaya yönelik toplantıların yarattığı etkiler ortadadır. Mütevazı ölçüler içinde yaptığımız toplantıların bile işçilerin zaten kendi deneyimleriyle farkında oldukları taşeronluğa karşı mücadele isteğini artırdığını biliyoruz. Ama önemli olan bu tepkiyi ve bilinci taşeron köleliğine karşı örgütlü hale getirmektir. Bu noktada sendikaların durumu ortada... Örneğin taşeron köleliğine karşı en ciddi çıkış olan Greif Direnişi konusunda DİSK'in iyi bir sınav vermediğini de biliyoruz. Bu yanı sıra taşeron köleliğine karşı taban

örgütlülüğünü büyütme, işçi sınıfının örgütsel anlamda tek çıkış yoludur.

- Gerek inşaat gerekse de işkolunun diğer önemli ayağı olan karayollarında taşeron sorununun kapsamı ortada. Bu alanda, AKP ve sermaye işbirlikçisi sendikal yapıların tablosu nedir?

- Tek cümleyle ifade etmem gerekirse; AKP ve taşeron firmalarıyla kol kola olan sendika bürokrasisi taşeron köleliğinin kapsamının daha arttığı süreci elbirliği ile yönettiler. Düşünün ortada onlarca mahkeme kararı var. Yol-İş Sendikası mahkeme kararlarını uygulamayıp mevcut anayasal sistemi devre dışı bırakan AKP iktidarı hakkında suç duyurusunda bile bulunmuyor. Hala kapalı kapılar ardında çözüm arıyor. Dahası karayollarında çalışan 9 bin taşeron işçisini de oyalayarak, taşeron firmaların ekmeğine yağ sürüyor.

Sendika ağalarının işbirlikçi tutumu o kadar derinleşmiştir ki, sendikalı oldukları halde asgari ücret düzeyindeki toplu sözleşmelere gönül rahatlığıyla imza atabiliyorlar. Boytaş'ta yaşanan ortada... Neredeyse sendika ağaları birinci altı ay ve ikinci altı ay için yüzde 3 ücret artışını içeren sözleşmeye imza atacaklardı. Ne zamanki işçi ayağa kalktı, Boytaş işçisi yaklaşık iki günlük fiili grev yaptı, korktukları için ücret artışını büyütme zorunda kaldılar. Buna rağmen işçilerin yüzde 30 ücret artışı talebine Hak-İş'e bağlı bir patron sendikası olan Öz Ağaç-İş duymazdan geldi.

- Bu tabloya karşı neler yapılabilir, nasıl bir mücadele hattı izlenmeli? Sendika olarak bu konuda nasıl bir planınız var?

- Taşeron köleliğini derinleştiren sermaye cephesi, yaklaşık 2 milyon işçinin öfkesini de mayalıyor. Bu yönüyle taşeron köleliğine karşı mücadele isteği hiçbir dönemde olmadığı kadar var. Taşeron köleliğine karşı örgütlenme çabaları da sürüyor. Bu örgütlenmelerin önemli bir kısmı taşeronluk bataklığının kaynağı olan kapitalizm gerçeğinin farkında olmayan önderliklerin denetimindedir.

Taşeron köleliğine karşı mücadele isteği

arttığı sürece devrimci müdahalenin imkanları da artıyor. Örneğin Yol-İş üyesi taşeron işçilerinin sendika değiştirme eğiliminin artması bu durumun göstergesidir. Bu eğilimi tavra dönüştürmek Kayseri bölge temsilciliğini yaptığım Devrimci Yapı İşçileri Sendikası'nın ve bir bütün olarak sendikamızın hedefidir. Ancak sendika değişikliğinden daha önemlisi taşeron işçiliğine karşı mücadelenin, tıpkı Greif Direnişi'nde olduğu gibi taban örgütlülüklerine dayandırılması olacaktır.

Bildiğiniz gibi sendikamız yaklaşık 1 milyon işçinin çalıştığı inşaat sektöründe örgütlenme çalışması yürütüyor. İnşaat sektörü en fazla sigortasız işçinin çalıştığı bir sektördür. Örneğin inşaat sektöründe, çoğu da mevsimlik olmak üzere sadece 230 bin işçi sigortalıdır. Kayıt dışılık yüzde 70'i aşkındır.

Sendika üyeliği tek başına çok şey ifade etmiyor. Zira taşeron köleliği sorununu aşmanın yolu işçilerin örgütlü mücadele birliğini geliştirmekten geçer. Bu yönüyle sınıf bilinçli, devrimci, ilerici işçileri hedeflemek büyük önem taşıyor. Zira öncü potansiyeli yakalamadığınız sürece taşeronluk köleliğine karşı mücadeleyi başarıya ulaştırmak mümkün değildir. Taşeronluk köleliğinin olduğu her noktada işçi inisiyatifini temel alan taban örgütlülüklerini yaygınlaştırmak için taşeronluk yatağı olan inşaat sektöründe işçilerin birleşik mücadelesine zemin oluşturma noktasında bir dizi arayışlar ve olanaklar ortaya çıkmış bulunuyor. Yakalanan olanakları en iyi şekilde değerlendirmek gerekiyor. Taşeron işçileri arasında taşeron köleliği karşıtlığını büyüten adımlar atılmaktadır. Taşeron işçilik karşıtı sempozyumlar, eylemler artmaktadır. Ancak bu yetmez, taşeronluk köleliğine karşı mücadeleyi merkezileştirmek, taşeron işçileri arasında tam bir bilinç ve örgütlenme seferberliği başlatmak temel bir gerekliliktir. Taşeron köleliğine karşı militan mücadeleyi büyütme hedefi doğrultusunda öncüler şahsında yaşanacak en ufak bir atalet örgütlü mücadeleyi zayıflatan, kabul edilmez bir tutumun ifadesi olacaktır.

“Kazanılmış haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz!”

CHP'li Bakırköy Belediyesi bünyesindeki Bakırköy Yapı İnşaat Ulaşım Hizmetleri AŞ'de (BUYAŞ) işten atılan Belediye-İş Sendikası üyesi taşeron işçileri ile çalışma koşulları, örgütlenme süreçleri ve belediye yönetiminin mücadeleye yönelik baskıları üzerine konuştuk.

"Yeter demek istiyoruz"

- İşten atılmanızın arkasında yatan neden nedir?

Atilla Şen: Sendika baştemsilcisi olarak Eylül ayının sonunda işten atıldım. O tarihten beri mahkemede dava sürecim devam ediyor. Burada işten çıkarılmamızın nedeni başka. Asıl amaç, buradaki güçlü sendikal mücadeleyi engellemektir.

Bu sürecin devamı da geldi. Benden sonra da diğer 3 arkadaşı işten çıkarttılar. Bu süreci bu şekilde devam ettirdiler. Şimdi artık biz buna yeter demek istiyoruz. Toplu sözleşme süreci de gündeme geldi. Ne burada işçiyi muhatap alıyorlar ne de sendikayı muhatap alıyorlar. Artık biz de emek düşmanı belediyecilik politikasına karşı gelmek istiyoruz.

- Bundan sonraki süreçte neler yapmayı planlıyorsunuz?

Atilla Şen: Bundan sonraki süreçte işten çıkarılan öncü işçiler olarak, işçi komiteleri ve sendikamızla beraber eylem takvimi çıkaracağız.

- İşten atılmanızla ilgili siz neler söylemek istersiniz?

Mesut Memiş: Ben cankurtaranlık yapıyordum. Bu süreç 7 ay önce başladı. Seçimlerden hemen sonra. O zamanlar biz sendikalaşma süreci başlattık. Çünkü çok fazla kesik dönemimiz oluyordu. Maaşlar düşürülüp, çok düzensiz yatırılıyordu. Kendi aramızda konuştuk, örgütlendik. Daha sonra sendikalaşma süreci içerisine girerek bir güven ortamı yaratmak istedik kendimize ve sendikalı olduk.

Sendikalaştıktan sonra mobbing altında kalmaya başladık. 'Koçbaşı' olarak tabir edilen yani sendikal üyeliği örgütleyen işçiler olarak 'bu sırayla çıkarılacağız' demiştik. Ve o sıra ile çıkarılmaya başlandık.

Cankurtaran olduğum için benim bir sertifikam var ve sertifikamın süresi dolmuştu. Bunu yenileme sürem vardı. Bu süreyi bahane ederek 7 gün süre verildi. Ben 7 gün içerisinde işlemlerimi tamamladım, ellerine teslim ettim. Onlar ise avukatları ile görüşüp bana dönüş yapacaklarını söylediler. Ben '7 günün dolduğunu ve hemen işleme alınmasını gerektiğini' söyledim. 7 günü doldurabilmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Bu süre içinde her gün aramama rağmen 'avukat bugün gelecek', 'avukat bugün yok' gibi bahanelerle oyalama süreci başladı. 7 günden sonra da bana kanunen geçerli olan belgenin geçersiz olduğunu söylediler. Kanunen geçerli olan bir belgenin geçersiz olduğunu söylediler. Ben de yaptıklarının yanlış olduğunu öğrendim avukatlara sorarak. Avukatlar, bunun yasal olmadığını söylediler.

Tamamen bizi çıkarma amaçlı bir hareket olduğunu

gördük. Zaten öncesinde de bir şeyleri bahane edeceklerini biliyorduk ve dikkatli davranmaya çalıştık. Böyle bir yol buldular. Bunun kanunsuz olduğunu kendileri de çok iyi biliyorlar. Dava açarak bunu takip edeceğiz.

- Bundan sonra mücadeleniz nasıl sürecek?

Mesut Memiş: 10 gün sonrası için bir grev kararımız var bizim. Onunla birleştirip eş zamanlı bir şekilde hem işten atılan işçiler olarak hem de öncesinde atılan sendika baştemsilcisi ile birlikte bu grevi yürüteceğiz.

Bunun öncesinde oturma eylemi yapmayı planlıyoruz. Ama 10 gün sonra grev başlayacak.

"Mücadelemizi sürdüreceğiz"

- Çalışma koşullarınız nasıldı?

Mesut Memiş: Bizim büroda çalışan arkadaşlarımız vardı. Bazı arkadaşlarımızı hamallık yapması için fen işleri denen yere yolladılar. Orada büro personeli olan bir insana angarya işler yaptırmaya başladılar. Bu tarzda işler verdiler. Rotasyona götürdüler, bu da bir baskıydı. Bunlara karşı da mücadele veriyoruz ve gerekli yerlere de başvurularımızı yaptık.

Yusuf Yazıcıoğlu: Yaklaşık 5 seneden beri Bakırköy Spor ve Yaşam Köyü'nde yüzme antrenörlüğü yapıyorum. Son 7 aylık süreçte sendikal örgütlenmeye başladık. Fiili örgütlenme çalışmalarını başlattık. Talepler nokrasında belirli eğitim seminerleri oluşturduk. Baskılar ve ardından mobbing, rotasyon uygulamaları yaşanmaya başladı. 2-3 gün önce de işten uzaklaştırıldık. Gerçekçi nedenler sunmadan 'evrak eksikliği' dendi. Evrak tamamlayan bir işçi arkadaşına dahi bundan sonra işe alınmayacağı ve 'başınızın çaresine bakın' tarzı yaklaşımda bulundu yönetim.

Burada pek bir iyi niyet göstergesi yok sadece buradaki durum ilerici unsurları, örgüt bilincini pasifize etmek ve toplu iş sözleşmesi ile beraber sekteye uğratmak. Biz bu süreçten sonra eylem kararlarını

toplu iş sözleşmesinde yapılması gereken maddeler için ve ayrıca işe alınmayacak arkadaşlarla birlikte işe alınmak için sürdüreceğiz.

Devrim İlbey: Süreç, senelerdir aldığımız ücretlerin asgari ücrete düşürülmesi ile başladı. Bununla ilgili mücadele veren, çalışma yapan arkadaşlarımız işten atıldılar. Sendika baştemsilcimizi işten atarak başladılar. Daha sonra diğer arkadaşlarımızı işten attılar. Süreç hızlandıkça, görüşmeler arttıkça, görüşmeye giden arkadaşlarımız işten atılmaya başladı. Yani hiçbir sebep, gerekçe gösterilmeden işten atılmaya başladı.

Toplu sözleşme sürecine geldiğimizde bu süreç daha da arttı. Mobbingler başladı. Bir kadın arkadaşımız bir hafta içinde iki ayrı yere sürüldü. En son hayvan barınağına gönderildi.

Daha önce orada idarecilik yapan, yöneticilik yapan büro personeli arkadaşlarımız yol-kaldırım çalışmalarına gönderildi. Tavırları açık ve net. Bunu da dile getiriyorlar. 'Maaşların düşürülmesine karşı gelirsiniz, işçi kıyımına karşı gelirsiniz, örgütlenirsiniz, biz bu örgütlenenleri de işten atacağız. Rız olun, barışalım, asgari ücretle devam edin' diyorlar. Biz de, 'Kazanılmış haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz. Gereken her şeyi yapacağız' diyoruz.

- Senin sürgüne gönderilmen nasıl gelişti?

Devrim İlbey: Ben yöneticilik yapıyordum. Yol-kaldırım çalışmasına verdiler. Bu işi bilmediğimi söylememe rağmen bunun değişmeyeceğini sözlü olarak söylediler. Bunun dışında maaşlarım diğer arkadaşlarım gibi düşürüldü, 6 senedir aldığımız yemek paralarımız kaldırıldı. Şimdi yemek verdiklerini söylüyorlar ama şu anda öyle bir şey yok.

- Bundan sonra neler yapacaksınız?

Devrim İlbey: 1 hafta oturma eylemi yapmayı düşünüyoruz. Ondan sonra çadır eylemi ve daha başka şeyler de düşünüyoruz.

Emekçi Kadın Kom

Neyi sa

Kadınların ezilmesi ve çifte sömürsü, insanlık tarihinde özel mülkiyetin ortaya çıkmasına dayanır. Sınıfların ortaya çıkması ve özel mülkün erkeğin elinde birikmesi, sınıfsal ilişkinin yansıması olarak kadınlar üzerinde cinsel baskı ve sömürüye yol açmıştır. Birbirini izleyen tüm sınıflı toplumların tarihi kadınların baskı altına alınmalarının, din, kültür, yasalar, gelenekler, gerici değerler ve önyargılarla aşağılanıp bir cins olarak ezilmelerinin tarihi olmuştur. Azgın sömürüye dayalı kapitalist sistem bu baskı ve eşitsizliğe yeni boyutlar kazandırmış, kadının kölelik zincirlerine yenilerini eklemiştir.

Bugün kapitalizm "kâr, daha çok kâr" hırsıyla emekçi kadınları da kendi çarkları içinde öğütme, kölece çalışma koşullarına mahkum etmektedir. Kadınlar, aynı işi yapsalar dahi, erkek işçilerden daha düşük ücret almaktadırlar. Güvencesiz ve kuraldışı çalışma tüm çalışma yaşamına hakim kılınmak istenirken, yedek işgücü olarak görülen kadınlara daha ağır koşullar dayatılmaktadır. Yanı sıra ev işleri ve çocuk bakımı da kadının omuzlarına yüklenmektedir.

Bir sınıfın mensubu olarak kadınlar bir yandan azgın bir sömürüyle yaşarken, öte yandan cinsel baskı ve eşitsizlikle karşı karşıya kalmaktadırlar. Cinsel sömürü ve şiddet, aile ve toplum içinde ikincil konum, dinci-gerici ideolojinin etkisiyle kadın kimliğine dönük aşağılanma her geçen gün yeni boyutlar kazanmaktadır.

Baskı, sömürü ve eşitsizliği en ağır şekilde yaşayan kadınların kurtuluşu, elbette bu durumu ortaya çıkaran koşulların ortadan kalkmasıyla mümkündür. Nasıl ki kadınların ezilmesi ve sömürsü tarihin belli bir evresinde üretim ilişkilerindeki değişimin, özel mülk edinmenin ortaya çıkmasının ürünü olmuşsa, bu ezilme ve sömürülmeyi doğuran koşulların kalkmasıyla da son bulacaktır. Toplumun sınıflara bölünmesinin ürettiği tüm diğer eşitsizlikler gibi kadın sorununun çözümü de sınıfların ortadan kalkmasıyla olanaklı olacak, bunu hedefleyen sosyalizm kadına yönelik baskı ve eşitsizliğin maddi zeminini kurutacaktır. Elbette, binyılları bulan ataerkil kültür ve değerlerin aşılması bir süreç sorunudur. Ancak, sınıflarla birlikte tüm eşitsizlikleri ortadan kaldırmayı hedefleyen, bu çerçevede kadının toplumda tam hak eşitliğini güvence altına alan bir sistem, bu ataerkil değer ve kültürün yokedilmesinin de biricik güvencesi olacaktır.

Eğer kadınların gerçek kurtuluşunun yolu sosyalizm uğruna mücadeleden geçiyor ise, bu hedefe tabi olarak kadınların temel demokratik talepleri için mücadeleyi yükseltmesi büyük bir önem taşımaktadır. Zira bu mücadele, yaşadığımız kapitalist sistem çerçevesinde elde edilebilecek hakların kazanılmasının yanı sıra, kadınların mücadele içinde özgürleşmelerini sağlayacaktır.

Emekçi Kadın Komisyonları neyi savunuyor?

İşçi ve emekçi kadınlar, yaşadıkları çok yönlü sorunların çözümü için mücadele etmek ve örgütlenmek zorundadır. Örgütlülük, mücadelenin temel önemde aracıdır. Bugün öncelikli olarak yapılması gereken, işçi ve emekçi kadın kitlelerini örgütlü mücadeleye çekmek için bilincini geliştirmek ve eğitmektir.

İşçi ve emekçi kadınlar, mensubu oldukları sınıfın bir parçası olarak erkek sınıf kardeşleriyle birlikte örgütlenmek durumundadır. Kadın-erkek işçi ve emekçiler, sendikal örgütlerinden parti örgütüne, bugünün kültür kurumlarından yarının devrimci meclislerine kadar tüm sınıfsal örgütlenmelerde birlikte, omuz omuza yer almalıdırlar. Ancak toplumsal yaşamda kadının ikincil konumu ve ezilmişliği, mücadelede geri planda kalmasına yol açmaktadır. Bu durumun değişebilmesi, kadınların bilinçlenmesi ve özgüven kazanması, bilinçli müdahalelerle mücadeleye çekilmesini gerektirmektedir. İşçi ve emekçi kadın komisyonlarının misyonu burada ortaya çıkmaktadır.

Emekçi Kadın Komisyonları, bağımsız kadın örgütlenmeleri değil, mevcut sınıf ve kitle örgütleri içinde kadın işçi ve emekçilere dönük özgül bir çalışmayı gündemine alan örgütlenmelerdir. Kadın işçi ve emekçilerin hem yaşadıkları sınıfsal sorunlar

hem de kadın olmaktan kaynaklı sorunlar üzerinden mücadeleye çekmeyi hedefler.

* Emekçi Kadın Komisyonları, başta sendikalar olmak üzere tüm sınıf örgütlerinde kadınların geniş kesimlerini örgütlenme mücadelesi verir. Bu çerçevede, çifte ezilmişliği yaşayan kadınlara yönelik özgül çalışmayı planlar ve somutlar.

* Emekçi Kadın Komisyonları, işçi ve emekçi kadınlara yönelik aydınlanma ve bilinçlendirme faaliyeti yürütür. Bu faaliyet, emekçi kadınların çifte sömürü ve ezilmişlikten kaynaklı taşıdığı devrimci enerjinin açığa çıkmasına ve özgüven kazanmasına hizmet eder.

* Emekçi Kadın Komisyonları, aşağıda sıralanan talepler uğruna mücadeleyi yükseltmeyi hedefler:

- Esnek üretim, prim, parça başı, part-time, uzaktan çalışma vb. çalışma sistemleri ile birlikte taşeronluk sistemi yasaklanmalıdır. Belirsiz süreli çalışma temel çalışma biçimi olmalıdır. Tüm çalışanlar için iş güvencesi!

- Özel İstihdam Büroları kapatılmalıdır.

- İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!

- Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb.)! Sigorta primleri devlet ve işveren tarafından ödenmelidir. Sosyal sigorta kurumlarında işçi ve emekçi denetimi olmalıdır.

- Çocuk bakımı toplumsal bir sorumluluk olarak ele

Komisyonları nedir? Nasıl savunur?

alınmalı, ücretsiz ve nitelikli kreş, gündüz bakımevleri, ücretsiz bakım ve yardım sağlanmalıdır.

- Doğumdan önce ve sonra kadınlar için 3'er aylık ücretli izin, bakım ve yardım! Kadın işçilerin kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasaklanmalıdır.

- Eşit işe eşit ücret!

- Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklansın!

- 7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası!

* Emekçi Kadın Komisyonları, kadını köleleştiren ve aşağılayan ideoloji ve geleneklere, bu çerçevede dinsel

gericiliğe, kadını metalaştırma tutum ve uygulamalara karşı sistematik bir mücadele verir.

* Emekçi Kadın Komisyonları, toplumsal yaşamın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliğinin sağlanması için kararlı bir mücadele yürütür.

* Kadın sorunu toplumsal bir sorundur. Ataerkil kültür ve değerler kadını köleleştirmekle kalmamış, erkek emekçi üzerinde de bozucu ve yozlaştırıcı sonuçlar yaratmıştır. Emekçi Kadın Komisyonları, erkek işçilerin bilinçlenmesi, değişimi ve dönüşümü çerçevesinde de eğitici çalışmaların yapılmasını hedefler.

* Emekçi kadınların ve erkeklerin ortak sınıfsal mücadelesini temel eksen alır. Bu nedenle feministlerin, kadın ve erkek işçilerin sınıf temelli mücadelesinden bağımsız bir "kadın kurtuluş hareketi" projesi ile arasına sınır koyar. Feministlerin sınıflı bir toplumda sınıflarüstü bir kadın hareketi savunarak, kadın emekçileri burjuva düzen sınırlarına hapsetme anlayışına ve girişimlerine karşı mücadele eder.

Sonuç olarak, kadının özgürleşmesinin yolu kapitalizme karşı mücadelenin yükseltilmesinden geçmektedir. Kadının mücadelesi, örgütlülüğü ile etekemiğe bürünecek, ilerleyecek ve büyüyecektir.

Türk Metal çetesiinden "kadınlar günü" etkinliği!

Türk Metal çetesi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nden önce, bu sene 20'si düzenlenen Kadın İşçiler Kurultayı düzenledi. Bu kurultaya Tayyip Erdoğan da katıldı. Kadınların arka sıralara itildiği kurultayda kadın işçilerin sorunları ve talepleri tabii ki dile getirilmedi. Onlar adına "cumhurbaşkanları" konuştu.

Türk Metal çetesi, kadına yönelik gerici politikaların simge ismi Erdoğan'a bu sene de programda yer vererek AKP yandaşlığına devam etti. AKP eliyle metal grevinin yasaklandığı bir süreçte Pevrul ve çetesinin bu tavrı, ihanetçi çetenin metal işçisi ve sınıf mücadelesi önünde nasıl bir engel olduğunu bir kez daha gösterdi. Erdoğan, daha önce başbakan olarak iki kez bu kurultaylara katılmıştı. 8 Mart vesilesiyle düzenlenen kurultayda kadın sorunu ve kadın işçiler suiistimal edildi.

Türk Metal gibi bir çetenin işçi sınıfının davasına ne denli zarar verdiği biliniyor. Bir sınıf örgütü olarak değil de kurulu düzenin bir kurumu olarak çalışmakta, bu sayede sınıfın kendi bağımsız çıkarları doğrultusunda bilinçlenmesinin önüne geçmektedir. Bu açıdan sermayeye verdiği hizmetin büyüklüğü ortadadır. Türk Metal'in, tüm diğer siyasal, toplumsal gündemlerde olduğu gibi kadın sorunu gibi önemli bir gündemde de kurulu düzenin gerici anlayışı ile hareket ettiği bilinmektedir. 8 Martlar öncesi yaptığı kadın işçiler kurultayları da bu gericiliğin döne döne üretildiği yerler olmaktadır.

Erdoğan kurultayda, "kadın dostu" kesilerek bildik gerici söylemlerini burada da tekrarladı. 3 çocuk ısrarından anneliğe, kadın ile erkek arasındaki "fitri" farklardan başörtüsüne, Kabataş'taki başörtülü bacısına kadar şimdiye kadarki söylemlerine devam etti. Haziran Direnişi sürecini hatırlatmayı da ihmal etmeyerek, Kabataş olayı ile ortada açık bir yalan

olmasına rağmen, hala bu olay yaşanmış gibi, "Hani tacizde esas olan kadının beyanıydı" diyebildi. Bu açıdan konuşmalarında bir yenilik yoktu.

Nerden baksan ikiyezlülük!

Erdoğan'ın konuşmasının en ironik yanı ise analara yönelik yaptığı vurguydu. "Ben, anasının ayaklarının altını öpen bir evladım" diyen Erdoğan, daha geçen sene evladını yitirmiş acılı bir anneyi, Berkin'in annesini, miting meydanlarında yuhalatmakta bir sakınca görmemişti. Onun analara saygısının nasıl bir aldatmaca olduğu ise Mersinli bir çiftçiye "anani da al da git" demesinden de yeterince anlaşılıyordu.

Kadın işçilerin çalışmasını hala "evine, ailesine katkıda bulunmak için para kazanması" olarak değerlendiren gerici söylemi yineleyen Erdoğan, kadın işçilerin haklarını gasp eden, kadını eve kapatan ve sermayeye ucuz işgücü olarak sunan aile paketini ise görmezden geldi. "İş yerlerinde kadınların haksızlığa maruz kalmasına, daha düşük ücretle çalıştırılmasına, sosyal haklarının kısıtlanmasına asla izin vermedik" diyerek çarpıtmaya devam etti. Bu çarpıtma kendi döneminde kadına yönelik şiddetin %1400 artması gerçeğini yok sayarak şu ifadelerle sürdürdü: "Şiddete maruz kalan kadınlarla ilgili çok önemli reformlar gerçekleştirdik."

3 çocuk ısrarını ise artık doğrudan sermayenin genç iş gücü ihtiyacını belirterek söyleyen Erdoğan şunları söyledi: "Bakın Batı geriliyor, artık yaşlı bir nüfus Batıda var. Eğer şu andaki gibi gidersek, biz de aynen Batının akıbetine uğramaya doğru gidiyoruz." Bunun nedenini ise "Çalışma hayatında yer alan kadının çocuk konusunda isteksiz davranması" olarak kodlayan Erdoğan, "bakın artık devlet-özel sektör,

her yerde artık kreşler de açılıyor, tüm bunların yanında özel, bunlara da verdiğimiz destekler var" diyerek ikiyezlülüğe devam etti. Paralı ve pahalı olan kreşlerden çoğu işçi ve emekçi kadının yararlanamadığı gerçeği ise bir kez daha es geçildi.

Aynı gemideler!

Erdoğan "sendikacılığın başarılı bir örneği olarak gördüğü" bu kurultaydaki konuşmasında Türk Metal Sendikası'na ve başkanına da övgülerini ihmal etmedi. Ancak o Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Pevrul Kavlak'ı bir sendikacı olarak değil, bir patron olarak kabul etmektedir. Daha önce katıldığı 18. kurultayda bunu açıkça söylemişti: "Benim Pevrul kardeşim de işveren. Sen de bir işverensin. Sen de yanında çalışanlara ücret ödüyorsun. Ben merak ediyorum acaba Türk Metal Sendikası'nda çalışanlarının aldıkları ücret ortalaması nedir? Bu da önemli!" Böylelikle aynı gemide olduklarını, çıkarlarının bir olduğunu da beyan etmişti.

Türk Metal pek çok alanda kirli bir sicile sahip bir "sendika." Geçen seneki kurultayda TİSK Başkanı Tuğrul Kudatgobilik, TİSK Genel Sekreteri Bülent Pirlar, MESS Genel Sekreteri Hakan Yıldırımoglu çağrılmıştı. Bu bile çok şey anlatmaktadır. Türk Metal Başkanı zaten her fırsatta sermayenin emrine amade olduğu mesajlarını vermektedir. Geçen seneki kurultayda "diğer sendikalar gibi her olayda eylemde olmadığını" söyleyerek "farkını" ortaya koymuştu.

Kuşkusuz bizler bu farkı gayet iyi biliyoruz. Metal işçilerini yıllardır MESS dayatmalarının zulmü altında ezdiren, haklarını ve geleceklerini gasp eden, kendisi de bir patron olan bu ve benzeri sendika ağalarından elbet bir gün hesap sorulacaktır!

EKK'dan devrimci 8 Mart eylemleri

Sınıf devrimcileri, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde alanlara çıkarak kadının kurtuluşunun devrim ve sosyalizmde olduğunu vurguladılar.

İstanbul

8 Mart günü Taksim Tüneli'nde toplanan EKK üyeleri "New Yorklu dokuma işçilerinden bugüne... Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" pankartını açarak yürüyüşe başladı.

Eylemde devrimci kadın önderler ile TKİP Ölüm Orucu şehidi Hatice Yürekli'nin resimlerinin bulunduğu sancaklar taşındı. DLB "Taciz timiniz eğitim sisteminiz!" pankartıyla yürüdü. DEV TEKSTİL üyeleri ise önlükleri ile yürüyüşte yerini aldı. Eyleme İşçi Dayanışması Koordinasyonu, Özgür Kadın/Jina Azad ve Halkın Birliği de destek verdi.

Yürüyüş Galatasaray Lisesi önünde sona ererken burada, sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitiren kadınlar şahsında saygı duruşu ile eylem programı başladı.

EKK adına yapılan açıklamada Özgecan'ın ölümünün ne ilk ne de son olacağı, kadın cinayetleri ve tecavüzün sıradanlaştırıldığı ifade edildi. AKP gericiğinin yaşamın her alanına etki ettiği ifade edilen ve mücadele çağrısı yapılan açıklamanın ardından DLB katledilen çocuklara adanan şiir dinletisi sundu.

Fabrikalardan alanlara kadınlar özgürleşmeye!

Eylemde, fabrika direnişlerinde yer alan kadınlara da söz verdi. Entes Elektronik direnişçisi Gülistan Kobatan kadın-erkek mücadelenin önemini vurgularken Sinter Metal direnişçisi Lale Balta ise bugünün emekçi kadınlar günü olduğunun altını çizerek yürüyüş sırasında birkaç kadının eylemin erkeklerle beraber gerçekleştirilmesine yönelik tepkisini eleştirdi.

Greif işgalcisi ve DEV TEKSTİL üyesi Emel Özyön ise fabrikalarını 'kadınlı erkekli' işgal ederek eşit ücret mücadelesi verdiklerini, işgal fabrikasında Emekçi Kadın Komisyonu kurduklarını ve fabrikada 8 Mart etkinliği gerçekleştirdiklerini belirtti.

"Özgecan'ın sınıf arkadaşları mücadelede!"

Eylem programı, Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nin tiyatro gösterisi ile devam etti.

"Özgecan'ın sınıf arkadaşları" olarak DGB adına yapılan konuşmada ise "Devrim uzak bir gelecek değildir. Hemen şuracıktadır. Yeter ki adım atalım. Yeter ki örgütlenelim" denildi.

DLB adına yapılan konuşmada, sermayenin 8 Mart çıkışına değinilerek sermayenin kadınları katletmeye devam ettiğini ifade etti. Eğitim sistemindeki gericiilik teşhir edildi.

Eylem, Sefaköy İşçilerin Birliği Derneği Müzik Topluluğu'nun seslendirdiği ezgiler eşliğinde çekilen

halaylarla son buldu.

Küçükçekmece BDSP'nin 6 Mart'ta düzenlediği etkinlik iş çıkış saatinde işçi ve emekçilerin toplanması ile başladı. İlk olarak, 8 Mart'ın güncel çağrısı üzerine Emekçi Kadın Komisyonları tarafından konuşma gerçekleştirildi. Ardından İşten Sonra Tiyatro Atölyesi'nin "Yangın" oyunu sahnelendi.

Tiyatro gösteriminin ardından BDSP adına yapılan konuşmada "yeni Greifler yaratma" çağrısı yapıldı. Konuşmanın ardından da Greif işgalini anlatan "İşgal / 60 uzun gün" belgeseli izlendi.

Etkinlik İşçilerin Birliği Derneği Müzik Atölyesi'nin dinletisi ile sonlandırıldı. Etkinliğe işgalci Greif işçileri de katıldılar.

İzmir

İzmir'de Karşıyaka İzban'da toplanan kitle İş Bankası önüne yürüdü. İzban'da halaylar çeken ve Karşıyakalı emekçileri eyleme davet eden konuşmaların ardından yürüyüş başladı.

EKK, DEV TEKSTİL ve MİB pankartlarının taşındığı yürüyüş boyunca 8 Mart'ın tarihçesi anlatıldı, devrimci kadın önderler anıldı. Fabrikalarda, okullarda, mahallelerde örgütlenme çağrısı yapıldı. Kadına yönelik taciz, tecavüz ve şiddete karşı kadın, erkek birlikte mücadele çağrısı yinelendi.

İş Bankası önüne gelindiğinde ilk önce mücadelede ölümsüzleşen kadın önderler şahsında devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu.

Ardından EKK adına bir konuşma gerçekleştirildi. Kadına yönelik saldırıların, şiddetin, taciz ve tecavüzün bir sistem sorunu olduğunun söylendiği açıklamada kadınlara yönelik saldırıların fabrikalarda, okullarda, sokaklarda, cezaevlerinde sürdüğü dile getirildi. Kapitalizmin kadına sömürden başka bir şey vermeyeceği, kadının gerçek kurtuluşunun ancak sosyalizmde olduğu vurgulandı. Özgecan Aslan cinayeti

başta olmak üzere tüm kadın cinayetlerinin arkasında devletin olduğunun belirtildiği açıklamada, devletin katilleri, tecavüzcüleri koruduğu dile getirildi. Kadın sorununun çözümünün sosyalizmde olduğu söylenerek mücadele çağrısı yapıldı.

DEV TEKSTİL adına yapılan konuşmada Greif işgalinin yarattığı etki anlatılarak, Greif Direnişi'nin işçi sınıfına tutulması gereken yolu gösterdiği ifade edildi. DEV TEKSTİL'in kuruluş sürecinin tamamlandığı dile getirilerek tüm tekstil işçileri DEV TEKSTİL bayrağı altında mücadeleye çağrıldı.

Eylem DEV TEKSTİL üyelerinin hazırladığı tiyatro ile devam etti. Kadın sorununun ve İç Güvenlik Paketi'nin işlendiği oyun ilgiyle izlendi. Eylem çekilen halayların ardından sona erdi. Eyleme Karşıyakalı emekçilerin ilgisi yoğundu yürüyüş boyunca emekçiler alkışlarla destek verdiler. Eyleme DGB, Karşıyaka Halk Formu, Alevi Yol Güzeltepe Şubesi, MİB, DEV TEKSTİL, Anarşist Komünist Kadınlar ve Emekli Sen Bornova Şubesi de destek verdi.

Ankara

Emekçi Kadın Komisyonları, 8 Mart sabah saatlerinden itibaren Sakarya Meydanı'nı emekçi kadınların el emeği ile dikilen pankartlarla donatarak kızıl 8 Mart alanına dönüştürdü. Eylem alanında açılan resim sergisinde Özgecan'dan Reyhaneh'e, Güldünya'dan Hatice'ye ve Arin'e, direnen kadınların hikâyeleri sokağa taşındı.

Emekçi kadınlar Ziya Gökalp Caddesi'nde buluşarak "Emek sömürsüne, baskıya, gericiliğe, şiddete karşı direnişe, özgürlüğe!" pankartıyla Sakarya Meydanı'na yürüdü. DGB ve DLB de kendi flamaları ve "Kadın katliamları kapitalizmin fitratında var! Özgecan'ın hesabını soracağız!" pankartı ile yürüyüşe katıldı.

Eylem alanında bekleyen Ankaralı gençler ve emekçilerden oluşan kitlenin arasına yürüyüş ile

ulaşan EKK, kitleyi ve 8 Mart'ı selamlayan bir konuşma ile etkinliği başlattı. EKK adına yapılan konuşmada Haziran Direnişi'nde, Greif'te ve fabrika direnişlerinde, Soma'da ve Özgecan eylemlerinde kadınların direngen ve mücadeleci rolünden söz edildi. Tüm emekçi kadınlar EKK saflarına çağrıldı.

Emekçi kadınlar tarafından düzenlenen şiiir dinletisinde "Ekmek ve Gül" ile "Tecavüz Günlüğü" şiiirleri okundu. Ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu direniş ezgilerini söylemek üzere sokak konseri gerçekleştirdi. Türkçe ve Kürtçe ezgilerden oluşan dinleti coşkulu halaylarla devam etti. "Avusturya İşçi Marşı" ile müzik dinletisi ve eylem sonlandırıldı.

Katılımın yüksek olduğu eylemde pek çok emekçi kadın eşleriyle ve çocuklarıyla birlikte yer aldı.

Gebze

Gebze Emekçi Kadın Komisyonu'nun "Emek sömürüne, baskıya, şiddete, gericiğe karşı direnişe, özgürlüğe!" şiarıyla gerçekleştirdiği etkinlik için Gebze İşçileri Birliği Derneği'nde (İBD) bir araya gelen emekçiler tüm devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşunda bulundu.

Gebze EKK'nın 8 Mart için hazırladığı 'Ellerimiz' temalı kısa filmin gösteriminin ardından EKK adına yapılan konuşmada 8 Mart'ı yaratan New York'lu dokuma işçileri anıldı ve bugün direnen Namet, Kafkas, Maltepe Üniversitesi Hastanesi, Kartal Adliyesi, Divan Pastanesi ve Soma işçileri selamlandı. Konuşmada "Emekçi kadınlar Greifler'de, Kobanêler'de ve tüm eylem alanlarında yerlerini alarak gerçek yolu gösterdi. Özgecan'ın hesabını sormak için sokakları dolduranlar gerçek yolu göstermiştir" denildi.

Konuşmanın ardından bir liseli, eski Feniş işçilerinden Kemal Ekinci ve bir emekçi kadın şiiirler okudular. Devrimci ezgi ve marşlarını dünya emekçi kadınları için söyleyen Gebze İBD Müzik Atölyesi ise dinletisini hep birlikte söylenen Avusturya İşçi Marşı ile sonlandırdı.

Etkinliğin ardından Eskiçarşı Çeşme önünde yürüyüş için toplandı. Ajitasyon konuşmalarıyla emekçiler yürüyüşe çağrıldı. "Sömürüye, baskıya, şiddete, gericiğe karşı direnişe, özgürleşmeye! – Gebze Emekçi Kadın Komisyonu" pankartı, EKK dövizleri, BDSP DGB ve DLB flamalarıyla yürüyüş gerçekleşti. Yürüyüş boyunca konuşmalar yapıldı ve sık sloganlar atıldı.

Kent Meydanı'nda EKK adına yapılan açıklamada kadınların özgürleşmesinin direnmekten geçtiği vurgulanarak mücadeleye çağrı yapıldı. Gebze İşçileri Birliği Derneği adına yapılan konuşmada ise kadın-erkek mücadelenin önemine işaret edildi.

Ayrıca meydana "Kadının kurtuluşu sosyalizmde!-BDSP" ozaliti açıldı.

Adana

Adana BDSP tarafından "Emek sömürüsüne, baskıya, şiddete ve gericiğe karşı direnişe özgürlüğe!" şiarıyla örgütlenen 8 Mart eylemi öncesinde emekçi kadınlar kahvaltıda buluştu. Hep birlikte çekilen halaylar ve söylenen türkülerden sonra eyleme geçildi.

8 Mart'ın tarihçesinin aktarılmasıyla başlayan eylemde, sermaye sınıfının saldırılarına, AKP hükümetinin gerici uygulamalarına değinilerek kadına yönelik şiddete dair örnekler verildi.

Basın açıklamasında, devlet şiddetinin her geçen gün arttığı belirtilerek, devrimci, ilerici kadınların gerek

sokaklarda gerekse zindanlarda ya da gözaltılarda yaşadıkları şiddet örnekleri. Ayrıca komünist kadın tutsak Evrim Erdoğan gibi birçok devrimci hasta tutsağın bilinçli politikalarla ölüme terk edildiği belirtildi. Gündemde olan İç Güvenlik Paketi'yle devlet şiddetinin daha da artacağı vurgulandı.

Ortadoğu'da emperyalistler ve işbirlikçilerce desteklenen IŞİD çetesinin Şengal'de yüzlerce Ezidi kadını kaçırap köle olarak kullandığı belirtilen açıklamada, bu karanlık gericiğe yanıtın Kobanê'de direnişçi Kürt kadınları tarafından verildiği ifade edildi.

Açıklamada sömürüyü, eşitsizliği, şiddeti, ayrımcılığı, ulusal ve mezhepsel baskıyı ortadan kaldırmak ve sorumlulardan hesap sormak için tüm emekçi kadınlar mücadeleye, direnmeye ve özgürleşmeye çağrıldı.

Bursa

8 Mart'ta "Eşitsizliğe, sömürüye, şiddete ve gericiğe karşı buluşuyoruz" şiarıyla İşçilerin Birliği Derneği'nde yapılan etkinlikte salona "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son! Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" pankartı asıldı.

Etkinlik sinevizyon gösterimi ile başladı. Kadınların karşı karşıya kaldığı güncel sorunlar ile eşitsizliğin tarihsel ve sınıfsal nedenleri ile 8 Mart'ın kökeni ve sosyalizmin kadın sorununu nasıl çözeceğini işleyen sinevizyonun ardından sohbet gerçekleştirildi.

Bunun ardından müzik dinletisi verildi ve hep beraber söylenen türkülerle etkinlik son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Izmir-Ankara-Gebze-Adana-Bursa

Kadınlar 8 Mart'ta alanlardaydı

Kadıköy'de 8 Mart yürüyüşü

İstanbul 8 Mart Platformu bileşenleri 8 Mart'ta Numune Hastanesi önünde bir araya gelerek Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü. Kadınların mücadelesine dikkat çeken bir video gösterimi ve saygı duruşu ile başlayan eylemde platform adına açıklama yapıldı.

Daha sonra Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Eylem Grubu adına basın açıklaması okundu. HDP Grup Başkanvekili Pervin Buldan'ın konuşmasının ardından da Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nden kadın siyasi tutsakların mektuplarının okunduğu programda Nor Zartonk, Sınır Tanımayan Göçmen Kadınlar adına da konuşmalar gerçekleştirildi. Maltepe Hastanesi direnişçisi bir kadının yanı sıra SGBP ve İMECE adına konuşmalar yapıldı ve kadın işçilerin mücadelesine dikkat çekildi.

Miting müzik dinletisi ve LGBTİ adına yapılan konuşmaların ardından son buldu.

"Kadın cinayetlerine karşı ayaktaız"

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, 8 Mart vesilesiyle Taksim Tünel'de buluşarak Galatasaray'a yürüdü. Yürüyüş boyunca, kadın cinayetlerine dikkat çekmek için birçok kadın, katledilen kadınları temsilen yere yattı.

Platform adına açıklamayı yapan Gülsüm Kav, kadınların mücadele tarihine değinerek IŞİD gericiliğini ve İç Güvenlik Paketi'ni teşhir etti.

Taksim'de yürüyüşe barikat

8 Mart için Galatasaray Lisesi önünde toplanan EKA, burada gerçekleştirdiği etkinliğin ardından Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Kadınların önü çevik kuvvet barikatıyla Galatasaray'da kesilmek istendi. Ancak Galatasaray taraftarları "Kadına uzanan eller kırılınsın!" sloganı eşliğinde polisleri bloke etti ve barikat kurmalarına engel oldu.

Sloganlarla Fransız Kültür Merkezi önüne yürüyen

kadınların önü burada polis barikatıyla kesildi. Kadınlar yürüyüşlerinin engellenmesini sloganlarla teşhir etti. Barikatın açılmaması karşısında flama sopalarıyla ve tekmelerle polis barikatına yüklenerek barikatı aşmaya çalıştı. Bir süre sonra barikat önünde açıklama yapılarak eylem sonlandırıldı.

Halk Cephesi'nden 8 Mart eylemi

Halk Cephesi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Kadıköy Altyol'da toplanarak İskele Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. "Sabo'nun yolundayız!" ve "Devrime meşale bizim kadınlarımız" şiarlı pankartların açıldığı eylemde şehit düşen devrimci kadınların isimleri okunarak "Yaşıyor" denildi. Kortejin en önünde tek tip giyinen kadınların yer aldığı eylemde devrim şehitlerinin fotoğrafları taşındı.

Beşiktaş İskelesi önünde yürüyüşü sonlandıran kitle burada bir etkinlik gerçekleştirdi.

Ankara'da miting

Ankara Kadın Platformu 8 Mart'ta Çankaya Belediyesi önünde miting gerçekleştirdi. Kurtuluş İtfaiye önünde toplanan kitle Kolej

Meydanı'ndan Ziya Gökalp'e yürüyüş gerçekleştirdi. Çankaya Belediyesi'nin önüne gelindiğinde ortak basın metni Türkçe, Kürtçe ve Arapça okundu. Basın metninde kadın düşmanlığına, kadınların ucuz işgücü olarak görülmesine, savaşların kadınları hedef almasına değinildi. Yaklaşık 6 bin kişinin katıldığı miting müzik dinletisiyle sona erdi.

Bartın'da 8 Mart

Bartın Kadın Platformu'nun bir haftalık etkinliklerle kutladığı Emekçi Kadınlar Haftası, 8 Mart'ta düzenlenen mitingle sona erdi. Kemerköprü'de toplanan emekçi kadınlar uzun bir yürüyüşle Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Burada tiyatro gösterimi yapıldı. Kadın korosunun sunduğu programdan sonra ayrı bir müzik dinletisi düzenlendi. AKP hükümetinin kadına yönelik politikaları ve kadına şiddet protesto edildi.

Didim'de yüzlerce kadın yürüdü

Didim Kadın Platformu tarafından örgütlenen eylem için Didim Emekçi Kadınlar Parkı'nda bir araya gelen kadınlar, kortejler oluşturarak kent meydanına yürüdü. Polisin yürüyüş güzergahına müdahale etmek istemesi kadınlar tarafından boşa çıkarıldı.

Kent meydanında yapılan konuşmalarda şu anda direnişte olan Divan Turizm Maltepe Üniversitesi direnişçileri selamlandı. Eylem konuşmalarının ardından sonlandırıldı.

Bolu

8 Mart Pazar günü Bolu Kadın Platformu'nun çağrısıyla Akbank önünde toplanan kadın ve erkeklerden oluşan kitle, sloganlar ve alkışlar eşliğinde Kardelen Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşe Yeniceşihli kadınlar da kendi pankartları ile katılım sağladı. Meydana gelindiğinde üniversiteli kadınların hazırlamış olduğu bir skeç sahnelendi.

Ardından platform adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Yeniceşihlar'da direnişin simgesi olan kadınların 8 Mart'ı selamlayan konuşmalarının ardından eylem halaylarla sona erdi.

Konya'da 8 Mart etkinlikleri

Kadın ve erkek emekçilerin birlikte katıldıkları 8 Mart eylemlerinin ilki KESK temsilciliği önünde yapıldı. Basın açıklamasında kadının sınıfsal, cinsel ve ulusal sömürüsüne dikkat çekildi.

Daha sonra HDP öncülüğünde Dedeman Oteli'nin karşısındaki Pazar yerinde 8 Mart etkinliği yapıldı.

Antalya'da kadın işçiler anıldı

Geçtiğimiz yıl Antalya'nın Döşemealtı ilçesinde bulunan ve tekstil yıkama işi yapan Uzun Dokuma ve Tekstil Sanayi'deki işçi katliamında yaşamını yitiren kadın işçiler anıldı. Antalya Kadın Platformu üyesi kadınlar fabrika önünde eylem yaparak hayatını kaybeden 3 kadın işçi için fabrika avlusuna karanfil bıraktı. Burada yapılan basın açıklamasının ardından eylem sonlandırıldı.

Sincan'da 8 Mart etkinliği

Sincan Emek ve Demokrasi Güçleri ile Sincan Kadın Platformu, 7 Mart'ta eylem ve etkinlik düzenledi.

Sincan Tren Garı'nda kitlenin toplanmasının ardından yapılan basın açıklamasında kadınlar üzerindeki baskılara değinildi. Mücadele çağrısı yükseltildi.

Basın açıklamasının ardından yapılan yürüyüşle, etkinliğin yapılacağı düğün salonuna gelindi ve burada program gerçekleştirildi.

Etkinliğe mesaj gönderen Sincan İşçi Birliği Emekçi Kadın Komisyonu da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü selamladı, kadın erkek işçi ve emekçilerin birleşik mücadeleyi yükseltmesi çağrısı yaptı.

Aliğa'da 8 Mart

Aliğa Emek ve Demokrasi Platformu, 6 Mart günü Demokrasi Meydanı'nda toplandı ve Hükümet Caddesi ve Atatürk Caddesi boyunca yürüyüş yaparak İstiklal Caddesi üzerinden tekrar Demokrasi Meydanı'na ulaştı. Burada ezgi ve türküler eşliğinde 8 Mart eylemi bitirildi.

Kürdistan'da 8 Mart eylemleri

Kuzey Kürdistan'ın pek çok merkezinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri düzenlendi. Pek çok eylem Rojava'da direnen kadınlara atfedildi.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde düzenlenen Dünya Kadın Yürüyüşü (DKY) etkinlikleri kapsamında, ilçe merkezinden Cizîrê Kantonu'na bağlı Qamişlo kenti sınırına doğru yürüyen kadınların, Rojavalı kadınlarla gerçekleşen buluşması sınırın her iki yakasında başlatılan mitinglerle sürdü. Sınırdaki birbirlerine yüzlerini dönen kadınlar Türkçe, Kürtçe, Arapça, İngilizce ve Fransızca selamlandı. Daha sonra Tertip Komitesi adına açıklama yapıldı.

Van'da Kongreya Jinen Azad (KJA) tarafından düzenlenen 8 Mart mitingine binlerce kadın ulusal kıyafetleri, sarı, kırmızı, yeşil ve mor fularları ile katıldı. AKP'nin "İç Güvenlik Paketi"ne tepki amacıyla kadınlar yoğunlukta şal, şepik, kiras ve fistan giydi. Mitingde konuşmalar ve müzik dinletileri yapıldı.

Ağrı'da Kağızman Caddesi'nde bir araya gelen kadınlar Newroz alanına yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşte, Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in fotoğraflarının yer aldığı "Sözünüz sözümüz, yolunuz yolumuzdur" yazılı pankart taşıdı.

Amed Barosu üyesi kadın avukatlar, 8 Mart dolayısıyla Baro Adli Yardım Binası'nda basın toplantısı düzenledi.

Amed'in Silvan ilçesinde, KJA öncülüğünde Mescit Mahallesi Azizoğlu Meydanı'nda yapılan mitingte yüzlerce kadın katıldı. Tertip Komitesinin açıklamasının ardından Dicle Fırat Kültür Merkezi sanatçılarından Nûjjiyan ve Janya şarkılarını seslendirdi.

KESK Siirt Şubeler Platformu üyesi kadınlar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla KESK binasında kahvaltılı toplantıda bir araya geldi. Toplantıda yapılan açıklamada 8 Mart'ın kadınların

yaşamları pahasına başlattığı bir isyanın mirası olduğunu söyledi.

Siirt'in Kurtalan ilçesinde de Siirt Kadın Platformu tarafından Newroz alanında yapılan şölene çok sayıda kişi katıldı.

Bingöl'ün Karlıova ilçesinde DBP öncülüğünde gerçekleştirilen yürüyüşle 8 Mart kutlandı.

Bitlis'te 8 Mart etkinlikleri kapsamında bir araya gelen kadınlar, kadın tutsaklara kart gönderdi. Kadınlar tutsaklara kart gönderdikten sonra kentteki resmi ve özel kurumlar ile tekstilde çalışan kadınları ziyaret etti.

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde, KESK ve DİSK Kadın Meclisleri öncülüğünde bir araya gelen kadınlar, 8 Mart dolayısıyla Cengiz Topel Caddesi üzerinde erbaneler eşliğinde yürüyüş düzenledi. Kadınlar, Paris'te katledilen üç Kürt kadın siyasetçinin yanı sıra Arin Mirkan, Kader Ortakaya, Clara Zetkin, Emma Goldman ve Mirabel Kardeşler'in fotoğrafları ile "Görünmeyen emek sesini yükselt, özgür kadın örgütlü kadındır" yazılı pankartı taşıdı.

Hakkari'nin Çukurca ilçesinde KJA tarafından belediye binası önünde 8 Mart için şölen düzenlendi.

Erzurum'un Karaçoban ilçesinde 8 Mart dolayısıyla DBP İlçe Örgütü binası önünde bir araya gelen kadınlar, "Çerxa Şoreşê" marşı eşliğinde saygı duruşunda bulundu. Ardından açıklama yapıldı.

Muş'ta KJA'nın çağrısıyla bir araya gelen binlerce kadın, Belediye Meydanı'nda miting düzenledi.

Muş'un Bulanık ilçesinde de kadınlar 8 Mart kutlaması için DBP binasında toplandı. Kutlama, Rojava'da yaşamını yitiren YPJ'lilere atfedildi.

Kars'ta KJA öncülüğünde Cumhuriyet Meydanı'nda 8 Mart kutlandı. Konuşmaların ardından etkinlik dengbejler ve sanatçıların şarkılarıyla sona erdi.

Direniş Divanı'nda 8 Mart

Divan işçisi kadınlar 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle 6 Mart'ta direniş sarayında etkinlik yaptı. Halaylarla başlayan kutlama daha sonra direniş kürsüsünün kurulması ve konuşmalarla devam etti. İlk konuşma Gıda-İş Sendikası adına yapıldı. Konuşmada, her türlü zorluğa karşı direnişin sürdüğü ve kazanana kadar mücadelenin süreceği söylendi.

Ardından direnişe ve kutlamalara desteğe gelen Maltepe Üniversitesi Hastanesi direnişçileri söz aldılar. İşçiler, sorunların ortak olduğunu, çözümlerin de ortak olması gerektiğini belirttikleri konuşmada sınıf dayanışmasına dikkat çekerek, tüm işçi ve emekçilerin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladıklarını ifade ettiler.

Daha sonra DİSK Basın-Yayın bölümünden bir emekçi konuşma yaptı. Ardından şair-yazar Sennur Sezer söz aldı. Sezer irili-ufaklı pek çok direniş gördüğünü ve direnişte kadınların ön planda olmasının önemli olduğunu vurguladı. Daha sonra SES Şişli Şube adına konuşma gerçekleştirildi. Kadın dayanışmasının önemine vurgu yapılan konuşmadan sonra HDP Çekmeköy Eşbaşkanı bir konuşma yaptı ve böylesi dayanışmaları önemli gördüklerini söyledi. Bu konuşma sırasında direniş çadırını ziyarete gelen Pınar Aydınlar da bir konuşma yaptı.

Daha sonra halaylarla konuşmalara ara verildi ve hep birlikte söylenen türküler eşliğinde halaylar çekildi.

BDSP adına yapılan konuşmada ise sınıf dayanışmasının önemine vurgu yapılırken, 1857'de dokuma işçilerinin insanca çalışma koşulları için kadınıyla-erkeğiyle direndikleri ve katledildikleri hatırlatıldı. 8 Mart'ın sınıfsal özüne uygun olarak kutlanması gerektiğinin altı çizildi. Bugün kadın sorunu dendiğinde özel olarak emekçi kadın sorunu olarak anlaşılması gerektiği söylendi.

8 Mart'ı direnişle karşıladılar

7 Mart'ta öğle saatlerinden itibaren ziyaretçilerin gelmesiyle başlayan hareketlilik gece geç saatlere kadar devam etti. Gece nöbetini devralan kadın işçiler, 8 Mart'ı direnişle karşıladılar.

Direniş çadırı önünde halaylar, oyun havaları, horonlar eşliğinde direnişlerini sürdüren işçiler, çadır içinde de geceyi soba başında sohbetler ve türkülerle geçirdiler. İşçiler katledilen madencileri ve Berkin Elvan'ı andı.

Ümraniye BDSP de 8 Mart'ı direnişçi işçilerle birlikte karşıladı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kayseri'de kitlesele 8 Mart

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Kayseri'de örgütlenen eylem için yüzlerce kişi Kayseri Forum önünde toplandı. Burada Anadolu Tiyatro Grubu kadına yönelik şiddetle ilgili bir skeç sergiledi. Ardından Kayseri Meydanı'na yürüyüş düzenlendi.

Meydana gelindiğinde basın açıklamasını Eğitim Sen Kadın Sekreteri Necla Ünsal yaptı. Kadına yönelik şiddetin arttığını belirten Ünsal, sınıfsal, ulusal ve cinsel sömürüye karşı verilecek mücadelenin kadın sorununu derinleştiren AKP'yi geriletebileceğini, bunun için gerekli olanın ise kadın ve erkek emekçilerin mücadele birliği olduğunu ifade etti. Eylemin sonunda kitle halaylar çekti.

Eyleme KESK bileşenlerinin yanı sıra, BDSP, DGB, HDP, Halk Cephesi, Kayseri İşçi Derneği ve Kaldıraç destek verdi.

Eylem, son yıllarda Kayseri'de düzenlenen en kitlesele 8 Mart yürüyüşü olurken, eyleme katılan emekçi kadın sayısının artması da dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Aksaray DGB'den 8 Mart eylemi

Aksaray DGB, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili eylem ve etkinlik düzenledi. Etkinlikte 8 Mart'a ilişkin sunum gerçekleştirildi ve "Bu bahar önce kadınlar yürüyecek" isimli sinevizyonun gösterimi yapıldı.

Etkinliğin ardından alana çıkılarak yapılan basın açıklamasında kadının çifte ezilmişliğinin toplumsal ilişkiler sisteminin genelinden kaynaklandığı, bu yüzden kadın sorununun mevcut toplumsal ilişkilerindeki köklü değişim ve dönüşümle mümkün olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Aksaray

Kamu emekçilerinden 8 Mart eylemi

Kamu Emekçileri Forumu, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için Taksim Tünel'de buluşarak Galatasaray Lisesi'ne yürüyüş gerçekleştirdi. Galatasaray Lisesi önünde sona eren yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı.

"Emek sömürsüne dayanan, ulusal, cinsel ve her türlü eşitsizliğin kaynağı olan kapitalist sistem, her geçen gün sömürü ve eşitsizliği derinleştiriyor" ifadeleri ile başlayan açıklamada Özgecan'ın katledilmesi ve bunun üzerine yapılan eylemlere

değinildi. Kadın cinayetlerinde suçu işleyenlerin çeşitli gerekçelerle adeta ödüllendirildiği ve yeni kadın cinayetlerine kapı aralandığı belirtilen açıklamada "AKP'den de yaptığı yasalardan da kadınlar lehine bir sonuç beklemek ham bir hayaldir. Bunun yanı sıra AKP'ye güç ve olanak sağlayan burjuva demokrasiden medet ummak, çözüm beklemek kadınları oyalamaktan başka bir anlam taşımamaktadır" denildi.

Açıklama "8 Mart'ı emekçi özünden koparıp, erkeksiz ve her sınıftan kadının gününe çevirenlere inat; biz emekçi kadınların, 8 Mart'ı kadını erkeği ile birlikte işçi sınıfının kavga gününe yakışır kızılılıkta anıyoruz" sözleri ile sonlandırıldı.

Avrupa'da 8 Mart eylem ve etkinlikleri

8 Mart Dünya Emekçi kadınlar Günü Avrupa'nın bir dizi kentinde eylem ve etkinliklerle kutlandı.

Frankfurt'ta 8 Mart etkinliği

7 Mart'ta Almanya'nın Frankfurt kentinde yapılan etkinlik saygı duruşuyla başladı. 8 Mart'ın devrimci ve kızıl bir gün olduğuna vurgu yapan açılış konuşmasının ardından Frankfurt Devrimci Gençlik Birliği'nin hazırladığı tiyatro gösterimi gerçekleştirildi.

Ardından, Türkiye'de kadın sorununu ve özellikle de son yıllarda artan kadına yönelik şiddeti işleyen bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Slayt gösterimi eşliğinde Almanya'da kadının iş ve toplumsal yaşamda yaşadığı sorunları işleyen bir tartışma yapılmasının ardından şiir ve müzik dinletisiyle etkinlik sona erdi.

Wuppertal

7 Mart'ta MLPD, kadın örgütü Courag, AGİF, Sosyalist Kadınlar Birliği ve NAV-DEM Kürt Kadınlar Örgütü tarafından Wuppertal'da miting ve yürüyüş gerçekleştirildi.

Von-der-Heydt-Platz'da toplanan kitle konuşmaların ardından kent merkezine yürüyerek tekrar başlangıç noktasına döndü. Kürt kadınlarının ağırlıklı katıldığı eylem kısa konuşmaların ardından sona erdi.

Eyleme BİR-KAR ve Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu (EKK) da bayrakları ile katılırken EKK'nın 8 Mart vesilesiyle çıkardığı bültenin dağıtımını yaptı.

Stuttgart

7 Mart'ta Schlossplatz Meydanı'nda bir araya gelen MLPD, İranlı işçi ve emekçi kadınlar, Türkiye ve Kürdistanlı kurumlar miting ve yürüyüş düzenlediler.

Alman müzik grubunun dinletisiyle başlayan eylemde kurumlar adına 8 Mart gündemli konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından yürüyüşe geçen kitle belediye binası önünde müzik dinletisi eşliğinde çekilen halaylarla eylemi sonlandırdı.

BİR-KAR çalışanı işçi ve emekçi kadınlar da eylemde yerlerini alırken, EKK'nın 8 Mart bülteni dağıtıldı.

Köln ve çevresinde 8 Mart

Almanya'nın Köln kentinde 7 Mart'ta miting ve yürüyüş düzenlendi. Kadın sorununa, Kobanê'deki kadınların direnişine değinen konuşmalar yapılan mitingde müzik grupları sahne alırken halaylar çekildi.

Ardından kentte bir yürüyüş düzenleyen kitle tekrar miting alanına dönerek halaylar eşliğinde eylemi sonlandırdı.

7 Mart'ta Gummersbach kentinde Alevi Derneği'nin Alman kurum ve kuruluşlarıyla ortak düzenlediği geceye destek veren EKK, etkinlikte bir konuşma yaparken bültenin dağıtımını gerçekleştirdi.

EKK, 8 Mart'ta Köln ve çevresinde yaşayan emekçi kadınların bir araya geldiği bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıya katılanlar benzer toplantıların süreklileştirilmesi kararı aldı.

Bielefeld'de 8 Mart etkinliği

BİR-KAR, 8 Mart'ta Bielefeld'de kahvaltılı etkinlik düzenledi.

Etkinlikte işçi-emekçi kadınların mücadelesini ve Haziran Direnişini anlatan iki ayrı sinevizyon gösterildi. Etkinlik 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal anlamına vurgu yapan konuşmanın ardından sonlandırıldı.

Wuppertal'da 8 Mart etkinliği

8 Mart'ta Wuppertal'da BİR-KAR, EEKK ve Alevi Kültür Merkezi (AKM) tarafından etkinlik düzenlendi.

Saygı duruşuyla başlayan etkinlik açılış konuşmasıyla devam etti.

Frankfurt EEKK çalışanı müzik dinletisi sunarken Türkiye'de emekçi kadınların yaşadığı sömürü, baskı ve şiddet üzerinden sunum yaptıkları kısa bir panel gerçekleştirildi.

Etkinlik AKM çocuk folklor grubunun sahne almasının ardından EEKK'nın slayt gösterisi eşliğinde 8 Mart'a ilişkin yapılan sunumla devam etti.

Essen'de 8 Mart

Essen'de tüm güne yayılan 8 Mart programı, Kürt hareketinin şehir merkezinde düzenlediği yürüyüşle başladı.

Kobanê gündeminin öne çıktığı eylem BİR-KAR da katılırken, yürüyüş boyunca bildiri dağıtımını yaptı. Ayrıca yürüyüşte BİR-KAR adına bir konuşma yapıldı.

8 Mart programı Essen BİR-KAR tarafından "Eşitlik özgürlük sosyalizmde, direniş özgürleştirir" şiarı ile düzenlenen salon etkinliği ile devam etti. Kısa bir açılış konuşması ile başlayan etkinlik, saygı duruşuyla sürdü.

Grup Kirvem'in müzik dinletisinin ardından BİR-KAR adına konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından şiir dinletileri ve kültürel programla devam eden etkinlik, halaylarla sonlandırıldı.

Hamburg'da yürüyüş

Almanya'nın Hamburg kentinde demokratik kadın örgütlerinin çağrısıyla 7 Mart'ta Hochmannplatz'da toplanan kitle kent içerisinde yürüyüş yaparak tekrar toplanma alanına döndü.

Uzun bir yürüyüşün ardından alana dönen kitle halay ve sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Eyleme katılan BİR-KAR ve EEKK yürüyüş esnasında

bülten ve Kızıl Bayrak satışı yaptı.

Lozan'da coşkulu etkinlik

BİR-KAR, İsviçre'nin Lozan kentinde etkinlik düzenledi.

Açılış konuşması ve saygı duruşuyla başlayan etkinlik 8 Mart'ın tarihsel kökeninin anlatımıyla devam etti.

Genç kadınların hazırladığı şiir dinletisinin ardından "Kadınlar yürüyor" sinevizyonu ve Kobanê'de savaşan Kürt kadın gerillaların görüntüleri ekrana yansıtıldı.

BİR-KAR adına yapılan konuşmada ise, 8 Martların tarihsel ve sınıfsal özüne yapılan vurguların yanı sıra güncel, siyasal konular ele alınarak mücadeleye daha aktif katılma çağrısı yapıldı.

Ardından müzik dinletisi eşliğinde Lozan BİR-KAR Kadın Komisyonu'nun hazırladığı yemekler yenilerek etkinlik sonlandırıldı.

Basel'de etkinlik

İsviçre'nin Basel Kentinde Gökkuşuğu Derneği, 7 Mart'ta bir etkinlik gerçekleştirdi.

Kısa bir sunumla açılış yapılan program, saygı duruşuyla devam etti. 8 Mart'ın tarihsel, toplumsal ve güncel anlamı üzerine yapılan konuşmadan sonra "Yaşamın yarısından kavganın yarısına" başlıklı sinevizyon gösterimine geçildi. Etkinlik programı Nazım Hikmet'in "Tanya" şiirinin okunmasıyla devam ederken coşkulu müzik dinletisiyle bitirildi.

Paris'te kitlesele yürüyüş

Fransa'nın başkenti Paris'te 8 Mart'ta Republique Meydanı'nda toplanan kitle "Şiddete ve yoksulluğa karşı, dünya kadın yürüyüşü Fransa" ve "Şengal'den Kobanê'ye kadınlar direniyor" şiarlı pankartların arkasında yürüyüş gerçekleştirdi. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüşe ağırlıklı olarak Kürt kadınları katılırken, sendikalardan CGT ve Solidaire, Fransız Komünist Partisi, Front de Gauche (Sol Cephe), NPA (Yeni antiKapitalist Parti), Yeşiller, LGBT ve feminist örgütlerin yanısıra İranlı, Tunuslu ve Türkiyeli devrimci-ilerici örgütler katılım sağladılar.

BİR-KAR'ın da flamalarıyla katıldığı yürüyüşte, EEKK bülteninin dağıtımını yaptı.

Kızıl Bayrak / Almanya-İsviçre-Fransa

Syriza ve gücünün sınırları

Avrupa Birliği, Avrupa Merkez Bankası ve IMF üçlüsünün sömürü, soygun ve yağma politikaları Yunanistan halkının yaşamını cehenneme çevirdi. Kaynağı kendileri olan krizin tüm yükünü işçi, emekçi ve yoksullara ödettiler. Her yıl sömürü biraz daha katmerleşti. Sanayi zaten zayıftı, iyice çökertildi. Kamu işyerlerinde yoğun işten çıkarmalara başvuruldu. İşsizlik %25-30'lara çıktı. Bundan en çok payını alan ise gençlik oldu. Yunan zenginleri habire zenginleşirken toplumun büyük çoğunluğu yoksullaştı. Gelecek güvencesinden yoksunluk Yunanistanlı emekçilerin de en yakıcı sorunu haline geldi.

Bu da yetmezmiş gibi, kriz dönemlerinin kirli silahı Altın Şafak adlı ırkçı-faşist cinayet örgütünü Yunanistan halkının başına bela ettiler. Altın Şafak adlı cinayet örgütü, diğer ülkelerdeki ırkçı-faşist cinayet örgütlerinin yaptığı gibi savaşımlardan ve iç savaşımlardan kaçıp Yunanistan'a sığınan göçmen ve mültecileri sorumlu tuttu. ırkçı-faşist saldırganlık aldı başını gitti. ırkçı-faşist çeteler başta Atina olmak üzere her yerde terör estirdiler.

Bunları, AB, esas olarak da Alman emperyalizminin sömürgeleştirme politikalarının ifadesi olan, borç ekonomisinden ibaret Yunanistan ekonomisi ve maliyesinin AB müfettişlerince denetlenmesi, verilen borçların kime, nereye ve ne kadar ödeneceğine dahi müdahale edip denetlenmesi gibi, Osmanlı dönemindeki Duyun-u Umumiye rejimi uygulamaları tamamliyordu.

Bilindiği gibi Yunanistanlı işçi ve emekçiler saldırılara direndi. Sosyal yıkım saldırılarına, Altın Şafak saldırganlığına ve sömürgeleştirme politikalarına karşı dur durak bilmeyen sınıf ve emekçi kitle hareketleri ortaya kondu. Tepkiler her gün daha büyüdü, yayıldı. Genel grevden genel greve koşuldu. Anti-faşist gösteriler yapıldı. Boykotlara başvuruldu. On binler, yüzbinler sokaklara çıktı. TV'ler işgal edildi. Parlamento kuşatıldı, politikacılar kovalandı.

Kriz derinleşiyordu. Kemer sıkma paketleri birbirini kovaladı. Ama hiçbir krizi önleyemedi. Kriz yönetilemiyordu. AB'nin işbaşına getirdiği, kendi günlük işlerini yapan bir komiteden başka bir şey olmayan, adına teknokratlar hükümeti denen hükümetler bunu başaramadılar. Hepsisi de kısa süre içinde iflas ve istifa ettiler. Denenmedik hükümet, sinanmadık parti kalmadı.

Ne yazık ki, devrimci parti ve devrimci sınıftan yoksunluk Yunanistan'ın da en yakıcı sorunuydu. Sınıf ve kitle hareketini ileri taşımak için fazlasıyla imkan vardı ve güce dönüştürülmeyi bekliyordu. Hayat boşluk tanımiyordu ve boşluğu Syriza doldurdu. Emekçi sınıflar ister istemez ona yöneldiler, onu desteklediler. Syriza'yı adeta iterek hükümet katına çıkardılar. Syriza bir dalgaya binerek buraya gelmişti. Bu biraz kolay da olmuştu. Ancak Syriza'yı oldukça zor görevler bekliyordu. Sıkı bir sınavdan geçecekti.

Yunanistan halkının beklentileri, Syriza'nın vaatleri ve gerçekler

Syriza hükümet olmadan önce Yunanistan halkının haklı ve meşru AB karşıtı tepkilerini arkasına alarak,

AB ile masaya oturmayacağını dile getiriyordu. AB'ye olan borçları ödemeyeceğini ileri sürüyordu. Gerekirse Euro'dan çıkma tehdidi savuruyordu. Ne pahasına olursa olsun emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarında iyileştirmelere başvuracağını, işten atılanların geri alınacağını, asgari ücreti yükselteceğini, kapatılan hastaneleri yeniden açacağını belirtiyordu. Ekonomisini ve maliyesini denetlemeye gelen memurları ise hiç istemiyordu. Bunu çok onur kırıcı buluyordu. Bu vaatlerin hepsi de emekçiler içinde yaygın ve güçlü destek buldu. Beklentilere yol açtı. Nedir ki, Syriza zaman içinde yumuşadı. Seçimler yaklaştıkça ve birinci parti olacağı ihtimali güçlendikçe bu daha da belirgin bir hal aldı. Önce adına "Selanik Programı" denen programını sulandırdı. Devamla yığın hareketi içinde şekillenen sloganlarını da budadı. Seçimlere bu koşullarda girdi. En fazla oyu aldı ve hükümet oldu.

Syriza hükümet olur olmaz Avrupa'ya çıktı. Brüksel ve Berlin'de AB'nin ekonomiden ve maliyeden sorumlu kimi şahsiyetleri ile ön görüşmeler yaptılar. Ancak Yunanistan Maliye Bakanı Yannis Varoufakis öncülüğünde gerçekleştirilen ikna turlarından hiçbir sonuç alınamadı. Özellikle Almanya çok sert bir tutum almıştı.

İkinci turda daha ilginç gelişmeler yaşandı. Syriza lideri Tsipras daha önce AB ile görüşmeyeceğini belirtmişti, bu kez o AB'nin yolunu tuttu. AB ile görüşmeme kararını çiğnedi, görüşmeler yaptı. Maliye Bakanı Yannis Varoufakis her vesileyle "onurlu bir müzakere" ve bunun ifadesi "onurlu bir anlaşma"dan söz ediyordu. Ne var ki, buna izin verilmedi. Almanya Maliye Bakanı Wolfgang Schäuble Yunanistan heyetinin önerilerini tartışmayı dahi kabul etmedi, görüşme yerine de gelmedi. Yunan heyeti, sözde zaman kazanma gerekçesi ile geri çekildi. Öze ilişkin olmayan bir-iki rötuşla AB'nin kendilerine dayattığı neoliberal Yunanistan'ı kurtarma paketini 4 ay süreyle kabul etti. Bu arada, Alman Sol Partisi ve Yeşiller Partisi de anlaşmaya olumlu oy verdi.

Syriza lideri ve maliye bakanı ne derlerse desinler söz konusu anlaşma AB'nin istediği içeriğe sahiptir. Örneğin, "Memorandumu reddediyoruz, Troyka müfettişlerini topraklarımızda istemiyoruz" şeklindeki iddialı sözler, bu anlaşmayla geçersiz hale gelmiştir. Bir reform paketinin hazırlanması dayatılmıştır, bu da kabul edilmiştir. Her gelişmenin AB müfettişlerince denetlenmesi de buna dahildir. Yani, bir tür kölelik düzeni olan Duyun-u Umumiye rejimi devam etmektedir. Hollanda Maliye Bakanı'na sorulan, "Demokratik özlemlerini çiğnemiş olduğunuz Yunan halkına bir mesajınız var mı?" sorusuna verdiği "Bunun objektif bir soru olduğunu düşünmüyorum" şeklindeki veciz sözler, yeterince açıklayıcıdır.

Sonuç olarak, borç hükümleri sürüyor. Sıkı denetim şartı ve uygulaması geçerliliğini koruyor. Borç indirimi yapılmıyor. Sadece 4 ay erteleniyor. Yunanistan ekonomisi bir borç ekonomisidir ve büyük olasılıkla 4 ay sonra yeni bir borç talebinde bulunulacaktır. Nereden bakılırsa bakılsın yeni Yunanistan hükümeti, Syriza lideri Alexis Tsipras'ın AB ile ilk muharebe olarak adlandırdığı muharebeden yenik çıkmıştır. Gerçek tam olarak budur.

Keza, Alman faşizmine karşı direnişin simgesi olan, 1941 yılında Akropol'daki gamalı haçı indiren

ve 14 yılı aşkın bir süre zindanlarda yatan, hali hazırda Avrupa Parlamentosu'nda milletvekili olan 92 yaşındaki Glezos'un "Troyka'ya 'kurumlar', 'memoranduma' 'anlaşma' diyerek programın özünü değil, terminolojisini değiştirmiş olursunuz. Syriza'nın sözlerini tutacağı yanılışına katkı yaptığım için Yunan halkından şahsen af diliyorum" şeklindeki açıklaması da, gerçeğin tam olarak böyle olduğunu çok iyi özetlemektedir.

Syriza geçicidir ve aşılacaktır!

Bir kez daha, Syriza eninde sonunda bir sistem partisidir. Kapitalizme, AB'ye, NATO'ya temelde bir itirazı yoktur. "Selanik Programı" adı ile anılan programı da düzeni aşan bir program değildir. O sadece kapitalizmin aşırılıklarına itiraz etmektedir. Syriza sistem içi iyileştirmelerle yetinmektedir. Bu onun sınırlarıdır ve Syriza'dan bundan fazlası beklenemez. Daha ilk muharebede görüldü ki, sistemin dışına çıkılmadıkça -ki Syriza'dan bu beklenemez-Selanik Programı her defasında yeni bir borçlanma olarak Brüksel ve Berlin'den geri dönecektir.

Syriza kriz ortamında doğdu. Krizden yana olup kriz yönetmek için işbaşına gelen hükümetlere karşı bir duruş sergiledi. Krize ve Troyka'nın dayattığı yıkım politikalarına, Yunanistan halkına dayatılan onur kırıcı kölelik koşullarına ve ırkçı-faşist saldırganlığa karşı ayağa kalkan Yunanistan emekçilerinin dur durak bilmeyen, gitgide büyüyen mücadelelerinden güç aldı, güç oldu. Bu büyük dalganın yaratıcısı, örgütleyicisi değildi, kimi konularda farklı tutumlar da aldı, ancak genellikle ondan yana oldu. Fakat bu yetmez.

Syriza gerçek bir sınavla karşı karşıyadır. Yunanistan halkının soluğunu kesen krizi yönetmeye kalkar da, şu ya da bu gerekçeyle yığın hareketinin önünü keserse, kendisini bugünkü yere ite ite getiren çok şey borçlu olduğu halk hareketine dayanmak yerine, boylu boyunca onun üzerine yatarsa, yani yığınları hareketsizliğe mahkum ederse eğer, kendisinden önceki hükümetlerle akıbeti aynı olacaktır. Kendisine tanınan krediyi çok çabuk tüketecektir. '90'lık cınar Glezos ve Mikis Theodorakis'in eleştirileri son derece uyarıcıdır.

Gerçek şudur ki, dönem geçici bir dönemdir. Syriza da bir ara dönem hareketidir. Koşullar bugün için Syriza'yı öne çıkarmıştır. Ama, bu aynı koşullar, bir büyük eksiklik olan devrimci partilerin oluşmasının da zeminidir. Bu eksikliği de giderecektir. Syriza er ya da geç aşılacaktır.

Yunanistan'ın geleceğini devrimci sınıf ve devrimci parti belirleyecektir.

İşçi ve emekçiler faturayı ödemek istemiyor

Kapitalistler krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için 'kemer sıkma' politikalarına devam ederken özelleştirme ve artan sömürü koşulları karşısında işçi ve emekçiler hak alma mücadelesini yükseltiyorlar.

Portekiz'de emekçiler sokağa çıktı

Portekiz'de binlerce emekçi kemer sıkma adı altındaki sosyal yıkım saldırılarına karşı yürüdü. İşçi sendikası CGTP'nin ülke çapında düzenlediği eylemler başta başkent Lizbon olmak üzere birçok şehirde hayata geçirildi.

Porto, Faro, Algarve gibi pek çok kentte de sokağa çıkan emekçiler ayrıca 35 saatlik çalışma hakkını da talep etti.

Ülkenin yakın tarihinde gördüğü en büyük vergi zammını getiren Başbakan Pedro Passos Coelho'nun istifaya çağırıldığı eylemlerde, Coelho'nun birikmiş vergi borçları olduğunun ortaya çıkması da öfkeyle karşılandı.

Başbakanın 2003 ile 2007 yılları arasında gelir beyanı yapmadığı ve yaklaşık 6 bin avroluk vergi tutarını ödemediği iddia ediliyor. Diğer yandan, parlamentoda Coelho hakkında soruşturma açılması için ülke çapında binlerce imza toplandı.

Fransa demiryollarında eylem

Fransa'da demiryollarında çalışan emekçiler,

Fransa Genel Çalışma Konfederasyonu'nun çağrısıyla özelleştirme planlarına karşı 9 Mart'ta 1 günlük iş yavaşlatma eylemi yaptı.

İş yavaşlatma eylemi ağırlıklı olarak Paris ve banliyölerinde etkili oldu.

Fransız hükümeti, geçtiğimiz yıl iki demiryolu şirketini birleştirerek demiryolu hizmetlerini serbest rekabet koşullarına açmıştı. Saldırı için kurumun borçlarını bahane eden hükümete karşı demiryolu emekçileri 10 gün grev yapmıştı.

Sony kıyımına hazırlanıyor

Dünyanın en büyük elektronik tekkellerinden Sony Mobile büyük bir kıyım hazırlanıyor.

İsveç'te bin kişiyi işten çıkarma kararı alan Sony Mobile yönetiminin Malmö'de çalışanlarla bir araya geldiği ve söz konusu kararı kendilerine bildirdiği öğrenildi.

2012 yılında İsveç merkezli Ericsson'u satın alan Sony Mobile tekelinin İsveç'in Lund şehrinde büyük bir merkezi bulunuyor.

Söz konusu merkezde 2 bin kişi çalışıyor. Son işten çıkarmalarla birlikte bu sayı yarı yarıya azalmış olacak. Öte yandan Sony Mobile'in Çin başta olmak üzere bazı başka ülkelerde bulunan fabrikalarında da kitlesel işten çıkarmaların yaşanabileceği tahmin ediliyor. Sony Mobile firmasının toplamda 7 bin 100 çalışanı bulunuyor.

ECB trilyon avroluk saldırıyı başlattı

Peş peşe açılan saldırı paketleri, eğitim ve sağlık gibi hizmetlerin giderek daha da ulaşamaz bir lüks olması, reel ücretlerdeki düşüş, kıskırılan yerel ve bölgesel gerici savaşlar, emperyalist işgaller, silahlanma yarışı, militarist harcamalar...

Bunların hiçbiri kapitalist sistemin krizine çare olamıyor. Kapitalist pazar, birikmiş meta yığılmalarından arındırılarak burjuvazi için azami kar vaat eden yeni yatırım alanları bir türlü yaratılmıyor. Üretici güçlerin üretim ilişkilerine başkaldırısı zapturapt altına alınamıyor.

Avrupa Merkez Bankası (ECB), üretici güçlerin ulaştığı dev üretim kapasitesi, emekçilerin alım

gücünün düşmesi ve ihtiyaçları olmasına karşın mal ve hizmetleri satın alamamasının sonucu olarak kapitalist piyasanın tıkanmasına yol açan meta yığılmasının (deflasyon) fiyatlar üzerindeki baskısını tasfiye edip, enflasyonist politikalarla fiyatları yapay olarak yükselterek, burjuvazi için yeni kârlılık vaat eden yatırım alanları yaratmak için 10 Mart'tan itibaren her ay devam edecek biçimde piyasaya 65 milyar avro pompalamaya başladı.

Avrupa Merkez Bankası (ECB), başlattığı saldırı programıyla Eylül 2016'ya kadar ayda 65 milyar avroluk asıl olarak batık senet alımı yaparak piyasaya 1,14 trilyon avro pompalayacak.

ECB, en az 2016 yılının eylül ayına kadar sürecek olan mali operasyonla Euro Bölgesi'nde enflasyonu yüzde iki arttırmayı amaçlıyor.

ECB, her ay piyasadan 65 milyar avro batık

tahvilleri satın alarak, finans kapitalin elindeki çürük yumurtaları kamulaştırarak, kapitalist işletmelerin zararlarını topluma ödeyecek. Tahvil alımlarının yaratacağı likidite bolluğu ve şirketlerin elindeki batık senetlerin temizlenmesiyle şirketler açısından finansmana erişim ucuzlatılarak, yatırımların artması öngörülüyor. ECB Başkanı Mario Draghi'nin açıklamasının lafzlardan öte gerçekte ne anlama geldiğini ise, dolar karşısında son 12 yılın en düşük seviyesine gerileyen avro ve yükselişe geçerek Draghi'yi selamlayan borsalar cevaplamış oldular.

Finans kapitalin devletleşmiş biçimi olan Avrupa Merkez Bankası, başlattığı mali operasyonla, batık senetleri kamulaştırılarak yüklerinden arındırılan finans kapitale 1,14 trilyon avroluk yeni bir vurgun alanı yaratmış oldu.

Hitler'den Neo-Nazilere, Neo-Nazilerden Pegida'ya

Savaş suçlusunu Alman burjuvazisi 1918 Kasım Devrimi'ni savuşturmuştu. Ancak bir yandan 1922 yılına dek devam eden içerdeki devrimci kaynaşmalar, öte yandan bu kaynaşmaları besleyen, onlara esin kaynağı olan ve tetikleyen Ekim Devrimi'nin etkileri sürüyordu. Devrim korkusu Avrupa'da, en çok da Almanya'da dolaşmaya devam ediyordu.

Alman burjuvazisi ve devleti suçlusunu olduğu I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan yenik çıkmıştır. Savaşın yol açtığı yıkımı onarmaya çalışır. Ne var ki, adeta buna zaman bulamaz. Kriz var; kriz işsizlik, yokluk ve yoksulluk gibi bir dizi soruna neden olur, onları gün be gün daha yakıcı hale getirir. 1929 bunalımı patlak verir. Bunalım kapsamlıdır ve çok şiddetlidir. O kadar ki, sadece Almanya'nın ve Alman burjuvazisinin değil, tüm bir kapitalizmin soluğunu keser.

Krizi bahane ederek yoğun sömürüye başvurulur. İşsizlik nüfustan hızlı bir gelişme gösterir ve sürekli artar. Yokluk ve yoksulluk tehlikeli boyutlar kazanır. Kriz o denli derinleşir ve yayılır ki, işçi ve emekçilerden öte, Alman küçük-burjuva ve orta sınıfının da yaşamını derinden sarsar. Huzursuzluğunu arttırır, tepkilerini büyütür. Bütün bunların şahsında, toplum bir geleceksizlikle karşı karşıya gelir.

Bu aynı koşulların bir büyük tehdit ve tehlike haline getirdiği gelişmelerden biri de, ırkçı-faşist saldırganlık oldu. Krize, onun yol açtığı katmerli sömürüye, yokluk ve yoksulluğa, bir kabusa dönüşen işsizliğe ve gelecek güvencesinden yoksunluğa bir sorumlu aranıyordu, bulundu; Yahudiler. Ari ırk Almanlar, ırkçı-faşist propagandası eşliğinde zincirlerinden boşalmış bir Yahudi düşmanlığı başlatıldı. ırkçı-faşist bu saldırganlığın arkasında Alman tekeli burjuvazisi vardı. ThyssenKrupp, Siemens vardı. Her türlü imkan seferber edilerek Nazi belası türetildi. Beslendiler, teşvik edildiler, korundular, büyütüldüler. En başta Almanya işçi ve emekçileri olmak üzere dünya halklarının başına bela edildiler.

Tekelci kapitalizm ve onun en emperyalist, en gerici ve en şoven temsilcisi olarak Alman burjuvazisi, Ekim Devrimi'ne faşizmle cevap verdi. Hitler şahsında kendisini ifade eden faşizm Ekim Devrimi'ne ve sosyalizme dönük insanlık düşmanı bir saldırganlıktı.

Nazilerin kirli silahı: Sosyal sorunlar temelli faşist demagoji

Naziler 1920 ve 30'lu yıllarda Almanya'nın Baviera ve Baden-Württemberg gibi, o tarihlerde en geri ve en yoksul eyaletlerinde çıkış yaptı. Hitler Nürnberg'deydi ve çevresiyle birlikte burayı ırkçı-faşist saldırganlığın merkezi haline getirdiler.

Almanya'da ve özellikle de bu eyalette işsizlik, yoksulluk, eğitimsizlik ve açlık yakıcı bir sorundu. '29 bunalımı buna ek bir ivme kazandırdı. Bunalımın sonuçları gerçekten de yıkıcıydı. En çok ve en ağır biçimde gençliği etkiliyordu. Hitler Nasyonal-Sosyalist adı ile bu sorunlara el attı, alabildiğine istismar etti, oldukça yaygın ve etkili faşist bir demagojiye başvurdu.

En önce ve en fazla gençliğe yöneldi. Başta eğitimsiz, işsiz ve ırkçı-faşist propagandaya en açık kesimlerini örgütledi. Halkçı söylemlerle onları sersemletti. Gençlik içinde Yahudi düşmanlığını kışkırttı, Almanlar'ın ari bir ırk, üstün bir ırk olduğu ırkçı-faşist propagandası eşliğinde, onları baştan çıkardı. Büyük çoğunluğunu SS ve SA üyesi caniler haline getirdi.

Hitler faşizminin ikinci önemli dayanağı ise, krizin de tetikleme ile iktisadi, sosyal ve moral açıdan iyiden iyiye çökmüş, bununla da kalmayıp dejenere olmuş küçük-burjuva ve orta sınıf mensuplarıydı. ırkçı-faşist içerikli Ari ırk propagandası ile birlikte toplumda, ama esas olarak da bu kesimde bir aidiyet arayışı baş gösterdi. Bu kesimler toplumda dışlandıklarını düşünüyorlardı. Bu nedenle hızla yeni bir karakter arayışına girdiler. SS ve SA kostümleri ve gamalı haçları kullanarak itibar kazanmak ve ciddiye alınmak beklentisi ile toplum yaşamına daldılar. Kısa süre zarfında Hitler'in ikinci büyük gücü oldular.

Önceleri ciddiye alınmadılar. Marjinal olarak nitelendiriler. Ancak adım adım bir büyük tehlike haline geldiler. Fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, semtlerde, sokaklarda, kısacası toplum yaşamının her alanında ve her bakımdan tam bir bela haline geldiler. Terör estirdiler, yaşamı çekilmez hale getirdiler. Tüm bir '20'li ve '30'lu yıllarda en başta Alman ve Avrupa halkları gelmek üzere dünya halklarına emperyalist savaşı da devreye sokarak tarifsiz acılar ve yıkımlar yaşattılar.

Onları neo-Naziler takip etti. Onlar da benzer propagandalarla yola çıktılar. Yine kriz vardı, işsizlik ve yoksulluk yine en yakıcı sorunlardı ve onlar da mirasçısı oldukları Naziler gibi bu yakıcı hale gelen sosyal sorunları istismar ediyorlar, onlar gibi faşist demagojiye sarılıyorlar. Yine en iğrenç cinsinden bir ırkçılık ve yabancı düşmanlığı yapıyorlar. Bu

kez sadece muhataplar değişmiştir: İtalyan'ı, Yunan'ı, İspanyol'u, Türkiyeli'si ve diğer uluslardan emekçileriyle göçmenler.. Şimdi de bunlar günah keçisi ilan edilmiştir. Bugün de "tüm sorunların kaynağı bunlardır" deniyor. Hepsine düşmanlar ve tümüne de "Dışarı!" diyorlar.

Arkalarında da yine tekeller var, devlet var, iç içe çalıştıkları polis, istihbarat örgütleri ve sermaye partileri var. Yine korunuyorlar, mahkemeler de dahil devletin tüm kurumlarınca kollanıyorlar, finanse ediliyor, gelişmeleri için imkanlar sunuluyor ve sokaklara salınıyorlar. Tıpkı Naziler gibi Neo-Naziler de, toplumun deklase kesimlerinin mensuplarıdır. İşsiz, eğitimsiz, toplumdan dışlandığını düşünen, kestirmeden itibar kazanmak ve bunu da kolay yoldan elde etmek isteyen gençlerdirler. Naziler'de olduğu gibi, yine ileri derecede dejenere olmuş küçük-burjuva kesimler ve konumu sarsılan, geleceği hakkında oldukça kaygı duyan orta sınıf mensupları bunları tamamlamaktadır.

Neo-Naziler bugün her yerdeler, ama bu kez esas olarak işsizliğin ve yoksulluğun en çok olduğu NRW, Hessen ve Doğu Almanya eyaletlerinde kendilerini gösteriyorlar. Bu eyaletlerde eylemler yapıyorlar. Saldırıları en çok bu eyaletlerde gerçekleştiriyorlar. Bir de adları değişmiştir: NSU, Pro-Köln, Pro-NRW, Holigan, NPD...

Şimdi sahnede Pegida var

Naziler, Neo-Naziler'den sonra şimdi Pegida sahne almış bulunuyor. Şimdi de Pegida ve eylemleri toplumun gündemini işgal ediyor.

Pegida farklı olarak bir Doğu Alman kenti olan Dresden'de çıkış yaptı. Pegida, esasta, ahlaki ve moral açıdan çökmüş, dejenere olmuş ve ciddi düzeyde

bir gelecek korkusu yaşayan orta yaş küçük-burjuva ve orta sınıf mensuplarından oluşuyor. Öte yandan, Dresden merkezli oluşları da bir tesadüf değildir. Dresden bu sözünü ettiğimiz dejenerasyonun en çok yaşandığı ve bu kesimlerin yoğun olduğu bir eyalettir. Dolayısıyla çıkış isabetlidir, bilinçlidir.

Bilindiği gibi Pegida sahneye hızlı bir giriş yaptı. Dresden merkezli olarak on binleri sokağa çıkardılar. Sonra kurgulanmış bir biçimde Almanya'nın en çok güç bulacakları eyaletlerinde de ortaya çıktılar. Pegida daha sinsi, daha temkinliydi. İlk dönemde Nazilere ait semboller taşımadılar, onların kullandığı söylemleri tekrarlamadılar, benzer sloganları atmadılar. Her yerde değişik isimlerle boy gösterdiler. Ellerinde gamalı haç da yoktu. Üstüne üstlük Pegida mensuplarının kostümleri de değişti. Bu kez takım elbiseli, kravatlı ağırbaşlı kent orta sınıfı mensupları yürüyorlar, sokaklara çıkıyorlardı. İrkçi-faşist Tilo Sarazin'den alınma "Almanya yok oluyor.. Aidiyet duygumuz zedeleniyor. Almanya'yı kurtaralım" gibi popülist söylemlere sarıldılar. "Biz radikal değiliz" diyerek Nazi benzeri suçlamaların önünü almayı da ihmal etmediler.

Bu ise ilk önce toplumda bir yanılısamaya neden oldu. Kimilerini etkiledi. Ortalama Almanlar Pegida'nın oldukça sinsilik yüklü söylemleri ve davranışlarından etkilendi fakat bu çok da uzun sürmedi. Önce başlarını çekenin kirli, kanlı ve karanlık geçmişi deşifre edildi. Sonra çekirdek kadrolarının Naziler'den oluştuğu açığa çıktı. Pegida kısa sürede yakayı ele verdi böylece. Zaman içinde gerçek niyet ve hedeflerini gizlemekte zorlandılar. Bu ise onları agresifleştirdi. Derken gerçek kimlikleri açığa çıktı.

Gelenen yerde Pegida nedir, toplumun hangi kesimlerine dayanıyor artık biliniyor. Böyle olunca, ilk dönemde biraz da safça onları destekleyen, gösterilerine katılanlar araya mesafe koymaya başladılar. Haliyle her pazartesi gerçekleştirdikleri

Frankfurt'ta Pegida karşıtı eylem

9 Mart akşamı Hauptwache'de yoğun polis koruması altında toplanan 50-60 kişilik ırkçı-faşist grup, bini aşkın kişi tarafından protesto edildi. Faşistlerin yabancı düşmanı ırkçı propagandaları ıslıklar, düdük sesleri ve sloganlarla bastırılarak konuşmalarına izin verilmedi.

Ayrıca Pegida karşıtları da kendi ses cihazlarından faşistlerin gerçek yüzünü teşhir ederek neo-Naziler olduklarını ifade ettiler.

BİR-KAR'ın da bayraklarıyla katıldığı eylem faşistlerin dağılmasının ardından sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

eylemlere katılım oranında ciddi bir düşüş yaşanmaya başladı. Kimi yerlerde bu bir avuç insana dönüştü.

Pegida hala, özellikle Dresden'de gösteri yapmaya devam ediyor. Boy gösterdiği kentlerde tutunmaya çalışıyor. Ancak kesin olan şudur ki, düşüşe geçmiştir. Bunda, hiç kuşkusuz ilerici, anti-faşist ve devrimci çevrelerin propaganda ve teşhir faaliyetlerinin önemli bir rolü vardır. Faşizmin ne olduğu konusunda deneyimi olan, Nazi vahşetini yakından ve yaşayarak bilen Alman emekçilerinin de cesaretlendirici tepkilerinden de güç alınarak anında sokağa çıkıldı, karşıt gösteriler yapıldı. Özellikle Dresden'de dışarıdan da güç alınarak Pegida'ya dur demek üzere çok yönlü çabalar ortaya kondu ve bu sonuç verdi.

Ne var ki, Pegida gider başkası sahne alır. Düzen hala aynı düzendir. Adına kapitalizm denen bu düzen her daim Pegida'lar üretir. Bu bataklık kesin, köklü ve kalıcı biçimde kurutulmadıkça, yani layık olduğu tarihin çöplüğüne atılmadıkça ırkçı-faşist örgütler hep var olacaktır, ırkçı-faşist saldırganlık her zaman bir tehlike olarak halkların yaşamında acılar ve yıkımlar yaratmaya devam edecektir.

Her yerde Pegida'lara ve faşizme ölüm!

Nazilerin, Neo-Nazilerin ve Pegida'ların kaynağı kapitalizmdir. Tümü de bu bataklıkta üremektedir. Faşizm de kapitalizmin, onun aç gözlü tekellerinin devrimi ve devrimci sınıf mücadelesini boğmak amaçlı karşı-devrimci saldırganlığının adıdır.

Tam da bu nedenledir ki, Nazilere, Neo-Nazilere ve Pegida'lara, dolayısıyla da faşizme karşı mücadele kendi içinde, tecrit edilmiş ve kendi kendine yeten bir mücadele olmayıp, kapitalizme, tekellerin egemenliğine karşı bir mücadeledir. Faşizm bir sınıf politikasıdır, bir sınıf saldırısıdır. Öncelikli hedefi de işçi sınıfıdır. Onu ırklara, mezheplere ve renklere ayırarak bölen, daha da ötesinde birbirine düşman eden bir politikadır, pratiktir.

Sonuç olarak, faşizm toplumsal-siyasal bir sorundur. Faşizme karşı mücadele de toplumsal mücadelenin bir parçasıdır ve böyle ele alınmalıdır. Faşizm de diğer tüm toplumsal sorunlar gibi toplumsal bir devrimle çözüme kavuşturulur. Ona karşı mücadele özünde bir sınıf mücadelesidir ve sınıf mücadelesinin tabanına dayalı olarak yürütülmelidir. Öte yandan, faşizme karşı mücadele burjuvazinin bir yönetim biçimine karşı mücadele olarak sınırlanmalıdır. Zira o esasta bir iktidar mücadelesidir. Kapitalizmin devriliş, devrimci sınıf iktidarının kurulması mücadelesidir. Faşizm belası ancak ve ancak kapitalizm ait olduğu hurdalığa atıldığı zaman kesin olarak ortadan kalkar. O halde kapitalizme ölüm! Faşizm bir daha asla!

FKÖ 'güvenlik koordinasyonu'nu durdurdu

Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ), işgal rejimi ile güvenlik koordinasyonu durdurma kararı aldı.

FKÖ'nün 5 Mart akşamı gerçekleştirdiği toplantının ardından yapılan açıklamada "İsrail'in iki taraf arasında imzalanan anlaşmalara riayet etmemesi nedeniyle işgal yönetimiyle güvenlik koordinasyonları durdurulacaktır" ifadeleri kullanıldı. Açıklamada İsrail'in işgal altında tuttuğu Filistin halkına karşı sorumluluklarını yerine getirmesi ve uluslararası yasalara uyması gerektiği belirtildi.

Konsey, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne de çağrıda bulunarak "İsrail işgalinin sona ermesi için bir tarih belirleyin ve 1967'den beri işgal altında bulunan Filistin Devleti'nin kendi toprak bütünlüğünü koruyabilmesini sağlayın" dedi.

Açıklamada ayrıca şunlar belirtildi:

"Yahudi Devleti kavramını reddediyoruz.

Ayrıca geçici sınırlarda bir Filistin Devleti'ni de reddediyoruz. İsrail Ordusu'nu Filistin topraklarında tutacak her türlü formülü reddediyoruz."

FKÖ Yürütme Kurulu Üyesi Vasıl Ebu Yusuf ise FKÖ Merkez Komitesi'nin, "günlük işlediği ihlalleri, Filistin'e ait gelirlerden oluşan vergiyi havale etmemesi ve bütün anlaşmaları ihlal etmesi" gerekçesiyle koordinasyonu durdurduğunu kaydetti.

Hamas ile olan ilişkilerde değişen Yusuf, "Komite ayrıca Hamas hareketiyle uzlaşma sürecinin devam ettirilmesinin yanı sıra Filistin'in bütün haklarına kavuşması için uluslararası mesaisini sürdürme yönünde de karar aldı" dedi.

Ebu Ayn'ın ölümünün ardından

Filistinli Bakan Ziyad Ebu Ayn'ın İsrail askerleri tarafından katledilmesinin ardından FKÖ İsrail'le olan işbirliğini bir süre askıya aldığını açıklamış ve İsrail'in keyfi politikalarını sürdürmesi durumunda koordinasyonu sonlandırabileceğini belirtmişti.

İsrail'e Filistinli kalkan

İsrail Savunma Bakanı Moshe Yaalon ise koordinasyonun durdurulma ihtimalinin küçük olduğunu belirterek "tehditten öteye geçemez" demişti.

FKÖ ile İsrail arasında 1993 yılında imzalanan Oslo anlaşması ile devreye giren 'güvenlik koordinasyonu' Filistin polislerinin kurulmasını ve polisin işgal güçleri ile sürekli koordinasyon halinde olmasını ön görüyordu. Bahsi geçen koordinasyon ile birlikte Filistin direnişi 'koordinasyon' halinde baskı altına alınırken emekçiler ve direniş örgütlerine karşı baskı ve terör uygulanıyordu.

Burjuva gericiliği, emperyalist savaş ve saldırganlık...**Bu abluka dağıtılacak!**

“...1) Dünyanın paylaşılmasının tamamlanmış olması, yeniden paylaşımı düşünen devletleri her çeşit toprağa el atmak zorunda bırakmaktadır ve 2) emperyalizmin asli özelliklerinden biri, hegemonya için çabalayan birkaç büyük devlet arasındaki rekabettir, yani doğrudan doğruya kendisi için değil, daha ziyade rakibini zayıflatmak ve onun hegemonyasını sarsmak için toprak ilhak etme mücadelesidir.” **(Emperyalizm: Kapitalizmin en yüksek aşaması - V. İ. Lenin)**

Lenin’in emperyalizmin tahlilini yaptığı “Emperyalizm: Kapitalizmin en yüksek aşaması” kitabının yazılmasının ardından neredeyse bir asır geçmişken, kapitalizm bu çürüme aşamasında, çok daha yaygın ve gelişmiş biçimler içerisinde emekçi halkları tahakküm altına almaktadır. Yukarıda belirtilen noktadaki vurgu daha çok “toprak ilhak etme” üzerine olsa da; bugün farklı biçimler içerisinde dünyanın dört bir yanı emperyalist tekellerin ve devletlerin, bir yandan kendi aralarında, diğer yandan da sömürülen halklar üzerinde gerici hegemonya kurma savaşlarıyla kuşatılmıştır.

Suriye ve Irak’ta süren gerici savaş, emperyalist güçlerce örgütlenen gerici çetelerin Ortadoğu’da halkları birbirine karşı kışkırtması, Yemen’de, Bahreyn’de ayağa kalkan Şiiilerin bastırılması ve mezhep çatışmalarının yoğunlaşması, Kafkasya’daki emperyalist egemenlik kavgası üzerinden Ukrayna’nın yıkıcı bir savaşın içerisine çekilmesi, AGİT, NATO eliyle gönderilen “barış güçlerinin” savaşı daha da kızıştırması emperyalist hegemonya krizinin dünya ölçeğinde tımandığını gözler önüne seriyor. Tüm bunların yanı sıra; Fransa’da yaşanan gerici saldırılar gerekçe gösterilerek “güvenlik önlemleri” adı altında baskı ve polis devleti uygulamalarının artırılması, dünya çapında ırkçı saldırganlığın kışkırtılması, başta Mısır ve Tunus olmak üzere ayağa kalkan halkların mücadelesinin zorbalıkla bastırılmaya çalışılması, Yunanistan’da burjuvazinin son çare olarak “sol koalisyon” Syriza ile kitlelerin öfkelerini durdurma çabaları ve Türkiye’de “barış”, “çözüm”, “İslam”, “iç güvenlik”, “toplumsal huzur” tanımlamaları üzerinden burjuva gericiğinin tımandırılması dünya ölçeğinde sert bir döneme girildiğini ortaya koymaktadır.

Yukarıda sayılan örnekler keskinleşen emperyalist kriz ve bunalımların ifadesi ve en dolaysız sonucudur. Lenin’in emperyalizm tahlilinde ifade ettiği gibi “Emperyalizm, gittiği her yerde özgürlük değil, tahakküm mücadelesine yol açan mali sermayenin ve tekellerin çağıdır. Bu eğilimlerin sonucunda kurulan siyasal rejim ne olursa olsun, her yerde gericilik ve mevcut uzlaşmaz karşıtlıkların aşırı derecede şiddetlenmesi ortaya çıkmaktadır.” **(Emperyalizm: Kapitalizmin En Yüksek Aşaması, V. İ. Lenin)**

Türk burjuvazisi gerici taraflaşmalar ve saldırganlık örgütleyor

Türkiye’de sermayenin siyasal temsilciliği, her türden burjuva gericiğinin odağı olan AKP’nin elindedir. Son yıllarda yaşanan siyasal gelişmeler

üzerinden -Haziran Direnişi, Suriye savaşı, cemaat kapışması vb.- bir dizi açıdan yıpransa da; AKP işçi sınıfının haklarına dönük saldırıları, baskıları arttırması, gerici politikalarla emekçi sınıfları bölmedeki ustalığıyla hala burjuvazinin desteğini almaktadır. Emperyalist rekabetin keskinleştiği, sınıf mücadelesinin sertleştiği yerde, burjuvazi bu gericiği daha da pervasızca kullanmayı hedeflemektedir.

Bugün atılan adımları bu açıdan ele almak ve her geçen gün derinleşen baskı ve gericiği kırarak politikalar üretmek elzemdir. Zira polis devleti uygulamaları, operasyonlar, örgütlü mücadeleyi kırmaya dönük baskılar azgınca hayata geçirilmektedir. İlerici, devrimci özneler burjuvazinin siyasal etkisini kırmak adına attıkları her adımda baskı ve saldırılara maruz kalmaktadır. Sermaye devletinin bu saldırılarına son dönemde tımandırılan gerici-faşist saldırganlık eşlik etmektedir. Geçtiğimiz dönem üniversitelerde İŞİD çetelerinin yanı sıra ülkücü faşistlerin saldırıları yoğunlaşmıştı. Tırmanan bu saldırganlık Ege Üniversitesi’nde yaşanan son olaylarla birlikte iyice dizginlerinden boşaldı. Okullarda ve bir dizi kentte ilerici-devrimci güçleri hedef alan saldırılar, bizzat sermaye devleti tarafından yönlendirildi. Her türlü eyleme yönelik polis terörü, sokaklarda polis aramaları, GBT dayatmaları, giderek tırmanan gerici-faşist saldırılar Haziran Direnişi’nde yıkılan korku duvarlarını tekrar örmeyi amaçlamaktadır.

Bununla birlikte düzen içi kutuplaşma özellikle seçimlerin yaklaştığı önümüzdeki dönemde daha da arttırılacak, emekçiler düzen içi propagandayla kuşatılmaya çalışılacaktır. Eğitim alanındaki gerici uygulamalar,

“Değerler Eğitimi”, Osmanlıca, zorunlu din dersi dayatmaları, “külliye” tartışmaları, Charlie Hebdo saldırısını takiben “müslüman”ları sokağa dökme, sözde İsrail karşıtlığı ile “ümme” algısı yaratma çabaları, bu gerici politikaların giderek artacağına göstergeleridir.

Öte yandan Kürt sorunu da burjuva gericiğinin bir aracı olarak kullanılmaktadır. Bir yandan “çözüm” aldatmacasıyla Kürt emekçiler mücadeleden uzak tutulmaya çalışılmakta, diğer yandan Kürt halkının özgürlük mücadelesine karşı milliyetçi-şovenizm beslenerek faşist saldırılar örgütlenmektedir. 6-7 Ekim Kobanê eylemlerinde yaşanan katliamlardan “bayrak indirme” tartışmalarına, üniversitelerde yaşanan faşist saldırılardan kolluk güçlerinin ve Hizbulkontra çetelerin Kürt halkının üzerine salınmasına ve çocukların katledilmesine kadar bu ekseninde yaşanan tüm gelişmeler; emekçileri ve ezilen sınıfları, burjuvazinin gerici politikalarının içerisine çekmeyi hedeflemektedir. Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte bir kez daha alevlenen “PKK’nin silah bırakması” tartışmaları da, müzakere süreci üzerinden yansıtılan “yeni” yol haritaları da Kürt halkını oyalamaya yönelik hamleler olarak gündeme getirilmektedir. Yaklaşan seçim süreci ve Newroz içerisinde bu tartışmaların çok daha kızışacağı ise aşikardır.

Kadınlar üzerindeki baskı ve şiddeti de bu yaşanan süreçten ayrı olarak ele alamayız. Toplumun en

çok baskı gören kesimleri arasında yer alan emekçi kadınlar, sermayenin ucuz iş gücü politikaları doğrultusunda sömürülmekte; evde, sokakta, iş yerinde baskı görmektedir. Daha çocukluktan itibaren baskılara maruz kalan kadınlar, ailede, eğitim sürecinde ve sonra da iş hayatında karşı karşıya kaldıkları ayrımcılık politikalarıyla baskı altına alınmaktadır. Emekçi kadınlar üzerindeki çifte sömürü sürekli olarak arttırılmaktadır. Toplamda işçi sınıfına dayatılan her türlü baskı ve sömürü uygulaması, emekçi kadınların daha fazla ezilmesine, şiddetin, tacizin normalleşmesine yol açmaktadır. Kadın ve erkeği karşı karşıya getiren gerici-burjuva politikalar da emekçi sınıfların birleşmesinin önüne yeni engeller çıkarmaktadır.

Burjuva gericiğinin ayrımcı politikalarının dolaysız bir sonucu olarak kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri gün be gün artmaktadır. Geçtiğimiz günlerde Özgecan Aslan isimli üniversite öğrencisi genç bir kadının hunharca katledilmesi, kadın cinayetlerinin vahşet boyutlarına ulaştığını bir kez daha gözler önüne serdi. Bununla birlikte, emekçi kadınların yaşadığı çok yönlü sorunlara ve somutta kadın cinayetlerine yönelik biriken öfke; Özgecan’ın katledilmesiyle birlikte bir patlamaya yol açtı. Kadın-erkek on binlerce emekçi katliam karşısında sokaklara indi. Ülkenin dört bir yanında kadın cinayetlerine karşı günlerce eylemler gerçekleştirildi.

Gerici ablukayı dağıtmak için devrimci seferberlik

Yeni dönemde genç komünistler, bu gerici ve çok yönlü ablukaya karşı mücadeleyi her alanda yükseltme sorumluluğuyla yüz yüzedir. Tepeden tırnağa örgütlü bir güç tarafından gerçekleştirilen gerici kuşatmaya karşı örgütlenmekten başka kurtuluş yolu olmadığı açıktır.

Önümüzdeki dönemde kitlelerin üzerine bir ağırlık olarak çöken burjuva gericiğinin etkisini kırarak şekilde hareket etmeli ve her alanda örgütlenme seferberliğine girmeliyiz. Üniversitelerdeki, sınıflardaki, topluluklardaki çalışmamızı, mahallelerdeki gençlik kesimlerine ulaşma çabalarımızı, fabrikalardaki işçi gençlikle buluşma hedeflerimizi, liselere, dershanelere, kafelere, yurtlara yönelen siyasal faaliyetimizi örgütlenmeye dönük adımlarla birleştirmeli, bu yöndeki sorun alanlarımıza yüklenmeliyiz.

(Ekim Gençliği’nin Mart 2015 tarihli 155. sayısından alınmıştır...)

Berkin'e sözümüz devrim olacak!

*Dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne
allı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar
oynasınlar türküler söyleyerek yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi verelim sıcak bir ekmek
somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne doysunlar
bir günlük de olsa öğreysin dünya arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar diyecekler*
Nazım Hikmet

11 Mart günüydü. Berkin'imiz aramızdan ayrıldı. Daha doğrusu gerici-faşist rejim Berkin'in yaşam dolu gözlerinin ışığını bir yıl önce söndürdü. Sıra arkadaşımızı, hayallerimizi, umudumuzu, yarınlarmızı, geleceğimizi bundan 1 yıl önce katletmek istediler. Fakat Berkin bizlerin kalplerinde, hafızasında, vicdanında. Berkin direnişte, mücadelemizde, devrim davamızda.

Berkin, Gezi Parkı'nın en genç fidanı

Berkin bizim isyanımızdır. Berkin bizim gelecek özlemimizdir. Özgürlük için, yaşanılabilir yarınlar için sokaklara döküldüğümüz Haziran Direnişi'mizdir. Bu direnişin bize emanetidir. Bu düzene kafa tutanların yüreğine atılmış direniş tohumlarıdır.

"Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" diyenlerin direnişiyle büyüyen bir fidandır. Ve elbette çocuğun önce koştuğu çayırda gölgesinde dinlendiği ölümsüz ağaçlardan biri olacaktır.

Berkin, 15'inden sonra büyüemeyen çocuklarımızın adı

*Ürkek bir serçe gibi eğme başını.
Kaldır başını ve dimdik dur.
Bu senin değil, ülkemin ayıbı.
Hırpalanmış yerlerinden operim çocuk.*
Nazım Hikmet

Açlık, yokluk, sefalet, savaş, sömürü ve katliam üzerine inşa edilen bu düzende Berkin büyüemeyen çocukların adıdır.

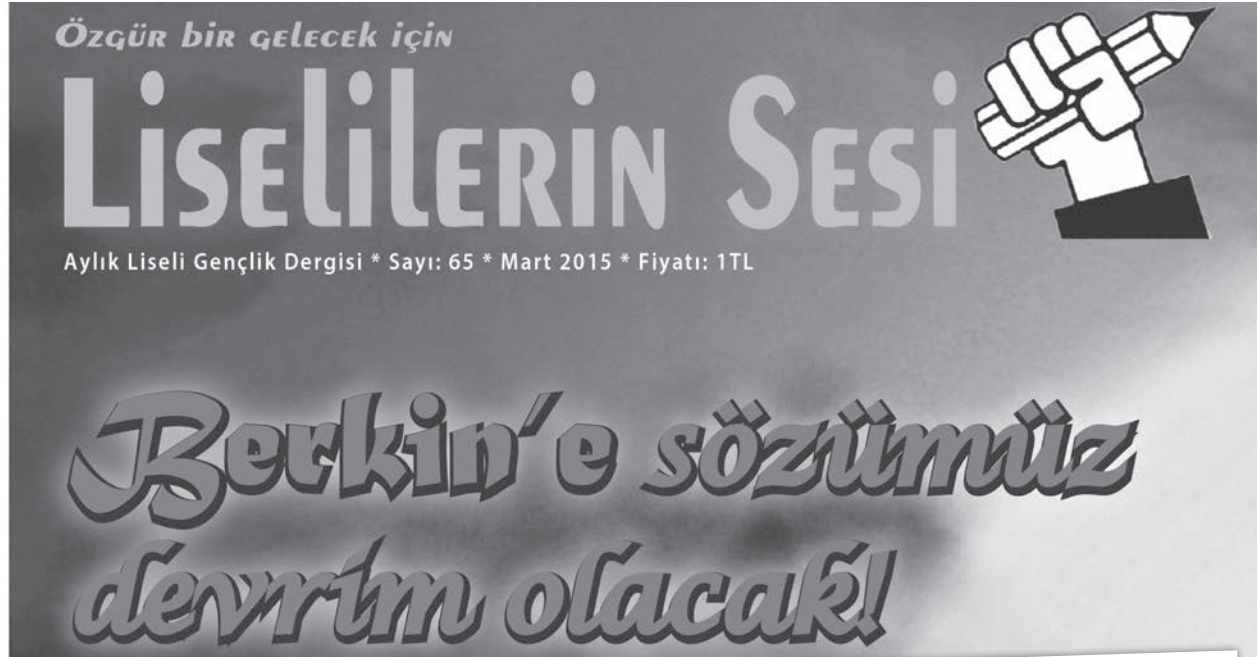
10 yılda dolar milyarderlerinin 10 kat arttığı ülkemizde açlıktan ölen bebeklerin adıdır Berkin. (1) Kilometrelerce duble yolların yapıldığı ülkemizde bir babanın, 16 kilometre boyunca sırtında taşıdığı 3 yaşındaki oğlunun cansız bedenidir Berkin (2).

12'sinde bedenine 13 kurşun sıkılarak katledilen kardeşimizdir Berkin. (3)

Daha çocukken ekmeğini kazanmaya çalışan, 13 yaşında yaşamı, hayalleri pres makinesine sıkışarak yarınlara uzanamayan çocukların adıdır Berkin. (4)

Zorunlu staj sırasında iş güvenliği önlemleri alınmadığı için ölen liseli yoldaşımızın adıdır Berkin.(5)

Daha ismini saymadığımız nice kardeşimiz, arkadaşımız ya eşitsizlik üzerine kurulu bu düzende sefaletten, ya bu sömürü çarkları arasında ezilerek da

devlet tarafından katledilerek yaşamını yitirdi. Onların adı Kübra'ydı, Muharrem'di, Uğur'du, Ahmet'ti, Oğuzhan'dı.

Onların adı Berkin'di. Çünkü Berkin bu çocuklara, kardeşlerimize, arkadaşlarımıza, yoldaşlarımıza verdiğimiz sözdür. Çocukların ölmediği, şeker de yiyebildiği dünya sözü. Bu ahlaksız, hiçbir meşruiyeti kalmayan kapitalizmi yıkma sözü. Devrim sözü.

Berkin zalimlerin, zorbalının kabusu

Bu ülkenin egemenleri 14 yaşında komaya giren, 269 boyunca komada direnen, 15 yaşında 16 kilo ağırlığında hayata veda eden bir çocuğa savaş açtı. Bu savaş bu ülkenin onurlu ve vicdanlı insanlarına açılmış bir savaştı. Bu savaş bu zorbalık düzeni son bulsun diyenlere açılmış bir savaştı. Recep Tayyip Erdoğan bırakın Berkin'in katilini ortaya çıkarmayı mezarına misket atan annesini meydanlarda yuhallattı. "Ekmek almaya gitmiyordu, elinde sapan, yüzünde maske vardı." dedi... Berkin'in katillerini bulmak bir yana Berkin'in katillerini savundu, "Emri ben verdim" dedi. "Bir çocuk için ortalığı yıktılar" dedi.

Evet ortalığı yıkmak istedik. 14 yaşında bir çocuktan korkup onu öldüren bu aciz düzeni yıkmak istedik. Eğer bir ülke çocukların ölü bedenleri üzerinde yükseliyorsa o ülkede taş üstünde taş kalmamalı. O ülke yıkılıp tekrar kurulmalı. Çocuklara ölüm biçen bu düzen yerle bir edilmeli, fidanların öldürülmediği, kadim ağaçlar olmak üzere boy verdiği yeni bir dünya kurulmalı.

Berkin'e sözümüzdür: Onun ve katledilen diğer tüm çocukların düşlerini özgürce yaşayacağı bir dünya kuracağız!

(1) Kübra bebek 2011 yılında 2.5 aylıkken açlıktan öldü. Kübra bebeğin babası sigortasız çalıştırıldığı işyerinde iş kazası geçirerek bedensel engelli duruma düştü.

(2) Van'ın Gürpınar İlçesi'ne bağlı Yalınca Köyü'nün Çeli Mezrası'nda oturan Taş Ailesi, hastalanan 3 yaşındaki çocukları Muhammed'i yolların karla kapalı olması nedeniyle hastaneye götüremedi. Yapılan

Konya'da DLB'lilerin ailelerine polis tacizi

Sermaye devleti, devrimci gençlik mücadelesini engellemek ve genç devrimcileri yıldırım için kirli yöntemler kullanmayı sürdürüyor. Konya polisi, DLB'lilerin ailelerini kandırmaya çalıştı.

5 Mart'ta ailelerin evlerine giden polisler, liseli devrimcilerin fotoğraflarını göstererek "Çocuğunuz terör örgütüne katılmış" sözleriyle aileleri taciz etti. Böylece aileleri tedirgin edip çocukları üzerinde baskı kurmalarını sağlamaya çalıştı.

yardım çağrılarını da sonuçsuz kalınca küçük Muharrem geçtiğimiz sene hayatını kaybetti. 3 yaşındaki Muharrem'in ailesi tarafından çuvala konulan cenazesi ise sırta taşınarak mezradan köye indirildi.

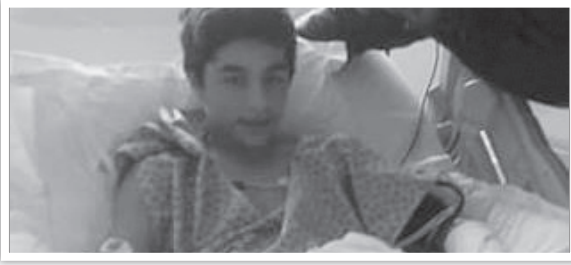
(3) Uğur Kaymaz 21 Kasım 2004'te Mardin'in Kızıltepe ilçesinde babası Ahmet Kaymaz'la birlikte "terörist" oldukları gerekçesiyle kolluk güçleri öldürüldü. Uğur Kaymaz evinin önünde ayağında terlikleriyle öldürüldüğünde 12 yaşındaydı. Uğur'a 13 kurşun, babasına 8 kurşun isabet etmişti.

(4) 7. sınıf öğrencisi olan Ahmet Yıldız eğitim masraflarını karşılamak için Adana'da bir plastik fabrikasında çalışıyordu. Çay ve temizlik işlerini yapmak üzere çalıştığı fabrikada patron Ahmet'i üretimde çalıştırmaya başladı. 2013 yılında Ahmet kafasının pres makinesine sıkışması sonucu iş cinayetine kurban gitti.

(5) 17 yaşında Gebze STFA EML Elektrik-Elektronik bölümü öğrencisi Oğuzhan Çalışkan Filli Boya fabrikasında staj yaparken geçtiğimiz yaz iş cinayetine kurban gitti. Oğuzhan'a öğle paydosunda işi olmamasına rağmen elektrik panosuna deneyimli bir işçi gibi kablo çekilmesi söylenmişti. Kablo çekerken elektrik akımı kesilmediği için Oğuzhan akıma kapılarak hayatını kaybetti.

(Liselilerin Sesi'nin Mart 2015 tarihli 65. sayısından alınmıştır...)

Darıca'da boykot kazandı...

6 Mart'ta, Kocaeli'nin Darıca ilçesi Osmangazi Mahallesi'nde bulunan Ülkün Yalçın Anadolu Lisesi kantininde buzdolabının elektrik kaçağı yapması sonucu yaklaşık 30 öğrenci akıma kapıldı. 11/E sınıfından Efe Özgür, Emre Elma, Mete Kaya ile durumu daha ağır olan 9. sınıf öğrencisi Hakan Öztürk, Özel Anadolu Sağlık Hastanesi'nde yoğun bakımda tedaviye alındılar. Öztürk'ün sağlık kontrolünde kalp ritmi bozukluğu olduğu, iki elinin bileklerinden kırıldığı ve liflerinin koptuğu tespit edildi. Halen kaldırıldığı Özel Anadolu Sağlık Hastanesi'nde bulunan öğrencinin sağlık durumu iyiye gidiyor.

Okul yönetimi ise kaza ile ilgili bir açıklama yaparak basında çıkan haberleri yalanladı. Olayın basit bir elektrik kaçağı olduğu, zamanında müdahale edildiği ve öğrencinin önlem olarak hastaneye götürüldüğü öne sürüldü.

Yalan tutmadı, yönetim açıklamayı geri çekti

Okul yönetimi böyle demesine rağmen hastanede bulunan Hakan Öztürk'ün iki elinin alçıda bulunduğu fotoğraf ve kazaya şahit olan öğrencilerin söyledikleri okul yönetiminin paçayı kurtarmak için yalanlar dizisi oluşturduğunu gösteriyor.

Bunun yanında, okul yönetimi yaptığı bu yalan açıklamanın arkasında durmadı. Yönetim, gelen tepkiler karşısında geri adım atarak açıklamayı yayınladığı ilk gün geri çekmek zorunda kaldı.

Ayrıca kantin işletmecisi Osman Albayrak'ın aynı zamanda okulun servis işini de yaptığı ve okulu ticarethaneye çevirdiği biliniyor. Okul kantininde satılan ürünlerin fiyatlarının yüksek olması ve doyurucu olmaması da okul öğrencilerin yaşadığı başka bir sorun.

Kazanın ardından harekete geçen liseliler arkadaşlarına sahip çıkarak kantini boykot etmeye başladılar. Boykotun ilk günü neredeyse %100'lük bir katılım gerçekleşti. Bundan korkan okul yöneticileri ve gerici öğretmenler boykotun ilk gününde "gruplaşan" öğrencileri dağıtarak boykot eylemini kıracaklarını zannettiler.

Öğrencilerin kararlı duruşu sonrası kazanan boykot iradesi oldu. Toplanan dilekçelerin ve gerçekleşen boykotun ardından kantin işletmecisi Osman Albayrak ile okul yönetimi arasındaki sözleşme iptal edildi.

Kantin 10 Mart'ta kapatılırken 1 ay içerisinde yeniden ihaleye çıkacak. Okul öğrencilerinin öğle tatillerinde dışarı çıkmaları yasak olduğu için, bu bir aylık süre içerisinde öğrenciler okula gelirken yiyeceklerini getirecekler.

Liselilerin Sesi / Darıca

Çocuk işçilik: Sömürünün en ağır biçimlerinden biri

*"Bir çocuk işçi direnir,
Sağ gövdesi tam anlamıyla abluka içinde.
Karaya oturmuş düşleri
Beyaz dışlerinin saydamlığında.."*
Cihan Balcıoğlu

"Sanayinin kapitalist temel üzerinde hızla gelişmesi emekçi yığınların yoksulluk ve sefaletini toplumun bir yaşam koşulu haline getirmiştir. Sanayi devrimi ile fabrika sistemindeki gelişme ve onunla beraber tarımdaki devrim ve diğer sanayi kollarındaki üretim değişmekle kalmamış bunların niteliklerini de değiştirmiştir. Böylece çocuklar (ve kadınlar) iş bölümünün olanaklı olduğu her yerde makine olsun olmasın geniş üretim kollarında, evlerde, tarım işletmelerinde, küçük işyerlerinde ucuz iş gücü olarak kullanılmaya başlanmıştır. Aynı zamanda çocukların (ve kadınların) ucuz iş gücü kapitalistlerin rekabet gücünün en önemli dayanağını oluşturmuştur." (Kadın ve Aile – Marx-Engels-Lenin)

Çocukluk ve işçilik.. Bu kapitalist düzen içerisinde ikisinin de "ayrı ayrı yeri" olan özel sömürü biçimleri. Kapitalist düzende çocuk olmak sermayenin çarkları arasında, savaşlarda ve türlü şekillerde ölüm demektir. Yine bu düzende işçilik ise dünyayı yaratmanın en ağır şekilde cezalandırıldığı kölelik biçimidir. İkisinin birleşmesi ise sömürünün ve köleliğin boyutlarını kat be kat arttırmaktadır.

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne göre 18 yaşından küçük her birey çocuk kabul edilmektedir. Buna rağmen Uluslararası Çalışma Örgütü ise 15 yaşın altındaki çalışanlara çocuk işçi, 15-24 yaş grubunu genç işçi olarak kabul etmektedir.

Dünya

Uluslararası çalışma örgütlerinin raporlarına göre dünya genelinde 1 milyar 600 milyon civarı birey çocukluk döneminde. Bunların 300 milyon kadarı çocuk işçi.

UNICEF tarafından hazırlanan raporlara göre dünya genelinde 5-17 yaşları arasında yaklaşık 300 milyon çocuk çalıştırılıyor. Bu 300 milyon çocuğun 171 milyonu maden ve taş ocakları gibi çok ağır ve kötü koşullarda çalışmaya zorlanıyor. Dünya genelindeki çocuk işçilerin 120 milyonu "tam gün" çalışıyor. Çocuk işçilerin yüzde 61'i Asya, yüzde 32'si Afrika ve yüzde 7'si ise Latin Amerika ülkelerinde.

Çocukların oransal olarak en fazla çalıştığı kıta Afrika. Bu kıtada çocukların yaklaşık yüzde 41'i çalışıyor. Asya'da yaşları 5-14 arasında değişen 127.3 milyon çocuk işçi çalıştırılıyor. Afrika'da 4.8 milyon çocuk işçinin üçünden biri 15'inin altında. Latin Amerika, Afrika ve Pasifik ülkelerinde yaklaşık 17.4 milyon çocuk işçi var. Dünya genelinde çalışan çocukların yüzde 15'i Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da bulunuyor. Dünyadaki çocuk işçilerin yüzde 70'i tarım sektöründe çalıştırılıyor, ILO'ya göre 12-17 yaş grubu 283 milyon çocuk, çalıştığı için okula devam edemiyor. "Gelişmiş ülkeler" nispeten iyi durumda olsa da halen

bu sorunu çözebilmiş değil. Örneğin AB üyesi İtalya'da resmi rakamlara göre 14 yaşından küçük çalışan çocuk sayısı 300-500 bin arasında değişiyor.

ILO'nun raporlarına göre dünya genelinde 60 milyon çocuk, fuhuş, uyuşturucu kaçakçılığı, kölelik gibi "kabul edilemez" alanlarda zorla çalıştırılıyor. Dünya genelinde 10 milyon kız çocuğunun fuhuş sektöründe çalıştığı tahmin ediliyor. Dünya genelinde çocuk işçilerin yüzde 80-90'ının kayıt dışı olduğu tahmin ediliyor.

Türkiye

Türkiye'de yaklaşık bir milyon çocuk işçi var. Çocuklar ağırlıklı olarak tarım sektöründe çalıştırılıyor. Oransal olarak baktığımızda çocuk işçilerin %60'ı tarım, %20'si sanayi, %20'si ise ticaret ve hizmet sektöründe çalıştırılıyor.

Asgari ücretin açlık sınırının bile altına düştüğü ülkede çocuklar ev ekonomisine katkı sunabilmek için çalışmak zorunda kalıyor. Sömürünün katmerlenmesinde yine devletin çeşitli kurumlarının yoğun çabası var. M.E.B ile sermayenin ortak çalışmasıyla çocuk işçi sömürüsü "staj" uygulaması ile okullarda mecburi hale getiriliyor. Asıl amacın sermayeye ucuz işgücü temin etmek olduğunu saklayamadıkları bu uygulamalar, çocuk işçi ölümlerinin de artışının önünü açıyor. 2013 yılında Türkiye'de 59 çocuk işçi, 2014'ün ilk sekiz ayında ise 39 çocuk işçi hayatını kaybetti. Çocuk işçilerin 25'i tarım, 8'i metal, 8'i ticaret, 6'sı inşaat, 4'ü tekstil, 2'si gıda, 1'i kimya, 1'i maden, 1'i çimento, 1'i iletişim ve 2'si genel işlerde çalışıyordu. Plastik enjeksiyon makinesinde sıkışarak can veren 13 yaşındaki kimya işçisi Ahmet Yıldız'ın hastaneye trafik kazası geçirdi diye götürülmesi ve patrona açılan davada 24 taksit bölünerek ödenecek şekilde 30 bin 40 TL ceza verilmesi Türkiye'de çocuk işçiliğin özeti.

Türlü sömürü biçimlerinde olduğu gibi çocuk işçilik ve çocuk işçi ölümlerinin de kaynağı emperyalist-kapitalist sistemdir. Çocuklara ağır fabrika koşulları, savaşlar, taciz-tecavüz, uyuşturucu ve fuhuş bataklığından başka yaşam alanı açmayan bu kokuşmuş düzene karşı kurtuluşun tek umudu devrimci mücadeledir. Kapitalist düzen içerisinde de bu konuda belli kazanımlar elde etmenin de tek yolu devrimci mücadeledir. Çocuklar bu pislikten kalıcı olarak ancak işçi ve emekçilerin kuracağı sosyalist düzende kurtulabilir.

Sincan F Tipi'nde 8 Mart eylemi

Sincan F Tipi Hapishanesi'ndeki devrimci tutsaklar 8 Mart'ın kızılığını, zindana taşıdılar.

TKİP ve DHKC dava tutsaklarının 8 Mart Pazar günü gerçekleştirdiği eylemde devrimci tutsaklar, "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Kadın olmadan devrim olmaz devrim olmadan kadın kurtulmaz!", "Kadının kurtuluşu sosyalizmde!" sloganlarıyla tecrite ve F tipi hücre izolasyonuna karşı kızıl 8 Mart'ın ruhunu haykırdılar.

TKİP dava tutsakları da attıkları "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganı ile sadece dışarıda değil içeride de tüm baskılara karşı devrim davasında ısrarcı olmaktan ve emekçi kadınların yarattığı mücadele gününü selamladılar.

Nazım Hikmet'in 'Kadınlarımız' şiirini okuyan tutsaklar daha sonra hep birlikte 'Mısıri Kız' şarkısını söyleyerek devrimci 8 Mart eylemlerini sonlandırdılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Şakran Cezaevi önünde eylem

Çocuk Cezaevleri Kapatılsın İnişiyatifi, İHD İzmir Şubesi, Savaşa Karşı İzmir Kadın İnişiyatifi Şakran Hapishanesi'nde tutuklu bulunan çocuklara yönelik işkence ve tecavüzlere karşı eylem yaptı.

7 Mart'ta hapishane önünde gerçekleştirilen eylemde basın açıklamasını İHD Ege Bölge Temsilcisi Ali Aydın okudu. Pozantı, Sincan, Muğla, Antalya ve Van çocuk cezaevlerinde yaşananları hatırlatan Aydın, daha önce Şakran'ın yine aynı nedenle gündeme geldiğini, o dönemde cezaevine gelerek sorumlular hakkında işlem yapılmasını istediklerini fakat bir sonuç alamadıklarını belirtti. Çocuk cezaevlerindeki insanlık dışı saldırılara son verilmesi için taleplerini sıralayan Aydın, konunun takipçisi olacaklarını söyledi.

Ardından, Savaşa Karşı İzmir Kadın İnişiyatifi'nden Günseli Kaya konuştu. TAYDER adına bir ananın yaptığı konuşmadan sonra ise söz, eyleme katılanlara verildi. Haziran Direnişi'nde tutuklanan ve bir süre Şakran Kadın Hapishanesi'nde tutulan Burcu Koçlu, hastane ve mahkemeye götürülürken karşılaştığı çocuk tutuklularla arasında geçen konuşmaları aktardı.

Eyleme BDSP, Karşıyaka Halk Forumu ve HDK destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

'Hüseyin Hoca' mezarı başında anıldı

BDSP, 11 Mart 2009'da yaşamını yitiren Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) Üyesi Hüseyin Temiz'in 6. ölüm yıldönümünde anma düzenledi. Çobançeşme Mezarlığı girişinde buluşan sınıf devrimcileri, üzerinde Hüseyin Temiz'in fotoğrafının bulunduğu "Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir!" şiarlı pankartı açarak Temiz'in mezarına yürüdü. Kortejin önünde Temiz'in fotoğrafının taşındığı yürüyüş sırasında "Yeni Ekimler için ileri!", "Hüseyin yoldaş kavgamızda yaşıyor!" sloganlarının yanı sıra parti şehitlerinin isimleri sayılarak "Yaşıyor!" diye haykırıldı.

Temiz'in mezarı başında yapılan konuşmada lise yıllarında devrimci mücadele içerisinde yer almaya başlayan Temiz'in ölene dek devrimci bir işçi olarak mücadelesini sürdürdüğüne dikkat çekildi. Konuşma şöyle devam etti:

"Hüseyin yoldaş, zor süreçlerde mücadeleyi sürekli ileriye taşıyan ve örgütleyen konumda olmuştur. 12 Eylül darbesinin yaratmış olduğu yenilgi ortamında bir bir düzene yananlara ve devrimci örgütlü mücadeleden kaçanlara inat Marksizm-Leninizm davasını cepheden savunmuştur. Sınıfın devrimci partisinin kuruluş sürecinin ilmek ilmek örülmesinde aktif rol oynamıştır. Bu uğurda gerektiğinde bedel ödemesini bilmıştır."

Konuşmada, Temiz'in Oktaş, Güven Elektrik, Texim ve Desa direnişlerinin örgütlenmesinde büyük rol oynadığı hatırlatılarak "Mücadelesi ile işçilerin ve devrimcilerin 'hoca'sı olmuştur" denildi.

Ardından söz alan BDSP temsilcisi ise "Onun tek amacı vardı. İşçi sınıfının devrimci partisini büyütme... bu uğurda da bedenini ortaya koymaktan hiçbir zaman çekinmedi" ifadelerini kullandı. Hüseyin Hoca'nın yanı sıra Habip, Ümit, Hatice ve Alaattin'in bıraktığı bayrağın taşıyıcısı olduklarına vurgu yapan BDSP temsilcisi "Bu bayrağı bu ülkenin burçlarına dikene kadar da soluksuz bir mücadele vermek zorundayız" ifadelerini kullandı.

Konuşmanın ardından Hüseyin Temiz şahsında tüm parti ve devrim şehitleri adına saygı duruşunda bulunuldu. Anma programı saygı duruşunun ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/10 * 13 Mart 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

ÇAĞDAŞ KAWALARLA GERÇEK NEWROZLARA!

Newroz kelime anlamıyla “yeni gün” demektir. Halkların bahara ve yeniye özlemine anlatır. Zulme karşı direnişi, başkaldırıyı ve nihayet, özgürlüğü sembolize eder Newroz.

Yaklaşık MÖ 621 yılında cereyan eden ve Newroz’a anlamını veren olay bir efsaneye dayanır ve günümüze dek gelir.

Efsaneye göre sözkonusu tarihte, Kürt, Fars, Arap ve Beluci halklarının yaşadığı bölgede (İran-Ortadoğu) Dehaq adlı zalim bir hükümdar yaşamaktadır. Dehaq adı, halk için zulmün, acının ve korkunun sembolüdür. Günlerden bir gün zalim Dehaq’ın iki omzunda onulmaz yaralar açılır. Onun onulmaz yaraları halk için yeni acıların kaynağı olmakta gecikmez. Zira, doktorların tavsiyesine göre yaraların iyileşmesi ve Dehaq’ın ölmemesi için her gün iki genç insanın (çocuk) beynini yemesi gerekmektedir. Dehaq etrafa dehşet saçmaya başlar. Her gün yeni bir insanın beyni tepsiler içinde Dehaq’a sunulur. Bu, böylece sürüp gider. Nihayet, Dehaq’ın vezirlerinden biri, iki genç insandan birinin yerine bir hayvan beyni koymaya başlar. Kurtardığı gençleri ise bir mağarada saklar. Halkın bir kısmı da çocuklarını alarak dağlara kaçarlar.

Hoşnutsuzluk had safhaya ulaşır. Halk zulme karşı isyan ateşinin yakılmasını beklemektedir. Ve o gün gelip çatar. Dehaq’a beyin yedirme sırası efsanenin sembolü haline gelecek olan demirci Kawa’ya gelmiştir. Demirci Kawa halkı etrafında toplayarak “Zulmün Kalası”na isyan eder. Dehaq’ın dayanılmaz zulmü altında inleyen halk Kawa’nın önderliğinde saraya yürür. Ellerinde meşaleler olduğu halde saray işgal edilir, yakılıp yıkılır. İsyanın başında yürüyen Kawa’nın yukarıya kaldırdığı demirci önlüğü bu isyanın bayrağı olmuştur. Ve kimilerine göre emeği temsil eder.

Kimi tarihçiler ve araştırmacılara göre, Dehaq, beynine çiviler çakılarak öldürülür. Böylece, “Zulmün Kalası” yerle bir edilmiş ve yeni bir gün başlatılmıştır. Her tarafta ateşler yakılır, ateşlerin şavkı dağlara vurur. Bu şekilde zalim Dehaq’ın öldürüldüğü müjdelendir etrafa...Dağlara kaçanlar geri dönerler. Halaylar çekilir, kutlamalar yapılır.

Tarihçiler yine efsaneye dayanarak olayı 21 Mart olarak kaydederler. Kürtler de dahil tüm Ortadoğu halklarının her 21 Mart’ta değişik anlamlar yükleyerek Newroz’u kutlamaları işte bu nedenledir.

Newroz kimi zaman doğanın kıpırdanışını, uyanışını ve hareketlenmesini anlatan, baharı müjdeleyen bir olay olarak algılanır. Kimi yerde ise adeta bir şenlik olarak kutlanır. Aylar öncesinde hazırlıkları yapılır, ziyafetler verilir. Ancak onun özgünlüğü, herkes açısından zulme karşı başkaldırıyı, eskiye karşı yeniyi, yeni bir günü ve özgürlüğe tutkuyu sembolize etmesindedir. Dahası da, Newroz, halkların zulme karşı kader birliğinin ve kardeşliğinin vurgusudur.

Efsaneden gerçeğe...

İnsanlık günümüze kadar büyük tarihsel önemde toplumsal altüst oluşları yaşadı. Tarih ve insanlık üretici güçlerin muazzam ilerlemelerine tanıklık ederek hep ileriye doğru evrildi. Hiçbir güç tarihsel ilerleyişi geriye çeviremedi ve çeviremez.

“Zulmün Kalaları”nın sonsuza dek yıkılmadan durduğu ise görülmemiştir.

Yirminci yüz yılın başında çağımızın çağdaş Kawaları olan Rusya proletaryasının, Çarlık’ın Kışlık Sarayı’ni fethederek, Parisli işçilerin 1871’de Versailles’la yönelik yarım kalan yürüyüşlerini tamamlaması ile halkların özgürlüğe ve eşitliğe olan özlemlerini efsaneden gerçeğe, efsaneler ülkesinden gerçekler dünyasına indirdi. Bu tarihsel olay her zaman insanlığın kurtuluşu davasında esin kaynağı oldu ve olmaya devam ediyor.

Bir kez daha, dünyanın çok büyük bölümünde çağdaş bir sömürgecilik (emperyalist sömürgecilik) ve onunla birleşerek (iç içe geçerek) yaşayan, sermayenin tek tek ülkelerdeki baskıcı iktidarlarının sömürü ve zulmü altında inleyen proleterler ve ezilen halklar, ancak ve ancak Ekim Devrimi’nin açtığı bu yoldan ilerlerse gerçek ve kalıcı bir zaferi umabilirler.

Kürt halkı, Kürt işçi ve emekçileri bu yolda, Ekim Devrimi’nin açtığı bu yolda ilerlemelidir. Zira, günümüzün Dehaq’larının baskıcı iktidarları, sermayenin artık bir utanç abidesi haline gelen sömürü ve yağma düzeni ancak ve ancak Ekim’in yolundan yürünerek yerle bir edilebilir. Özgürlük ve sosyalizm ancak “Yeni bir EKİM”le gerçeklik haline getirilebilir.

Efsanedeki Newroz’u “yeni bir EKİM”le yeniden kutlamak...Newroz’un çağdaş yorumu işte budur.